

**Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen,
26 november 2019,
afdeling Dendermonde
strafzaken
Vonnis**

Datum van uitspraak

26 november 2019

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDEN**

1) T. J. W.

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

Bijnamen/roepnamen: (...)

thans aangehouden in de gevangenis te Dendermonde*ter terechtzitting bijgestaan door meester A. M. loco meester B. V. B., advocaat met
kantoor te Dendermonde en door de door de rechtbank aangestelde tolk*

2) E. T.

geboren op (...)

ingeschreven te (...)
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

Bijnamen/roepnamen: (...)

thans aangehouden in de gevangenis te Dendermonde*ter terechtzitting bijgestaan door meester N. L., advocaat met kantoor te Brugge en door
de door de rechtbank aangestelde tolk*

3) T. G. E.

geboren te (...) (Ethiopië) op (...)

ingeschreven te (...)
UNO-vluchteling

Bijnamen/roepnamen: (...)

thans aangehouden in de gevangenis te Dendermonde

ter terechtzitting bijgestaan door meester A. V. H. en meester J. V. B., beiden advocaat met kantoor te Gent en door de door de rechtbank aangestelde tolk

4) **Y. S.**

geboren te (...) (Eritrea) op (...)

ingeschreven te (...)

vaderlandsloze

Alias (...)

Bijnamen/roepnamen: (...)

ter terechtzitting bijgestaan door meester R. V. loco meester W. V. S., advocaat met kantoor te Gent en door de door de rechtbank aangestelde tolk

5) **G. I. F.**

geboren te (...) (Ethiopië) op (...)

ingeschreven te (...)

van Eritrese nationaliteit

ter terechtzitting vertegenwoordigd door meester C. K. loco meester K. V. D. S., advocaat met kantoor te Dendermonde

6) **H. M. A.**

geboren in (...) zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

Bijnamen/roepnamen: (...)

ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

7) **A. M.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

Bijnamen/roepnamen: (...)

ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

8) **G. F.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

ter terechtzitting bijgestaan door meester J. V. K., advocaat met kantoor te Gent en door de door de rechtbank aangestelde tolk

9) **H. G. G.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

ter terechtzitting bijgestaan door meester N. P. loco meester B. C., advocaat met kantoor te Lommel en door de door de rechtbank aangestelde tolk

10) **G. Y.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

11) **T. A.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

12) **D. M.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

13) **Z. G. A.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Eritrese nationaliteit

Alias (...)

Bijnamen/roepnamen: (...)

thans aangehouden in de gevangenis te Dendermonde

*ter terechtzitting bijgestaan door meester P.J. V., advocaat met kantoor te Gent en door
de door de rechtbank aangestelde tolk*

14) **S. K.**

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
vaderlandsloze

Alias (...)

ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

1. TENLASTELEGGINGEN

De procureur vervolgt de beklaagden als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A

Zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de verzwarende omstandigheden:

- het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen

(art. 77 quater,1° wet van 15.12.1980)

- dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

(art. 77 quater,2° wet van 15.12. 1980)

- het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang

(art. 77 quater,3° wet van 15.12. 1980)

- dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht

(art. 77 quater,4° wet van 15.12.1980)

- dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt

(art. 77 quater,6° wet van 15.12. 1980)

- dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet

(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12.1980)

A1

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door T. J. W.

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (dr. stukken 1 - 4 e.v.)
ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

A2

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door E. T.

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het na volgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 5 - 16 e. a.)
ten nadele van (...)

ten nadele (...)

A3

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 16 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door A. M.

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 27 - 41 e.a.)
ten nadele van (...)

ten nadele (...)

A4

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 11 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **G. F.**

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 42 - 53 e.a.)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

A5

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet ander bepaalde data

door **H. G. G.**

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 54 - 61 e.a.)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

A6

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 26 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet ander bepaalde data

door **G. Y.**

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende

P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 62 - 76 e.v.)
ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van Habtamu Mekonen, geboren op 3 december 2001

A7

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 29 maart 2018 tot en met 15 juni 2018, meermaals, op niet ander bepaalde data

door **T. A.**

Ten aanzien van het minderjarige slachtoffer, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 77 - 85 e.a.)
ten nadele van (...)

A8

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 25 april 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet ander bepaalde data

door **D. M.**

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 87 - 94 e.a.)
ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

A9

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **Z. G. A.**

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (dr. stukken 95 - 104 e.v.)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

A10

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 augustus 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door S. K.

Ten aanzien van de minderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (dr. stukken 105 - 107 e.a.)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

ten nadele van (...)

B

Zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de verzwarende omstandigheden:

- door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek

of on volwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite_ geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

(art. 77 quater,2° wet van 15.12.1980)

- het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang

(art. 77 quater,3° wet van 15.12.1980)

- dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht

(art. 77 quater,4° wet van 15.12. 1980)

- dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt

(art. 77 quater,6° wet van 15.12. 1980)

- dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet

(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12. 1980)

B1

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door T. J. W.

Ten aanzien van de 35 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 1 - 4 e.v.), waaronder Z. T. K.

B2

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door E. T.

Ten aanzien van de 136 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 5 - 16 e.a.).

B3

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **T. G. E.**

Ten aanzien van de 9 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 17 - 19 e.a.)

B4

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **Y. S.**

Ten aanzien van niet nader geïdentificeerde slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019

B5

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 29 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **G. I. F.**

Ten aanzien van de 2 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 22 - 23 e.a.)

B6

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 2 februari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **H. M. A.**

Ten aanzien van niet nader geïdentificeerde slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019

B7

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 16 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **A. M.**

Ten aanzien van de 209 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 27 - 41 e.a.)

B8

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 11 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **G. F.**

Ten aanzien van de 166 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 42 - 53 e.a.), waaronder Z. T. K.

B9

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door H. G. G.

Ten aanzien van de 96 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 54 - 61 e.a.), waaronder Z. T. K.

B10

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 26 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door G. Y.

Ten aanzien van de 193 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 62 - 76 e.v.), waaronder Z. T. K.

B11

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 29 maart 2018 tot en met 15 juni 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door T. A.

Ten aanzien van de 118 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 77 - 85 e.a.)

B12

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 25 april 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door D. M.

Ten aanzien van de 93 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (cfr. stukken 87 - 94 e.a.), waaronder Z. T. K.

B13

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door Z. G. A.

Ten aanzien van de 98 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan

het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (dr. stukken 95 - 104 e.v.), waaronder Z. T. K.

B14

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 augustus 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door S. K.

Ten aanzien van de 18 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers, zoals vermeld in de bijlage aan het navolgende P.V. met nr. 7095/2019 (dr. stukken 105 - 107 e.a.), waaronder Z. T. K.

C

Leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

C1

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door T. J. W.

C2

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door E. T.

C3

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door T. G. E.

D

Terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een

gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)

D1

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door Y. S.

D2

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 16 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door A. M.

D3

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door Z. G. A.

E

Terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter § 2 Sw)

E1

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 29 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door G. I. F.

E2

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 2 februari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door H. M. A.

E3

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 11 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door G. F.

E4

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door H. G. G.

E5

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 26 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door G. Y.

E6

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 29 maart 2018 tot en met 15 juni 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door T. A.

E7

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 25 april 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door D. M.

E8

Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 augustus 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

door S. K.

De eerste: T. J. W.

met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Duinkerke (Frankrijk), strafgerecht lidstaat Europese Unie,

uitgesproken op 20/09/2013, tot een gevangenisstraf van 5 jaar, wegens hulp bij de toegang tot het grondgebied, het doorreizen en het verblijf van vreemdelingen in Frankrijk, vonnis in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

De dertiende: **Z. G. A.**

met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij arrest van het Hof van Beroep te Ålesund (Noorwegen), uitgesproken op 28/01/2014, tot een gevangenisstraf van 6 jaar, wegens verkrachting, arrest in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

De eerste:

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07. 1990, en / of overeenkomstig art. 4 § 6 van de Wet van 24.2.1921 (B.S. 6. 3.1921), te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 650 €, waarvan 650 € in beslag gesteld op navolgende rekening ING - rekening (...), zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag), hetzij zaken die hebben gediend of bestemd waren om de in de artikelen 2, 2°, 2bis, 2quater en 3 van de Wet van 24.2.1921 (B.S. 6.3. 1921) omschreven misdrijven te plegen of die er het voorwerp van uitmaken

De tweede:

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, en / of overeenkomstig art. 4 § 6 van de Wet van 24.2. 1921 (B.S. 6.3.1921), te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 515 €, waarvan 515 € in beslag gesteld op navolgende rekening ING – rekening (...), zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag), hetzij zaken die hebben gediend of bestemd waren om de in de artikelen 2, 2°, 2bis, 2quater en 3 van de Wet van 24.2.1921 (B.S. 6.3.1921) omschreven misdrijven te plegen of die er het voorwerp van uitmaken

2. PROCEDURE

De zaak werd bij de rechtbank aanhangig gemaakt bij beschikking van de raadkamer van 23 augustus 2019 waarbij beklagden als volgt naar de rechtbank werden verwezen:

- eerste beklagde voor de tenlasteleggingen A.1, B.1 en C.1;
- tweede beklagde voor de tenlasteleggingen A.2, B.2 en C.2;

- derde beklagde voor de tenlasteleggingen B.3 en C.3;
- vierde beklagde voor de tenlasteleggingen B.4 en D.1;
- vijfde beklagde voor de tenlasteleggingen B.5 en E.1;
- zesde beklagde voor de tenlasteleggingen B.6 en E.2;
- zevende beklagde voor de tenlasteleggingen A.3, B.7 en D.2;
- achtste beklagde voor de tenlasteleggingen A.4, B.8 en E.3;
- negende beklagde voor de tenlasteleggingen A.5, B.9 en E.4;
- tiende beklagde voor de tenlasteleggingen A.6, B.10 en E.5;
- elfde beklagde voor de tenlasteleggingen A.7, B.11 en E.6;
- twaalfde beklagde voor de tenlasteleggingen A.8, B.12 en E.7;
- dertiende beklagde voor de tenlasteleggingen A.9, B.13 en D.3;
- veertiende beklagde voor de tenlasteleggingen A.10, B.14 en E.8.

De raadkamer nam verzachtende omstandigheden aan voor de tenlasteleggingen A, B, C en D.

Eerste, tweede, derde en dertiende beklagde werden verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat.

De in dit dossier gebruikte bijzondere opsporingsmethoden werden bij arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling (KI) van 20 juni 2019 rechtmatig bevonden.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 8 oktober 2019.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen. Zesde, zevende, tiende, elfde, twaalfde en veertiende beklagde verschenen niet noch iemand voor hen, hoewel ze rechtsgeldig waren gedagvaard. Ze lieten dus verstek.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

1.

Begin december 2017 vernamen de onderzoekers de volgende politionele informatie over de parking A10/E40 Wetteren richting kust:

- er zouden twee groepen mensensmokkelaars op de parking actief zijn;
- één van de twee groepen zou bestaan uit Ethiopische mensensmokkelaars die zich inlaten met personen uit Eritrea en Sudan;
- twee smokkelaars van die groep worden aangesproken als T. J. W. en S.. Zij smokkelen Eritreeërs;
- de mensensmokkelaars verbleven van maandag tot donderdag in een kraakpand dichtbij het station van Kwatrecht of Wetteren. In het weekend verbleven ze in Frankrijk;
- zij beweerden de parking te hebben gekocht voor 40.000 euro;
- zij vroegen 1.000 euro cash. Voor dit bedrag mag ongelimiteerd opgestapt worden totdat een poging lukt;
- zij gebruikten geweld ten aanzien van transmigranten die deze prijs niet wilden betalen;

- om niet op te vallen stapten zij zelf op verkeerde transporten zodat het lijkt alsof ze zelf willen migreren naar het Verenigd Koninkrijk, maar in werkelijkheid stapten zij uit in Frankrijk om dan terug te keren naar Wetteren;
- zij waren voordien actief op de parking Isburgues in Frankrijk maar sinds die parking gesloten is hebben ze zich verplaatst naar België.

Voordien waren er al achtereenvolgens twee groepen mensensmokkelaars actief op de parking in Wetteren. De leden van de laatste groepering werden gearresteerd op 20 oktober 2017. Ook na 20 oktober 2017 waren er smokkelactiviteiten op de parking in Wetteren.

In de periode van 20 oktober 2017 tot maart 2018 waren er meer dan 80 meldingen en meer dan 40 vaststellingen aangaande transmigranten en/of smokkelactiviteiten. De rechtbank verwijst naar het aanvankelijk proces-verbaal met nummer DESS.FI.04451/2018 waarin een (gedeeltelijke) opsomming werd gegeven van de vaststellingen. Vaak betroffen het vaststellingen waarbij transmigranten in laadruimtes van vrachtwagens werden aangetroffen maar ook van confrontaties tussen politiediensten en transmigranten/mensensmokkelaars die gemaskerd en gewapend waren met stokken met geslepen punten, meldingen van vechtpartijen, schade aan vrachtwagens, het aantreffen van voorwerpen rondom de parking die transmigranten en/of mensensmokkelaars ten aanzien van de politiediensten/vrachtwagenbestuurders/bewakingsfirma's kunnen gebruiken,...

2.

In de nacht van 13 op 14 december 2017 werd een observatie uitgevoerd rondom de parking A10/E40 Wetteren richting kust. Tijdens de observatie werden meer dan 40 personen en handelingen die wezen op het smokkelen van transmigranten waargenomen. Vanaf middernacht hielden zich een onbekend aantal personen op in de buurt van de parking. Er werden lichtsignalen gegeven. Om 1u34 begaven vier personen zich van op de omliggende terreinen door een gat in de omheining op de parking. Daarna tussen 1u56 en 3u01 ging telkens één tot drie personen via het gat in de omheining vanop de parking naar de omliggende terreinen en kort nadien ging een groep van telkens 11 à 12 personen via het gat in de omheining de parking op. In totaal zagen de verbalisanten drie groepen. Rond 3u00 trad een alarmsysteem van een geleed voertuig in werking. Om 3u22 liepen drie personen via het gat in de omheining de omliggende terreinen op, waar zij een groep van elf personen die in de omliggende terreinen stond te wachten meenamen weg van de parking.

3.

Op 14 maart 2018 werden tien illegale transmigranten aangetroffen in een laadruimte van een vrachtwagen op de parking in Wetteren. De op hen aangetroffen gsm-toestellen (14 stuks) werden in beslag genomen en er werd overgegaan tot telefonie-onderzoek op de daaraan verbonden imei-nummers.

4.

Het telefonie-onderzoek en de machtiging tot observatie op 26 april 2018 leidden tot de identificatie van zevende beklaagde A. M. als één van de mensensmokkelaars actief op de parking in Wetteren.

Vanaf 9 mei 2018 werd zijn oproepnummer afgeluisterd waaruit volgt dat hij gesprekken voerde die gingen over T. J. W., S. en E. T.. Vanaf 24 mei 2018 was het oproepnummer van zevende beklaagde

A. M. inactief. Uit de laatste communicaties blijkt dat hij is opgepakt en is opgesloten in een centrum met oog op uitwijzing.

5.

Uit de observaties en de inijkoperatie in de periode van 22 maart 2018 tot en met 17 augustus 2018 blijkt dat het pand gelegen in (...), werd gebruikt door transmigranten en mensensmokkelaars. Zo werd vastgesteld dat in het gebouw personen lagen te slapen in slaapzakken en dat de mensensmokkelaars en transmigranten na de uitvoering van smokkelactiviteiten hun in trek namen in het gebouw. Volgens de verbalisanten betreft dit een loods die een verlaten indruk geeft.

Op dit adres werd overgegaan tot een maatregel tot direct afluisteren. De afluistermaatregel op het adres (...) leidde tot de volgende resultaten:

- bijna dagelijks waren er gesprekken in de talen Tigrinya en Amhaars. Dit zijn talen die gebruikt worden door de bevolkingsgroepen in Eritrea en Ethiopië. Vermoedelijk worden dan ook in hoofdzaak transmigranten uit Eritrea en Ethiopië gesmokkeld;
- uit de gesprekken blijkt dat de personen die er overnachten transmigranten zijn en dat er van daaruit naar de parking wordt gegaan om te proberen in vrachtwagens te geraken en na een mislukte poging er daar nadien geslapen wordt;
- gesprekken over een vrouw met een kind die probeerden de oversteek naar Engeland te maken;
- samen met de observaties bracht dit E. T. en S., als smokkelaars, in beeld.

(navolgende processen-verbaal 10138/2018 en 1205/2019 - stukken 44 en 303)

6.

In de nacht van 28 op 29 mei 2018 werd het 'safehouse' in (...), achtereenvolgens bezocht door drie, twee, vier en twee personen. Alle personen verlieten het safehouse voor 00u40. Vanaf dan werd activiteit vastgesteld op en rond de parking in Wetteren. Eerst voerden drie personen een verkenning uit op de parking terwijl een vierde persoon de wacht hield. De drie personen liepen de parking af van geleed voertuig naar geleed voertuig waarbij zij telkens probeerden de laadruimte te openen. Als dit lukte, werd de laadruimte geïnspecteerd. Daarna staken de drie personen vier personen in een geleed voertuig. Daarna werden nog eens vijf personen (waaronder twee van de personen die eerst een verkenning deden en de vrachtwagens controleerden) in een laadruimte gestoken. Dit werd gedaan door de andere twee personen die eerst de parking verkenden en daarna verlieten zij de parking. De politie ging over tot interceptie en controleerden de twee gelede voertuigen op de parking en troffen respectievelijk vier en vijf personen in de laadruimtes van de voertuigen aan. Ook troffen de verbalisanten in het braakliggend terrein de twee andere personen aan.

De vier personen - die volgens de onderzoekers gedragingen stelden die wezen op het smokkelen van mensen - konden geïdentificeerd worden:

- zevende beklaagde A. M. en elfde beklaagde T. A.: dit betreffen de personen die eerst meehielpen maar met de laatste groep in een vrachtwagen werden ingeladen;
- tiende beklaagde G. Y. en twaalfde beklaagde D. M.: zij verscholen zich na de feiten in het

braakliggend terrein naast de parking.

Zevende beklaagde A. M. werd door DVZ opgesloten in een centrum met het oog op uitwijzing. De andere drie personen werden in vrijheid gesteld.

7.

Op 30 mei 2018 werd een af luistermaatregel bevolen op de oproepnummers van zevende, tiende, elfde en twaalfde beklaagde. Daaruit blijkt dat de kernleden van de smokkelbende de zogenaamde T. J. W., S. en E. T. (van wie het oproepnummer in beeld komt) betreffen. Over hen werd gesproken als de grote mannen. Ook Ab. zou tot de bende behoren en transmigranten smokkelen. Uit deze gesprekken blijkt ook dat kinderen werden gesmokkeld en er transmigranten in koelwagens werden gestoken.

Voor een volledig overzicht verwijst de rechtbank naar navolgende processen-verbaal met nummers 9571/2018 (stuk 36) en 10275/2018.

8.

In verschillende gsm-toestellen van transmigranten en van elfde beklaagde T. A. werd het oproepnummer (...) opgeslagen onder de roepnaam 'W. W.' of een variant ervan. Uit de retroactieve bevraging blijkt dat dit oproepnummer zich bevond op cruciale plaatsen in het dossier, met name in de omgeving van het station Kwatrecht, station Wetteren en de parking in Wetteren. (zie navolgende processen-verbaal met nummers 9571/2018 (stuk 36) en 10275/2018)

Op 11 juni 2018 werd een af luistermaatregel bevolen op het oproepnummer (...) van tweede beklaagde E. T. (roepnaam W. W.). Daaruit blijkt dat het oproepnummer (...) gebruikt wordt door S.. Er waren gesprekken tussen E. T. en S. over de betalingen door de transmigranten en het aanbrengen van transmigranten. De rechtbank verwijst exemplatief naar de gesprekken van 12 juni 2018 waaruit blijkt dat E. T. aan S. zei dat S. naar de parking diende te gaan omdat hij naar Parijs vertrok en hoe de betalingen van de transmigranten diende te gaan:

- in het eerste gesprek vroeg E. T. aan S. of hij naar de jongens ging. S. vroeg waarom hij moest gaan gelet op het feit dat E. T. de dag voordien een rustdag had. E. T. reageerde dat hij geen vrije dag had gehad maar gegaan was "om onze business te doen". E. T. liet weten dat er twee of drie nieuwe personen zouden komen en dat S. er zijn eigen ding mee mocht doen. Hij had zelf ook twee nieuwe. S. vroeg of hij geld ontvangen had waarop E. T. positief antwoordde. E. T. zei dat er twee vrouwen naar S. zouden komen om te proberen. Zij hadden nog niet betaald zodat hij vroeg aan S. om te ontvangen. E. T. had van T. J. W. vernomen dat S. tijdens het gokken vijf à zesduizend verloren had. S. ontkende dit. Hij had zelfs niet genoeg geld om te eten. (Uit het telefonie-onderzoek blijkt dat er gegokt werd, onder meer ook door derde beklaagde.)
- In een later gesprek liet E. T. aan S. weten dat de Ethiopiër - wiens vrouw aangekomen was - twee personen zou brengen naar S. en dat zij 550 en 600 euro moeten betalen. E. T. liet ook weten dat de twee personen die door Be. zullen gebracht worden elk 800 euro moeten betalen en er ook nog een arm meisje is dat 400 euro moet betalen.

Het oproepnummer (...) van S. staat ook in contact met tweede beklaagde E. T. (met bijnaam E. T.), zevende beklaagde A. M. en elfde beklaagde T. A..

(zie navolgende processen-verbaal met nummers 9801/2018 en 515/019/2019 (stuk 40))

Op 14 juni 2018 werd overgegaan tot een af luistermaatregel op het oproepnummer van S.. Dit oproepnummer is sinds 21 juni 2018 niet meer actief. S. verdween eind juni 2018 uit beeld en kon niet geïdentificeerd worden.

9.

Uit de observatie en het direct af luisteren blijkt dat in de nacht van 3 op 4 juni 2018 drie personen in de grasberm aan het station Kwatrecht aan het zoeken waren naar een metalen stang om vrachtwagens open te breken. Twee ervan konden later geïdentificeerd worden als tweede beklaagde E. T. (roepnaam E. T.) en S. (zie navolgend proces-verbaal met nummers 9571/2018, 11595/2018 en 11333/2018).

Ook op 13 juni 2018 om 2u11 was er een gesprek tussen elfde beklaagde T. A. en S. waarin S. vroeg of hij de metalen bar / cutter had.

10.

Uit de telefoontap op het oproepnummer van tweede beklaagde E. T. ("W. W.") blijkt dat hij gesprekken voerde met en over transmigranten die naar de parking in Wetteren (die steeds wordt benoemd als 'de werkplaats') moeten komen, over personen in vrachtwagens steken, over betalingen waaruit duidelijk blijkt dat aan hem (tweede beklaagde) moet betaald worden, met transmigranten die het gehaald hebben en die hem bedankten, met transmigranten waarbij het niet lukte, met transmigranten terwijl zij in vrachtwagens zitten en hij (E. T.) hen onder meer zei dat zij stil moesten zijn; er werd als codenaam "Goedemorgen" gegeven aan transporten waarbij de vrachtwagenbestuurder de transmigranten er uit haalde voor hij zelfs vertrok, er werd ook geprobeerd met koelwagens, hij gaf geen geld terug ook al wensten de transmigranten niet langer te proberen, S. en E. T. wisselden elkaar af, hij kende Ba. en vroeg aan hem (Ba.) of transmigranten die hij hielp ook eens bij hem (Ba.) mochten proberen (ID (...)), over het aanbrengen van transmigranten,...

Uit de gesprekken volgt dat de prijs normaal 800 euro is maar dat daarvan soms werd afgeweken. Zo werden er zowel lagere prijzen tussen de 400 en 650 euro, als hogere prijzen zoals 1.000 euro gevraagd. Er werd soms betaald aan een tussenpersoon. Tweede beklaagde E. T. (roepnaam W. W.) bepaalde de prijzen en desgevallend ook aan wie betaald diende te worden. De rechtbank verwijst louter exemplatief naar de gesprekken op 20 juni 2018 tussen tweede beklaagde E. T. (roepnaam W. W.) en de gebruiker van het oproepnummer (...) over de betaling van transporten waarin E. T. stelde dat de prijs 800 euro is en dat diende betaald te worden aan A. T..

Voor een volledig overzicht van de relevante gesprekken verwijst de rechtbank naar de navolgende processen-verbaal met nummers 11065/2018, 12521/2018 en 501/2019 - stukken 71, 157 en 291.

Het oproepnummer (...) van tweede beklaagde E. T. had communicaties tot 12 juli 2018. Daarna waren er geen verdere communicaties onder Belgische zendmasten (zie navolgend proces-verbaal 11659/2018 - stuk 75). Vanaf 4 augustus 2018 gebruikte tweede beklaagde het oproepnummer (...) (stukken 198 en 301).

Tweede beklagde gebruikte onder meer ook het oproepnummer (...) van derde beklagde. Hij had met dit oproepnummer contacten met transmigranten waarin hij liet weten dat die avond zou geprobeerd worden en dat zij moesten komen. Hij vroeg aan anderen om andere transmigranten aan te brengen en beloofde daarvoor 50 euro per aangebrachte persoon te zullen betalen. De rechtbank verwijst hieromtrent naar een gesprek van 5 augustus 2018 tussen E. T. en Semhar (een vrouw). Als antwoord op de opmerking van E. T. dat zij geen nieuwe personen meebracht maar enkel mensen zoals We. en het meisje dat lang afwezig was, antwoordde zij "zijn wij niet met genoeg, we zijn ongeveer met dertig personen die met jou proberen juist?". Hierop antwoordde E. T.: "Ja, maar als je nieuwe brengt, zou ik jou 50 per persoon betalen. Wat betekent dat als je 10 nieuwe personen brengt je 500 zal hebben, begrijp je?" (zie navolgend proces-verbaal 552/2019)

11.

Teneinde de personen met de roepnamen E. T., T. J. W. en S. te kunnen identificeren werden op 29 juni 2018 af luistermaatregelen gemachtigd op zes oproepnummers die met E. T. en S. in contact stonden.

Daarbij kwam derde beklagde T. G. E. (roepnaam W. P.) in beeld. Hij had contacten met E. T.. Hij verplaatste zich ook naar de parking in Wetteren om er transmigranten in de laadruimtes van vrachtwagens te steken.

Er werd overgegaan tot een tapmaatregel op het oproepnummer (...) van derde beklagde T. G. E. (roepnaam W. P.).

Uit de tapmaatregel samen met de observaties blijkt dat derde beklagde zich op de volgende nachten verplaatste naar de parking in Wetteren: in de nachten van 11 op 12 juli 2018 (samen met tweede beklagde), 17 op 18 juli 2018, 31 juli 2018 op 1 augustus 2018 (samen met dertiende beklagde), 12 op 13 augustus 2018 (samen met tiende beklagde) en 13 op 14 augustus 2018.

De rechtbank verwijst naar navolgende processen-verbaal 11707/2018, 19063/2018 en 552/2019 voor een volledig overzicht van de relevante gesprekken (stukken 134, 285 en 294).

12.

Uit de gecapteerde gesprekken blijkt ook dat T. J. W., S. en E. T. afspraken in een café/restaurant D. E. in de (...) in Antwerpen. Op die plaats bewaarde E. T. gelden en vanuit die plaats werden (illegale) monetaire transacties gedaan. Hoewel de plaats geregistreerd staat als geldverzendingsbedrijf blijkt uit de gecapteerde gesprekken dat ook via 'hawala'-banking geldverzendingen konden worden gedaan. Deze zijn niet traceerbaar door de overheden. De eigenaar, D. G. D., liet ook zijn broer en schoonbroer door E. T. naar het Verenigd Koninkrijk smokkelen tegen betaling (zie gesprek van 6 augustus 2018 tussen E. T. en T. G. E. over het smokkelen van de broer van D. G. D. en gesprek van 8 augustus tussen T. G. E. en D. G. D.).

13.

De af luistermaatregelen brachten ook de volgende vier verdachten in beeld:

- vierde beklagde Y. S. (met als roepnaam H.): zij bracht slachtoffers aan of verwees hen door naar E. T. en regelde de betalingen. Zij ontving de gelden en gaf dit geld pas aan

tweede beklaagde E. T. nadat de smokkel gelukt was. Zij gebruikte het oproepnummer (...). Voor een volledig overzicht van de relevante gesprekken verwijst de rechtbank naar het navolgend proces-verbaal 15782/2018 (stuk 283);

- zesde beklaagde H. M. A. (roepnaam M.): hij gebruikte het oproepnummer (...). Hij had telefonische contacten met D. G. D., elfde beklaagde T. A., S., T. G. E. en E. T.. Hij voerde een gesprek iemand die van Eritrea naar Europa wilde komen. Hij had tevens een gesprek over een man die een meisje/vrouw nodig had om samen met hem vanuit Griekenland naar België te reizen. Hij liet Da., een neef van hem, en ook familie van D. G. D. (zie gesprek van 1 juli 2018 tussen Da. en Ha.) bij hem verblijven. Hij had voornamelijk gesprekken met Da. over wanneer en met wie Da. zal proberen en waarbij hij (zesde beklaagde) Da. probeerde te helpen. In een gesprek van 15 juli 2018 liet Da. hem weten dat hij een document van de politie had waarop zesde beklaagde zei dat hij de documenten van de politie diende te vernietigen. Zesde beklaagde had gesprekken met transmigranten waarin hij informeerde over of hoe het met hun ging, wie het Verenigd Koninkrijk had bereikt alsook naar de aanwezigheid van T. J. W., S. en E. T. op de parking. Hij liet S. bij hem logeren (zie gesprek van 18 juli 2018 tussen hem en Adam waarin hij stelde dat het tocht in de kamer waar Da. slaapt, "zelfs S. klaagde erover"). Voor een overzicht van de relevante gesprekken verwijst de rechtbank naar de navolgende processen-verbaal 117052018, 12333/2018 en 521/2019 (stukken 132, 143 er,, 292).
- vijfde beklaagde G. I. F.: uit de afgeluisterde gesprekken en het nazicht van het ANPR-systeem blijkt dat hij in de nacht van 29 op 30 juli 2018 met zijn voertuig Peugeot 206 met Belgische nummerplaat (...) E. T. naar het station van Kwatrecht voerde. E. T. begaf zich daarna naar de parking om transmigranten in de laadruimtes van vrachtwagens te steken. Daags nadien werd een afspraak gemaakt om iets uit te wisselen. Deze afspraak ging door aan het station Antwerpen Centraal; (stuk 199)
- dertiende beklaagde Z. G. A. (bijnaam M.): hij gebruikte het oproepnummer (...). Hij probeerde zelf in Engeland te geraken. Hij verving E. T. op de parking in Wetteren wanneer deze laatste ziek was, hielp E. T. mee op de parking, fungeerde als tussenpersoon tussen E. T. en informeerde voor E. T. naar de omstandigheden van de aanhouding van een smokkelaar met roepnaam Ba.. Hij legde ook contacten met slachtoffers om hen naar de parking te laten komen wanneer E. T. kwam. Hij onderhandelde over de prijs die nieuwe transmigranten dienden te betalen. (stukken 166 - 299)

14.

In de nacht van 20 op 21 augustus 2018 was er een vechtpartij tussen E. T. en drie andere personen. Volgens een gesprek tussen Z. G. A. en Ge. van 21 augustus 2018 waren de anderen dronken en stoorden zij de omgeving waardoor E. T. zijn 'job' niet kon doen en erg boos werd. De drie jongens gingen weg. E. T. is ze met zijn groep gevolgd en heeft ze met stokken en staven afgeklopt. Hij (Z. G. A.) zag ze op de grond liggen toen ze terug naar de schuilplaats gingen. E. T. raakte hierbij gewond aan zijn voet. (stuk 332)

Dezelfde dag kwam ook T. J. W. terug in beeld. Zijn terugkeer uit Frankrijk was enkele dagen eerder reeds aangekondigd in een afgeluisterd telefoongesprek. In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 ging niet E. T. maar wel T. J. W. naar de parking. D. G. D. bracht in de late avond T. J. W. en S. K. naar de parking.

15.

In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 werd andermaal activiteit opgemerkt op de parking in Wetteren waarbij in totaal 23 transmigranten op vrachtwagens werden geladen.

De onderzoekers deden de volgende vaststellingen:

- om 00u32 liepen vier mannen (eerste beklagde T. J. W., veertiende beklagde S. K., dertiende beklagde Z. G. A. en achtste beklagde G. F.) voorop gevolgd door een groep van twintig transmigranten. Zij begeleidden de groep naar de bosjes rondom de parking; om 1u21 betraden tiende beklagde G. Y., twaalfde beklagde D. M., eerste beklagde T. J. W. en veertiende beklagde S. K. de parking via een gat in de omheining. Zij controleerden de achterdeuren van de vrachtwagens;
- om 2u04 werden een tiental personen door deze vier personen in een vrachtwagen ingeladen. Terwijl werd in de buurt van de vrachtwagens de wacht gehouden door achtste beklagde G. F., negende beklagde H. G. G. en dertiende beklagde Z. G. A.. Zij waren gewapend met stokken en hielden de wacht tot 2u56;
- veertiende beklagde S. K. werd samen met de laatste groep in een vrachtwagen gestoken;
- om 2u56 gingen eerste beklagde T. J. W., tiende beklagde G. Y., achtste beklagde G. F., twaalfde beklagde D. M. en dertiende beklagde Z. G. A. terug de bosjes in; negende beklagde H. G. G. werd niet meer opgemerkt maar leek te zijn teruggekeerd naar het safehouse waar hij werd gearresteerd.

T. J. W. werd aangetroffen op het perron van het treinstation van Kwatrecht. G. F., H. G. G. en Z. G. A. werden aangetroffen in het safehouse. S. K. werd aangetroffen in één van de vrachtwagens. G. Y. en D. M. werden niet aangetroffen.

(zie navolgende processen-verbaal met nummers 6788/2019 en 7443/2019)

Op dat moment werd tussengekomen en werden arrestaties verricht. Als gevolg daarvan werd overgegaan tot het verhoren van de aangetroffen transmigranten, huiszoekingen en tot arrestaties en verhoren.

16.

Uit de diverse verhoren van transmigranten blijkt het volgende:

- zij zijn afkomstig van Eritrea en Ethiopië en willen naar het Verenigd Koninkrijk;
- ze betaalden tussen de 600 en de 800 euro voor de overzet naar Engeland;
- ze hoorden in het Maximiliaanpark in Brussel over de parking in Wetteren of werden er door medewerkers van de mensensokkelaars aangesproken;
- zij hoorden al van E. T.. Hij hielp mensen om illegaal naar het Verenigd Koninkrijk door te reizen. E. T. stelde dat hun gsm-toestel tijdens de reis geen geluid mocht maken. Hij zou een slecht persoon zijn;
- de smokkelaars hielden zich afzijdig en verborgen hun gezichten door het dragen van een kap of sjaal;
- zij kwamen met de trein naar Kwatrecht; ze werden ook in koelwagens geplaatst;
- zij klommen enkel in vrachtwagens met Britse nummerplaten. Zij moesten ook kijken of op de verpakkingen van de goederen als bestemming Verenigd Koninkrijk stond;

- er was daags voordien een vechtpartij tussen E. T. en andere transmigranten die niet tot zijn groep behoorden;
- één van de transmigranten herkende twaalfde beklaagde D. M. als een van de personen die aanwezig was op de parking in Wetteren en in het Maximiliaanpark,
- dertiende beklaagde Z. G. A. van in het Maximiliaanpark en At. als één van de personen waarmee zij samen in een koelwagen zat.

Voor een overzicht van de volledige verklaringen verwijst de rechtbank naar de navolgende processen-verbaal met nummers 13011/2018 (stuk 79); 13026/2018 (stuk 80) en 13028/2018 (stuk 81).

17.

Op 22 augustus 2018 werd overgegaan tot huiszoekingen op de volgende adressen:

- in de (...) in (...) waar vijfde beklaagde G. I. F. woonde en ook aanwezig was. Diverse goederen waaronder een smartphone, laptop, rekeninguittreksels,... werden in beslaggenomen. Bij de zoeking in zijn voertuig Peugeot 206 met nummerplaat (...) werden vijf ongeopende L. pakketten met simkaart aangetroffen. Het voertuig werd in beslaggenomen. Hij stelde dat hij al een jaar tewerkgesteld was bij G. L. B. nv. (navolgend proces-verbaal 12941/2018)
- in de (...) in (...) waar zesde beklaagde H. M. A. woonde en werd aangetroffen. Hij werkte als klusjesman in de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen. Er werden ontvangst- en verzendbewijzen van betalingen via Western Union aangetroffen (500 euro met als begunstigde T. R. in Denemarken, 1.000 euro vanuit Noorwegen en met als begunstigde zesde beklaagde H. M. A.) alsook een overschrijving via B. op datum van 3 augustus 2018 voor een bedrag van 575 euro met als begunstigde J. D. R.. Ook werden verschillende papiertjes met notities aangetroffen. Daarop stond informatie over het leven van F. N. en Te. en het traject dat zij aflegden vanaf hun land van herkomst tot in Europa. Ook werden er documenten aangetroffen op naam van andere personen. Zo werd een document inzake interimwerk op naam van M. H. Y. aangetroffen. Deze persoon werd op 11 juni 2018 tweemaal opgebeld door S.. (navolgend processen-verbaal 13018/2018 en 15779/2018 (stuk 281))
- in de (...) in (...), verblijfplaats van derde beklaagde. In de woning waren tweede beklaagde E. T. (W. W.) en derde beklaagde T. G. E. en nog twee vrouwen (A. A. G. en N. N.) aanwezig. Er lagen ook persoonlijke spullen van eerste beklaagde T. J. W. waaronder een portefeuille met 600 euro. (Bij de fouille werd op hem nog eens 50 euro aangetroffen). Ook werden drie gsm-toestellen en een iPhone aangetroffen die vermoedelijk eigen dom zijn van derde beklaagde. In de portefeuille van tweede beklaagde stak 515 euro. (navolgend proces-verbaal 13052/2018) Bij de fouille van derde beklaagde werd op hem 50 euro aangetroffen.
- in de (...) in (...), woonplaats van vierde beklaagde Y. S. (bijnaam "H."). In het appartement waren zij en haar zoontje H. K. A. (zes jaar) aanwezig. Het appartement was vuil en slordig. Vierde beklaagde lag te slapen in de zetel. Op de salontafel stond een fles rum. Zij was volledig versuft. Haar gsm-toestel werd in beslag genomen maar zij kon de pincode niet geven. Ook haar laptop werd in beslag genomen. (navolgend proces-verbaal 8350/2018).

Arrestaties en verhoren

18.

Eerste beklagde T. J. W. (roepnaam J.) ontkende deel te hebben genomen aan smokkelactiviteiten. Hij was op de parking in Wetteren aanwezig om in Engeland te geraken. Zijn vrouw, die zwanger was, en hun twee kinderen verbleven in Engeland. Hij had geen bijnaam. Hij betwistte dat hij in mei en juni 2018 regelmatig 's nachts naar de parking in Wetteren ging. Geconfronteerd met de waarnemingen tijdens de observatie die nacht (met name dat hij als eerste met drie andere personen zich op de parking begaf, de deuren van vier vrachtwagens opende, om vervolgens in drie van de vier vrachtwagens transmigranten in te laden en dan de parking te verlaten) stelde hij dat hij als 'nieuwe' moest werken als opzichter. Hij heeft een paspoort dat in de woning van T. G. E. lag. Hij woonde in (...) (Frankrijk) en beschikte over verblijfsdocumenten in Frankrijk. Hij werkte in Frankrijk als schrijnwerker. Hij kwam een maand geleden naar België om opnieuw naar Engeland te proberen gaan. Hij probeerde dit ook al een tien maanden eerder. De omstandigheden waren niet goed en hij keerde toen terug naar Frankrijk. Hij kwam gisteren met de trein van Antwerpen naar Wetteren (uit de observaties blijkt echter dat hij samen met S. K. gebracht werd door D. G. D.). (navolgend proces-verbaal 13059/2018 - stuk 83)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn verklaring. Geconfronteerd met het feit dat hij en E. T. de leiders van de bende waren en elkaar afwisselden op de parking in Wetteren, ontkende hij dit en stelde hij dat hij E. T. niet kende. Hij ontkende dat hij na een afwezigheid van twee maanden in de nacht van 21 op 22 augustus 2019 E. T. moest vervangen omdat deze gewond was aan de voet als gevolg van een vechtpartij. Hij had niets te maken met een bende mensensmokkelaars en was enkel op de parking om in Engeland te geraken. (stuk 84)

In zijn herverhoor op 13 maart 2019 verklaarde hij dat hij niets wist van een groep. Hij wist enkel wat hij gedaan had en wat zijn aandeel was. Op de vraag wat zijn aandeel dan was, stelde hij dat de politie zijn aandeel moest aantonen. Hij vertrok in 2003 uit Eritrea en kwam in 2009 in Frankrijk aan. Hij vroeg in Frankrijk asiel aan. Zijn aanvraag werd verworpen. Omdat hij geen geld had voor eten en kleren, begon hij in 2010 personen op vrachtwagens te steken. Sommigen stopten hem wat geld toe. Hij werd in Frankrijk twee keer veroordeeld voor mensensmokkel. Daarna heeft hij niet meer gesmokkeld. Hij bleef ontkennen dat hij T. J. W. werd genoemd. Hij leerde E. T. in Parijs kennen. E. T. stelde hem voor om samen met hem te proberen om via België in Engeland te geraken. Zijn echtgenote en kinderen verbleven in Engeland en om die reden wilde hij naar Engeland. In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 bracht D. G. D. hem en S. K. naar het station van Kwatrecht. Hij was in acht maanden tijd niet meer in België geweest en wist de weg niet meer goed. Later in zijn verklaring, na confrontatie met de zendmastbepalingen, kwam hij daar op terug en zei hij dat hij in mei nog eens een week in België was geweest om te proberen naar Engeland te geraken. Op de parking geraakten ze elkaar kwijt. Zij gingen met 7 à 8 personen de parking op. Sommigen stonden op wacht, anderen deden de vrachtwagens open en laadden mensen in. Hij stond op wacht. Als je de eerste keer meekomt, word je als wachter ingezet. Hij had geen duidelijk plan om naar Engeland te gaan die nacht want hij had zijn gerief bij T. G. E. laten staan. Later stelde hij echter dat hij eerst wel van plan was om naar Engeland gaan maar hij vond de vrachtwagen niet goed en keerde dan terug. Iedereen hielp elkaar. Er waren geen smokkelaars. Iedereen wilde opstappen. De meeste zaken waarmee hij geconfronteerd werd (zoals telefonische contacten en de vaststellingen tijdens de observatie in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 dat hij met een koevoet

een gele vrachtwagen opende en richtlijnen gaf aan de andere runners), kon hij zich niet meer herinneren. Hij probeerde in de tijd dat S. en I. M. mensen in vrachtwagens staken naar Engeland te geraken. S. deed dit gratis voor hem. Geconfronteerd met de afgeluisterde gesprekken bleef hij erbij dat hij niet T. J. W. was en dat hij deze gesprekken niet voerde of deze gesprekken niet over hem gingen. Hij werkte in de periode vanaf mei tot juli in (...) (Frankrijk) als houtbewerker. De maanden dat hij niet werkte, kreeg hij 500 euro per maand steun en dit vanaf 2015. (stuk 323)

19.

Negende beklagde H. G. G. ontkende betrokken te zijn bij smokkelactiviteiten. Hij is afkomstig uit Eritrea. Hij probeerde eerst via Frankrijk en daarna (sedert 3 december 2017) via België naar Engeland te geraken. Hij had geen inkomen. Hij leefde van het beetje geld dat hij kreeg van het 'familiehuis' (vlakbij het Maximiliaanpark). In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 probeerde hij op een vrachtwagen te geraken maar dat was niet gelukt. Hij was al tweemaal gearresteerd in het verleden en zat toen telkens samen met andere transmigranten in een vrachtwagen. Geconfronteerd met de observatie die nacht waaruit blijkt dat hij samen met G. F. van het station van Kwatrecht naar de parking ging, daar transmigranten op vrachtwagens stak, de vrachtwagens sloot, de wacht hield met een lange stok en dit alles onder leiding van 'T. J. W.', ontkende hij dit. Geconfronteerd met het feit dat uit de observaties blijkt dat hij in de periode mei - juni - juli 2018 E. T. en Z. G. A. vergezelde naar de parking en hen hielp en dit soms samen met G. F., had hij niks te zeggen en wilde hij het verhoor beëindigen en overleggen met zijn raadsman. Hij herkende niemand uit het fotodossier. (navolgend proces-verbaal 13062/2018 - stuk 86)

Bij de onderzoeksrechter bleef hij erbij er niks mee te maken hebben. Zij hadden niet de vrijheid om te doen wat zij wilden op de parking in Wetteren. Hij stelde dat de enige echte mensensmokkelaar E. T. was. Hij gaf toe dat hij sedert mei 2018 af en toe op de parking in Wetteren aanwezig was. In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 heeft hij geholpen om transmigranten op vrachtwagens te steken en moest hij in opdracht van de vriend van

E. T. de parking bewaken. Hij probeerde gratis in Engeland te geraken. Hij ontkende met G. F. van het station van Kwatrecht naar de parking te zijn gegaan. (stuk 87)

In zijn herverhoor van 4 april 2019 ontkende hij elke betrokkenheid bij smokkelactiviteiten. E. T., T. J. W. en S. smokkelden mensen naar Engeland. E. T. werd daarbij geholpen door G. Y. en D. M.. T. J. W. stak mensen op de laatste dag (in de nacht van 21 op 22 augustus 2018) op vrachtwagens. G. I. F., Z. G. A. en G. F. waren net als hij transmigranten die naar Engeland wilden gaan. Hij had soms contacten met andere transmigranten om af te spreken om samen te eten, samen naar de parking te gaan,... Hij betaalde 800 euro aan S. om hem naar Engeland te smokkelen. S. en E. T. hadden hem al op een vrachtwagen gestoken. In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 probeerde hij in Engeland te geraken. Hij ging samen met een tiental mensen naar een vrachtwagen om er te worden ingestoken. Wanneer het aan hem was, zeiden ze dat de vrachtwagen vol was en dat hij zich diende te verstoppen achter een vrachtwagen. Zij zagen beweging en toen zei D. M. dat hij een stok moest nemen en hij moest gaan checken wie daar liep. Het was een bevel, als hij weigerde zouden ze hem misschien niet meer willen smokkelen. Hij nam de stok ook om zichzelf te beschermen. Toen hij dacht dat het aan hem was, zeiden ze hem dat hij pas morgen kon opstappen en ging hij naar de schuilplaats. De parking in Wetteren is van T. J. W. en S.. Met uitzondering van die nacht was hij op geen enkele manier betrokken. Geconfronteerd met het feit dat hij al acht maanden (sinds december 2017) probeerde om de oversteek te maken en maar twee keer op een

vrachtwagen werd aangetroffen, antwoordde hij dat hij vaak in Frankrijk was geraakt. Hij zat vaak op het verkeerde transport. (stuk 332)

20.

Achtste beklagde G. F. (alias (...)) ontkende elke betrokkenheid bij mensensmokkel. Hij is afkomstig van Eritrea. Hij verbleef ongeveer een achttal maanden in België (hij werd niettemin in oktober 2017 al gedactyloscopeerd in ons land). Hij probeerde naar Engeland te geraken. Hij verbleef soms bij E. C. in (...). Hij had geen inkomen. Hij had in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 de bedoeling om naar Engeland te gaan. Geconfronteerd met de observatie van die nacht waaruit blijkt dat hij samen met negende beklagde zich van het station naar de parking begaf, daar meehielp bij de smokkelactiviteiten en dat hij daarna samen met T. J. W. en Z. G. A. naar het safehouse ging, stelde hij dat hij samen met zes anderen naar het safehouse ging om te rusten totdat de volgende trein kwam. Hij kende T. J. W. en Z. G. A. niet. Hij ontkende dat hij in juni - juli 2018 meerdere malen E. T. opwachtte aan het station om samen met hem naar de parking te gaan voor het uitvoeren van smokkelactiviteiten(zoals bleek uit de observaties). Hij kende geen E. T. noch een T. J. W.. Hij herkende niemand uit het fotodossier. (navolgend proces-verbaal 13070/2018 - stuk 89)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn verklaring. Hij had er niks mee te maken. Hij heeft niets betaald en moest ook niet helpen in ruil voor een gratis overtocht. (stuk 90)

In zijn herverhoor op 22 maart 2019 stelde hij dat hij in 2017 in België is aangekomen. Hij herinnerde zich niet meer welke maand maar wel dat het goed weer was. Hij verbleef daarvoor in Frankrijk. Hij betaalde in 2017 800 euro aan S. om hem naar Engeland te smokkelen. Eerst werkte S. op de parking en daarna E. T.. Er waren toen veel mensen op de parking die hadden betaald aan S. en na de wissel verder mochten proberen met E. T.. Hij hoorde ook dat T. J. W. op de parking smokkelde maar hij had T. J. W. nooit gezien. E. T. ging eerst met twee of drie helpers de parking op terwijl zij wachtten. Nadien kwamen zij hen halen. Uit het fotodossier herkende hij E. T. als de smokkelaar op de parking. Hij duidde G. Y. en D. M. aan als helpers. Zij hielpen E. T. gedurende een periode van twee maanden. Hun taak bestond er in de mensen uit de jungle te komen halen en hen te begeleiden naar de vrachtwagens. Z. G. A. en H. G. G. probeerden net als hemzelf de oversteek te maken. Hij zag hen nooit helpen. (stuk 336)

21.

Derde beklagde T. G. E. (bijnaam T. G. E.) ontkende elke betrokkenheid bij smokkelactiviteiten. Hij is gehuwd en heeft één dochter. Zijn echtgenote en dochter woonden in Eritrea. Hij is sinds juli 2017 in België. Hij vroeg asiel aan in België en bekwam het statuut van politiek vluchteling. Hij woonde in een huis dat hem door het OCMW werd toegewezen. Hij ontving OCMW-steun. Hij heeft geen bijnaam. In het fotodossier herkende hij E. T., die soms bij hem verbleef. Geconfronteerd met het feit dat hij al sinds juli 2018 geregeld 's nachts op de parking in Wetteren was, stelde hij dat hij in Engeland probeerde te geraken maar dat hij daarmee was gestopt. Geconfronteerd met de observaties waaruit blijkt dat er transmigranten bij hem sliepen en dat deze daarna via de parking in Wetteren werden gesmokkeld, stelde hij dat er soms mensen bij hem sliepen maar dat hij niet wist waar deze mensen daarna naartoe gingen. (navolgend proces-verbaal 13021/2018 - stuk 212)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn eerder afgelegde verklaring. Hij wordt ook T. G. E. genoemd. Hij had niks te maken met de smokkelactiviteiten. E. T. kwam soms op zijn appartement

maar hij verbleef er niet. Hij ontkende dat hij E. T. soms verving op de parking in Wetteren en mensen hielp om op vrachtwagens te krijgen. Hij ontkende ook dat hij akkoord ging om een jongen te smokkelen voor 600 euro en dat deze jongen het geld aan hem diende te geven. Hij kreeg ook geen informatie over wie in Engeland was geraakt. (stukken 93 en 212)

Bij herverhoor op 15 maart 2019 bleef hij volhouden dat hij zelf geen smokkelactiviteiten had uitgevoerd. Hij had als bijnaam W. P. maar aanvaardde deze naam niet. Uit het fotodossier kende hij E. T., Y. S., G. I. F., Z. G. A., S. K., T. J. W. en H. M. A.. S. K. en T. J. W. leerde hij de dag voor zijn arrestatie kennen. E. T. verbleef bij hem. Hij kwam later te weten dat E. T. mensen naar Engeland smokkelde. Op de vraag wanneer hij E. T. leerde kennen antwoordde hij dat hij in maart 2018 naar Antwerpen verhuisde en dan E. T. in een bar in Antwerpen leerde kennen. Hij gaf ook onderdak aan Yo., dat was een transmigrant vanuit Denemarken die via E. T. naar Engeland probeerde te geraken. Hij was op de parking in Wetteren aanwezig omdat hij naar Engeland wilde gaan. Hij had toen geen werk en moest wachten op school zodat hij probeerde naar Engeland te gaan. Dat hij in een gesprek van 17 juli 2018 zei dat hij de job van tweede beklagde E. T. ("W. W.") overnam tijdens diens afwezigheid en er 30 personen op de parking aanwezig waren, deed hij af als grapjes. Ook dat uit de gecapteerde gesprekken blijkt dat hij transmigranten aanbracht, dit weet hij aan toevallige contacten die hij had in de bar D. E. en hij dit enkel liet weten aan tweede beklagde E. T.. Hij ontkende de taken van E. T. in zijn afwezigheid te hebben overgenomen alsook dat hij mensen bij E. T. had aangebracht. Hij kende T. J. W. en S. niet. Alles wat hij aan de telefoon vertelde of wist over T. J. W. en S. had hij van horen zeggen. Hij genoot een OCMW-uitkering. Hij had zich ingeschreven voor een inburgeringscursus. Hij wenste eerst de taal te leren om dan te kunnen werken. Hij wilde zijn familie naar België laten overkomen. (stuk 325)

22.

Vijfde beklagde G. I. F. ontkende elke betrokkenheid bij smokkelactiviteiten. Hij verbleef sinds juni 2014 in België. Hij woonde al ruim twee jaar in (...). Hij werkte hier al twee jaar. Hij had sinds twee maanden een vaste baan als orderpikker. Hij verdiende 1.700 euro per maand. Hij kende tweede beklagde E. T. vanop een trouwfeest en leerde T. G. E. een drietal maanden geleden kennen. Geconfronteerd met de tapmaatregelen en het ANPR-systeem waaruit blijkt dat hij op 29 juli 2018 met zijn voertuig Peugeot 206 met nummerplaat (...) E. T. naar Kwatrecht voerde en er daags nadien een afspraak met T. G. E. werd gemaakt aan het station van Antwerpen om iets uit te wisselen, stelde hij dat hij soms vrienden rondreed. Hij bracht E. T. en een vriend van hem naar Gent. Hij kreeg op 29 juli 2018 een gsm-toestel dat hij op 30 juli 2018 aan het station terug gaf. Hij sprak toen niet af met T. G. E. maar met E. T. en een andere persoon. Het was een Eritrese gewoonte dat wanneer je iemand kende deze persoon kan vragen om dingen te doen. (proces-verbaal 13049/2018 - stuk 95)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn verklaring. (stuk 96)

Tijdens zijn herverhoor op 1 april 2019 stelde hij dat hij nooit de intentie heeft gehad om naar Engeland te gaan. Zijn echtgenote is nog steeds in Eritrea. Hij werkte nu een jaar en negen maanden als orderpikker in Sint-Katelijne-Waver. Hij verdiende 1.700 euro per maand. Hij kende T. G. E. sinds april 2018. Hij ontmoette E. T. op 29 juli 2018 op het trouwfeest van D. G. D.. Ze vroegen hem om E. T. en nog iemand naar Kwatrecht te brengen. Hij deed dit en werd daar niet voor vergoed. Zij gaven hem ook een gsm-toestel dat hij aan een zekere Mi. of Ha. diende te geven. De dag nadien belde T. G. E. hem met de vraag naar het station Antwerpen-Centraal te komen en het

gsm-toestel terug te geven. Geconfronteerd met de vijf ongeopende verpakkingen met L. simkaarten verklaarde hij dat hij op 10 augustus 2018 naar Nederland ging en toen gebeld werd door T. G. E. met de vraag om L. kaarten vanuit Nederland mee te brengen. Deze kunnen in België niet meer zonder identiteitsregistratie gekocht worden. Hij heeft ze dan gekocht en in zijn voertuig gelegd. Daarna heeft T. G. E. er niet meer naar gevraagd. Na het trouwfeest hebben ze hem nog drie of vier keer gebeld om E. T. ergens naartoe te voeren maar hij is daar niet meer op ingegaan. Hij wist niet dat E. T. en T. G. E. zich inlieten met smokkelactiviteiten. Geconfronteerd met de berichten met verschillende personen over geld, stelde hij dat zij elkaar geld leenden. (stuk 331)

23.

Bij de arrestatie van **tweede beklagde E. T.** stelden de onderzoekers vast dat hij mankte en gekwetst was aan zijn linker voet. Hij stelde dat hij een kwetsuur opliep tijdens het voetballen in Frankrijk. Hij kwam gisteren vanuit Parijs naar België. Hij werd overgebracht naar de spoeddienst van het S.-B.-ziekenhuis in Dendermonde waar werd vastgesteld dat zijn voet gekneusd was en niet gebroken. (zie navolgend proces-verbaal 13048/2018 - stuk 211)

Tweede beklagde E. T. (roepnaam W. W.) ontkende iets te maken te hebben met smokkelactiviteiten. Hij stelde dat hij geen roep- of bijnaam heeft. Hij verbleef voordien in Frankrijk waar hij verblijfsdocumenten had en werkte. Thans beschikte hij over een uitkering in Frankrijk van ongeveer 550 euro per maand. Hij stuurde soms geld naar zijn echtgenote en naar zijn kinderen. Hij werd in Frankrijk eenmaal aangehouden toen hij samen met vier anderen in een vrachtwagen zat om de oversteek naar Engeland te maken. Hij kwam naar België om van hieruit naar Engeland te gaan. Hij wilde zijn familie naar Engeland laten overbrengen. Hij heeft een echtgenote die in Ethiopië verbleef en vier kinderen (waarvan er drie in Eritrea woonden en één in Parijs). Hij was aanwezig in de woning van T. G. E. bij de huiszoeking. Hij kende T. G. E. al heel lang. Zij waren samen opgegroeid in (...). Zij hadden sinds een drietal maanden opnieuw contact. Uit het fotodossier kende hij enkel derde beklagde T. G. E. bij naam. Tiende beklagde (foto 3 - G. Y.), twaalfde beklagde (foto 4 - D. M.) en dertiende beklagde (foto - Z. G. A.) kende hij niet van naam maar zij probeerden ook naar Engeland te geraken. Hij had een Frans oproepnummer eindigend op -84. Geconfronteerd met de resultaten van het onderzoek waaruit blijkt dat hij sinds april 2018 's nachts afzakte naar de parking in Wetteren, tot 5 à 6 nachten per week, verklaarde hij dat hij wanhopig was om in Engeland te geraken. Ook na confrontatie met de tapgesprekken en observaties waaruit blijkt dat hij transmigranten op vrachtwagens stak en zij hem daarvoor betaalden, stelde hij dat hij geen smokkelaar was en hij geen geld had ontvangen. Zij hielpen elkaar om de overtocht te maken. (navolgend proces-verbaal 13056/2018 - stuk 99)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn eerder afgelegde verklaring. (stuk 101)

Zijn triptiek werd al eenmaal in België genomen en dit op 9 maart 2018. (stuk 210)

In zijn herverhoor op 5 maart 2019 verklaarde hij samengevat het volgende:

- Hij had als bijnaam W. W..
- Hij wilde naar Engeland gaan. De datum 20 oktober 2017 is volgens hem niet correct. Hij was in die periode één keer op de parking in Wetteren en dit om zijn 16-jarige broer Jo. te zoeken, die naar Engeland probeerde te geraken. Hij had zijn broer verboden om naar Engeland te gaan maar achter zijn rug probeerde zijn broer dit toch. Hij ging daarna terug

naar Frankrijk. Toen hij hoorde dat zijn broer in Engeland was geraakt, besloot hij dat hij ook zou proberen. Vanaf maart 2018 ging hij naar de parking in Wetteren om de oversteek vanaf daar te maken. Na een drietal keer te proberen was er een incident. Er was een gevecht met Sudanese personen. Na dit incident ging hij terug naar Parijs.

- Hij werkte niet samen met een groep. Hij heeft enkel samen met 20 andere personen geprobeerd om in Engeland te geraken. Later stak hij hen in vrachtwagens. Hij deed dit gratis. Als er nieuwe mensen kwamen, dan vroeg hij geld voor het transport. Hij vroeg tot 500 euro maar niemand heeft dit ooit betaald. Sommigen betaalden hem 50 euro of wat zij hadden. Geconfronteerd met het feit dat geld vragen aan mensen om hen illegaal naar Engeland over te brengen onder mensensmokkel valt, reageerde hij dat niemand hem ooit betaalde. Hij herhaalde dat er geen grote mensensmokkelaars waren. Zij hielpen elkaar gewoon.
- Daarna gaf hij toe dat hij de vrachtwagens uitkoos. Hij baseerde zich op wat hij had geleerd toen hij vanuit Frankrijk naar Engeland probeerde te geraken. Hij deed dit door de vrachtwagens te openen en de etiketten op de verpakkingen te lezen. Soms waren de vrachtwagens los, als ze vast waren opende hij ze met een metalen staaf. Als de vrachtwagens met een tir-koord met zegel gesloten waren, dan knipte hij die door en brandde hij de koord nadien dicht met een aansteker. Hij laadde mensen in. Alle mannen gingen mee om de vrachtwagens te openen. Als er een vrachtwagen naar Engeland werd gevonden, werden eerst de vrouwen en de personen die reeds lang probeerden, ingeladen. Hij heeft nooit kinderen of zwangere vrouwen ingeladen. Er werden ook mensen ingeladen in koelwagens als de temperatuur 5 à 6 graden of meer was. Hij heeft dit twee tot drie maanden gedaan. Hij ging meestal niet op vrijdag, zaterdag en zondag.
- Y. S. bracht hem vier personen aan om te smokkelen. De eerste persoon betrof Is.. Die heeft hij gratis gesmokkeld. Y. S. kende via iemand uit Engeland personen die via hem wilden proberen om in Engeland te geraken. Hij vermoedde dat er geld mee te rapen viel. Hij vroeg voor de grap 700 euro per persoon. Y. S. dacht dat hij het meende en vroeg 700 euro per persoon. Deze personen betaalden aan Y. S.. Zij wilden uiteindelijk niet meer. Hij wist niet of Y. S. hen het geld heeft teruggegeven of ze het geld heeft gehouden.
- Hij vroeg geld als drempel om minder personen op de parking te hebben. Door veel geld te vragen kon hij dat beperken. Je kon maar maximum met 20 personen proberen.
- Wat betreft de vechtpartij in de nacht van 20 op 21 augustus 2018, verklaarde hij dat de Ethiopiërs de parking wilden overnemen en zij geen Eritreeërs op de parking dulden. Hij wist dat ook S. K., G. Y., D. M. en een andere D. M. erbij waren betrokken. Het was puur toeval dat T. J. W. de volgende dag op de parking was. T. J. W. was al van plan om die dag naar de parking te komen om te proberen in Engeland te geraken.
- S. K. kende hij maar van de dag van de vechtpartij. Hij ging hem gratis op een vrachtwagen steken. Hij had die nacht niets gedaan. Hij zou familie zijn van D. G. D.. D. G. D. vroeg hem ook om zijn broer samen met twee anderen te helpen om naar Engeland te geraken. Hij deed dit gratis. Het gesprek over geld in zijn kassa deed hij af als grapje.
- Hij leerde G. I. F. kennen op het huwelijk van D. G. D.. Hij vroeg hem om hem naar de parking in Wetteren te brengen. G. I. F. deed dit. Hij voerde hem en nog een persoon uit Frankrijk die naar Engeland wilde naar Wetteren. Zij keerden beiden terug en sliepen bij T. G. E.. Die andere persoon was zijn gsm-toestel in het voertuig van G. I. F. vergeten en daarom spraken zij de dag nadien af. Hij gaf hem geen geld om hem te vervoeren. G. I. F. had geen aandeel in de feiten. Hij heeft hen enkel gratis op zijn vraag vervoerd.
- Op de vraag om de vechtpartij in de nacht van 27 op 28 november 2017 te verduidelijken,

antwoordde hij dat eerst een zekere I. M. smokkelaar was op de parking in Wetteren. I. M. smokkelde Sudanezen. I. M. had contacten met S. en vanaf dan begonnen ook H. personen naar de parking te komen. I. M. probeerde dan naar de USA te gaan maar werd teruggestuurd. In tussentijd werkte S. op de parking. Toen Mohamed terugkwam, wilde hij S. wegsturen en hierop ontstond een gevecht tussen beide groepen.

- Hij had vaak met T. J. W. en S. samen gezeten en thee gedronken. De twintig personen waarover hij sprak, waren personen die ofwel aan S. of aan T. J. W. hadden betaald. Hij had financiële problemen en dacht dat hij geld kon verdienen door op de parking te werken.
- Geconfronteerd met de gesprekken van 12 juni 2018 tussen hem en S. stelde hij dat hij soms mensen in Brussel ontmoette die hij in contact bracht met S.. Die mensen betaalden S. om hen in vrachtwagens in te laden. Als S. op de parking kwam, liet hij de parking aan S.. S. bleef dan voor drie dagen of een week. Daarna vertrok S. terug naar Frankrijk. S. was twee keer gekomen. Hij had nooit samengewerkt met S. en heeft hem nooit geholpen.
- Wat de rol van T. G. E. betreft stelde hij eerst dat die er niets mee te maken had. Daarna gaf hij toe dat hij enkele keren aan T. G. E. vroeg om hem te vervangen in zijn afwezigheid.
- Geconfronteerd met de zendmastbepalingen waaruit blijkt dat hij zich in de periode van maart 2018 tot en met augustus 2018 heel vaak 's nachts op de parking in Wetteren bevond, stelde hij dat hij in de periode maart-juni zelf probeerde op te stappen en vanaf juni probeerde mensen op vrachtwagens te steken. Op de vraag waarom hij dan nooit door de politie uit een vrachtwagen werd gehaald, antwoordde hij dat hij enkele keren Calais had bereikt maar nooit gepakt was door de Franse politie. H. M. A. ("M.") ging soms mee met S. naar de parking. Hij had één nacht contact met H. M. A. en dit om twee vrouwen die hun weg niet kenden naar de parking te brengen.
- G. Y./T. en D. M. belde hij soms om iets te doen voor hem. Zij probeerden zelf in Engeland te geraken. De regel is dat diegenen die vandaag helpen om op te stappen, morgen zelf mogen opstappen. Het gesprek van 6 augustus 2018 waaruit blijkt dat hij hen geld zou geven om mensen aan te brengen, deed hij af als om te lachen. Hij ging hen wat geld geven voor eten en transport. Uiteindelijk hadden zij niemand aangebracht die betaalde.
- Z. G. A. (Z. G. A.) probeerde naar Engeland te gaan. Hij was al op de parking voor hem. Vanaf juni vroeg hij aan Z. G. A. om personen vanuit Brussel mee te brengen die hij dan gratis ging opsteken. Hij gaf Mickey en G. Y./T. soms wat richtlijnen voor het inladen van mensen op de parking via de telefoon. Hij coördineerde het verloop op de parking. Als hij er niet was legde hij het uit via de telefoon.
- A. M. ("F.") was al voor hem actief op de parking in Wetteren. A. M. was een leider en toonde hem hoe de parking werkte. A. M. smokkelde niet in de periode dat hij (E. T.) actief was op de parking. A. M. zette wel personen op de vrachtwagens. A. M. zat inmiddels in Engeland.
- Hij erkende dat hij enkele keren mensen in koelwagens had gestoken en dit enkel als de temperatuur 5 tot 6 graden of meer was. De gesprekken gingen niet altijd over echte koelwagens. Ze noemden alle vrachtwagens die niet waren afgesloten met een dekzeil koelwagens.
- Hij kwam in mei 2009 toe in Frankrijk en beschikte sedert 13 oktober 2010 over een verblijfskaart in Frankrijk. Hij ontving een uitkering van 520 euro per maand. Hij heeft niet veel geld gekregen. Het weinige geld dat hij kreeg voor de smokkelactiviteiten heeft hij uitgegeven. (stuk 308)

24.

Dertiende beklaagde Z. G. A. (roepnamen M., M. en M.) gaf zijn betrokkenheid deels toe maar benadrukte dat hij ertoe verplicht werd door E. T.. Hij beschouwde zichzelf als slachtoffer. Hij wilde naar Engeland gaan. Zijn roepnaam is M. of M.. Hij is afkomstig uit Eritrea. Hij woonde 7 à 8 jaar in Noorwegen en in maart-april 2017 ging hij naar Frankrijk. In november - december 2017 reisde hij door naar België. Hij vroeg in Noorwegen asiel aan maar hij wilde daar niet verblijven. Ook in Frankrijk en in België vroeg hij asiel aan. Hij werd ondertussen al twee keer teruggestuurd naar Noorwegen. In het Maximiliaanpark vernam hij dat hij via E. T. naar Engeland kon gesmokkeld worden. Hij betaalde E. T. 800 euro om hem naar Engeland te smokkelen. E. T. is de leider. Hij had weet van meer dan 40 personen die aan E. T. geld betaald hadden om in Engeland te geraken. De personen die die nacht samen met hem gearresteerd werden, wilden allemaal in Engeland geraken en hadden daarvoor betaald. Het lukte niet om op een vrachtwagen op te stappen zodat zij door één van de leden van de bende naar het safehouse werden gebracht. Hij herkende uit het fotodossier E. T., T. G. E. (met als bijnaam W. P. en een vriend van E. T.), T./G. Y. (die naar Engeland wilde en soms E. T. hielp mee op de uitkijk te staan), Meren (die ook naar Engeland wilde en ook in opdracht van E. T. op de uitkijk moest staan) en tot slot At. (die ook naar Engeland wilde). Hij stelde dat hij E. T. soms hielp door met zijn gsm-toestel na te gaan welke bestemming een bepaalde vrachtwagen had. Geconfronteerd met de afgeluisterde gesprekken waaruit blijkt dat hij contacten onderhield met transmigranten en opvolgde wanneer er werd gesmokkeld op de parking in Wetteren, stelde hij dat dit een leugen is. Zij belden wel naar elkaar om af te spreken om in groep te vertrekken. Hij nam ook contact op met E. T. om na te gaan of er een transport was en of zij de oversteek konden maken. Hij heeft geen transmigranten begeleid naar de parking, geen transmigranten geronseld en E. T. nooit vervangen op de parking. Hij had die nacht bij zijn aanhouding inderdaad weinig spullen in zijn bezit. Zijn spullen bevinden zich bij "familie" in België. (navolgend proces-verbaal 13060/2018 - stuk 104)

Bij de onderzoeksrechter voegde hij daaraan toe dat hij op een bepaald ogenblik telefoon kreeg van E. T. die hem zei dat hij die nacht niet aanwezig kon zijn en hem vroeg om de transmigranten per vijf te verdelen over vrachtwagens die E. T. aanwees. Hij heeft dit gedaan. Hij was sedert een tweetal maanden zeer regelmatig aanwezig op de parking in Wetteren. E. T. besliste wie aan de beurt was om te worden ingeladen. Hij heeft wel andere mensen helpen inladen, hij heeft nooit vrachtwagens geopend, mensen in gevaar gebracht of daarvoor geld gekregen. E. T. gebruikte zijn gsm-toestel. Hij moest ook op de uitkijk staan om de aanwezigheid van politie te melden. Hij was getuige van een vechtpartij in de nacht van 20 op 21 augustus 2018. Diverse transmigranten waren ontevreden over de behandeling van E. T. en eisten hun geld terug. E. T. weigerde dit waarop er een gevecht ontstond. E. T. werd geholpen door T./G. Y., D. M. en T. G. E. (T. G. E.). Hij heeft toen tegen E. T. gevochten. E. T. had een pistool. Als gevolg van de vechtpartij werden drie mensen naar het ziekenhuis gebracht. (stuk 105)

Uit de triptiek blijkt dat de vingerafdrukken van dertiende beklaagde in België werden genomen op 21 september 2017, 7 november 2017 en op 10 januari 2018 en dit telkens onder een ander alias. (stuk 213)

Bij zijn herverhoor op 5 april 2019 ontkende hij dan weer elke betrokkenheid. Zijn talrijke aanwezigheden op de parking en dit systematisch met één van de andere beklaagden verklaarde hij uitsluitend als pogingen om zelf op te stappen. Hij ontkende actief te hebben meegeholpen bij het smokkelen van transmigranten. Geconfronteerd met het feit dat hij in heel die periode niet één

keer door de politie uit een vrachtwagen werd gehaald, antwoordde hij dat hij wel één keer uit een vrachtwagen was gehaald (toen hij zijn voet kwetste), hij geraakte ook een paar keer tot in Calais. Geconfronteerd met de vaststellingen van de observaties in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 waarbij werd vastgesteld dat hij de wacht hield met een stok, hielp bij het selecteren van de vrachtwagens, vrachtwagens openmaakte, slachtoffers hielp opstappen en de deuren sloot, stelde hij dat dit leugens waren en hij niets gedaan had. Hij lag te slapen. Hij wenste zijn aanvankelijke verklaring te wijzigen in die zin dat hij 800 euro betaalde aan S. en niet aan E. T. zoals hij eerder verklaarde. Eerst was het S. en I. M. die op de parking in Wetteren mensen smokkelden. Toen hij terugkwam van Noorwegen was het echter E. T. die de mensen naar Engeland smokkelde. Hij vroeg eenmaal aan E. T. of hij Te. (een goede vriend) wilde smokkelen voor 400 euro als Te. twee anderen kon aanbrenge die elk 800 euro zouden betalen. Hij zat naar eigen zeggen in totaal vier jaar in de gevangenis in Noorwegen en dit omdat hij seks had met een bewusteloze vrouw en betrokken was in een gevecht. (stuk 333)

25.

Vierde beklagde Y. S. (roepnaam H.) ontkende elke betrokkenheid bij smokkelactiviteiten. Zij had als bijnaam H.. Zij beschikte over een tijdelijke verblijfskaart die de maand daarop zou vervallen. Zij verbleef al negen jaar in België. Zij had een OCMW- uitkering en zij ontving ook kinderbijslag en alimentatie van de vader van haar kind. Zij leerde E. T. een drietal maanden voordien via Facebook kennen. Hij en T. G. E. kwamen bij haar thuis. Verder kende zij niemand uit het fotodossier. Zij heeft als oproepnummer (...). Zij wist dat E. T. mensen smokkelde maar zij was daar niet bij betrokken en had nooit geld gekregen. Geconfronteerd met de afgeluisterde gesprekken waarin T. G. E. ("W. P.") aan haar liet weten dat Is. er is geraakt, stelde zij dat E. T. Is. naar Engeland had gesmokkeld. Geconfronteerd met de afgeluisterde gesprekken waarin zij aan T. G. E. ("W. P.") stelde dat zij een commissie zou moeten krijgen voor de mensen die zij aanbracht, kon zij zich dit niet herinneren. Zij ontkende ook dat zij personen naar E. T. stuurde en dat deze personen de helft aan haar en de helft aan E. T. betaalden. Wel werd ze gecontacteerd door een persoon Fr. die naar Engeland wilde en haar vroeg of zij E. T. kende en om aan E. T. te vragen om hem te helpen. Zij bracht geen andere personen aan. Zij zei wel aan E. T. dat indien zij andere mensen zou weten die de overstap wilden wagen zij hem hiervan op de hoogte zou brengen. Zij wist niet dat zij hiermee een strafbaar feit pleegde. (navolgend proces-verbaal 13037/2018 - stuk 107)

Bij de onderzoeksrechter ontkende zij dat zij 50 % ontving van wat de transmigranten die zij aanbracht moesten betalen. Zij bracht wel mensen in contact met E. T. en daarvoor was haar 50 euro beloofd. (stuk 108)

In haar herverhoor op 4 maart 2019 herkende zij E. T., T. G. E., T. J. W. en H. M. A. uit het fotodossier. Zij wist dat E. T. en T. J. W. zich bezighielden met het smokkelen van mensen naar Engeland. Geconfronteerd met het feit dat de oproepnummers van Ab. en S. in haar gsm-toestel stonden, stelde zij dat beiden vrienden van T. J. W. waren en zij ook mensen smokkelen. Zij kon niet zeggen waarom zij contacten had met al deze personen die zich inlieten met mensensmokkel. Zij benadrukte dat het niet is omdat zij die mensen kende dat zij met die mensen samenwerkte. Geconfronteerd met de relevante afgeluisterde gesprekken die zij had met T. G. E. en E. T., stelde ze dat zij Is. naar het H. restaurant (van D. G. D.) had gebracht waar hij contact had met E. T.. Via contacten met een vrouw in Engeland bracht zij ook drie andere jongens die naar Engeland wilden in contact met E. T.. Zij (zij, E. T. en de drie jongens) hadden toen een ontmoeting in een café in Antwerpen. Zij heeft toen het geld van die jongens (2.100 euro of 700 euro per persoon)

bijgehouden. Zij moest het geld bijhouden en mocht dit pas overhandigen aan E. T. nadat zij in Engeland waren geraakt. Nadien gaf zij het volledige bedrag aan E. T.. Zij had maar één keer geld bijgehouden. Zij stelde dat in hun cultuur mensen elkaar helpen en zij niet wist dat dit een misdrijf was. Volgens haar wist iedereen dat de grote mensensmokkelaars T. J. W., E. T. en S. zijn. T. G. E. hielp E. T. door met hem mee te gaan naar de jungle. Na haar vrijlating onder voorwaarden had zij geen contacten meer met deze personen en wilde zij met hen geen contact meer hebben. (stuk 307)

26.

Veertiende beklagde S. K. ontkende iets te maken te hebben met smokkelactiviteiten. Hij was afkomstig uit Eritrea. Op 17 augustus 2018 kwam hij in België aan. Hij had de bedoeling om naar Engeland te gaan. Hij verbleef in een park in Brussel en had geen inkomsten. Hij was die nacht met de trein naar de parking in Wetteren gegaan. Hij kende niemand uit het fotodossier. Geconfronteerd met de observatie in de nacht van 20 op 21 augustus 2018 (de nacht van de vechtpartij waarbij E. T. gewond raakte) waarbij werd vastgesteld dat hij samen met E. T. om 4u27 de trein naar Antwerpen nam, stelde hij dat hij E. T. daarvoor niet kende en hem op de parking ontmoette. Hij ging alleen naar Antwerpen en ging daarna bij D. G. D., verre familie van hem, overnachten. Geconfronteerd met de verdere observaties die nacht dat hij samen met E. T. het appartement in (...) in (...) binnenging en om 10u42 het appartement samen met D. G. D. en E. T. verliet, gaf hij toe dat hij samen met E. T. daar naartoe was gegaan en daar had geslapen. Uit verdere observaties blijkt dat hij en T. J. W. door D. G. D. op 21 augustus 2018 om 22u54 naar de parking in Wetteren werden gevoerd, zij samen smokkelactiviteiten uitvoerden en hij dan door T. J. W. op een vrachtwagen werd gestoken. Hij heeft hen niet geholpen. Hij was samen met de anderen in de vrachtwagens gekropen die zij samen hadden uitgezocht. (navolgend proces-verbaal 13066/2018 - stuk 110)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn eerder afgelegde verklaring. (stuk 111)

In zijn herverhoor op 8 maart 2019 herhaalde hij dat hij enkel een transmigrant is die niks te maken heeft met het smokkelen van mensen. Hij wilde enkel in Engeland geraken. Hij was maar enkele dagen in België. Hij kwam op 17 augustus 2018 in België toe. Hij verbleef dan bij D. G. D., die familie van hem is. Hij wilde naar Engeland gaan. Iemand bracht hem in contact met E. T.. T. G. E. kwam hem dan op 20 augustus 2018 ophalen. Zij gingen eerst naar een woning waar ook E. T. was en kort daarna vertrokken zij met de trein naar de parking in Wetteren. Hij is niet op een vrachtwagen geraakt want er ontstond een gevecht op de parking. Hij heeft niet gevochten. Er waren een viertal personen betrokken in de vechtpartij. Het was E. T. die hen sloeg. Hij ging dan met E. T. terug naar Antwerpen. Op 21 augustus 2018 zag hij T. J. W. bij D. G. D.. D. G. D. bracht hem en T. J. W. naar het station van Kwatrecht. Uit de observaties blijkt dat hij en T. J. W. stonden te praten en dat hij naar een bepaalde richting wees. Vervolgens gingen zij op het pad naar boven richting perron en kwam zij daarna terug. Hierbij werd gezien dat T. J. W. een metalen staaf vast had. Hij bevestigde dit. De staaf was om de vrachtwagens te kunnen openen. E. T. had volgens hem aan T. J. W. gezegd waar die staaf lag. Hij wist niet of E. T. die staaf de dag voordien daar had achtergelaten. Hij was bij de eerste groep van acht personen die werd ingeladen. T. J. W. hielp hen in de vrachtwagens instappen. Hij stelde dat hij geen hand- en spandiensten had geleverd. Hij had geen vrachtwagens geopend of laaddeuren gesloten, hij had niet op de uitkijk gestaan,... Hij was getrouwd en zijn echtgenote woonde in Oeganda. (stuk 3 10)

27.

Zesde beklagde H. M. A. (bijnaam Me. of Me.) verklaarde dat hij niet betrokken was bij smokkelactiviteiten. Hij heeft als roepnaam Me.. Hij is afkomstig van Eritrea. Hij was sinds november 2015 in België. Hij vroeg asiel aan en werkte via artikel 60 OCMW-wet als klusjesman in de rechtbank van Eerste Aanleg in Antwerpen. Hij kende uit het fotodossier E. T. van ziens, en ook T. G. E. en Y. S.. Hij heeft als oproepnummer (...). Geconfronteerd met de afgeluisterde gesprekken stelde hij dat hij vrienden en familie die de oversteek naar Engeland wilden maken bij hem liet logeren. Het is ook juist dat hij hen hielp om gelden vanuit hun thuisland hier in België te kunnen ontvangen. Hij gaf dit geld dan integraal aan zijn familie of vrienden en niet aan de smokkelaars. Hij informeerde bij de smokkelaars of de transmigranten in Engeland waren geraakt omdat hij informatie wilde over zijn vrienden en familie. Zij vertelden hem ook als zij werden opgepakt maar hij zei niet dat zij documenten dienden te vernietigen. Dit betroffen in totaal een 4 à 5 personen. Het behoorde tot hun cultuur om mensen onderdak te geven en die mensen waren familie van hem. (navolgend proces-verbaal 13057/2018 - stuk 113)

Bij de onderzoeksrechter bevestigde hij zijn eerder afgelegde verklaring. (stuk 114)

In zijn herverhoor van 6 maart 2019 herhaalde hij dat hij niks te maken had met het smokkelen van mensen. Hij kende E. T., T. G. E., Y. S. en T. J. W. van in de bar D. E.. Hij ontving geld voor vrienden die bij hem verbleven. Aangezien zij geen paspoort hadden, ontving hij het geld voor hen en gaf dit geld vervolgens aan hen. Hij deed dit via Western Union. Hij stuurde via D. G. D. soms geld naar zijn moeder in Eritrea. Hij kende D. M. die toen in de gevangenis verbleef. Dit was een goede vriend van hem. Hij wist niet waarom hij aangehouden was. Twee zussen, een soort van familie van hem, wilden naar Engeland gaan en T. A. ging hen vergezellen omdat het soms gevaarlijk is voor vrouwen. Voor die twee zussen had hij enkele keren contact met E. T. omdat hij hoorde dat E. T. de verantwoordelijke was om mensen naar Engeland te smokkelen. Die twee zussen betaalden elk 500 euro aan S.. Via de twee zussen leerde hij S. kennen. Hij en S. aten en dronken soms iets samen. De zussen probeerden eerst in oktober- november 2017. Omdat het niet lukte en het te koud werd, gingen ze dan naar Nederland. Daarna kwamen ze in februari - maart 2018 terug om te proberen. Hij zei tegen S. dat de zussen terugkwamen en opnieuw wilden proberen om in Engeland te geraken. Zij zijn in Engeland geraakt. Hij heeft nooit iemand aangebracht. S. verbleef in juli 2018 eens vier dagen bij hem, dit uit vriendschap omdat S. goed was geweest voor de zussen en hen korting had gegeven omdat zij familie van hem waren. Hij zag S. en E. T. soms samen zodat hij vermoedde dat zij samenwerkten. Da. (Da.), een neef van hem die bij hem verbleef, probeerde ook naar Engeland te gaan. Hij vroeg op 14 juni 2018 aan een vriend van hem, Aj., om S. naar de parking in Wetteren te brengen. Hij vroeg dit aan Aj. omdat S. korting had gegeven aan de zussen. Hij zag S., E. T. en T. J. W. soms samen. Hij verklaarde dat hij met vier of vijf personen een overeenkomst had. Zij spaarden samen elke maand 200 euro. Elke maand werd het bedrag aan een andere persoon toebedeeld. Hij heeft gesprekken over hoe mensen van Griekenland naar België kunnen geraken en waarbij aan hem gevraagd werd of hij een vrouw kon vinden om naar Griekenland te sturen om zo vlot naar België te kunnen komen. Ook waren er gesprekken over een vrouw die illegaal uit Eritrea wilde geraken. Er werden hem namen van mensensmokkelaars gevraagd. Hij stelde dat dit 1.500 of 1.600 euro zou kosten en vroeg wat tijd om iemand te zoeken. Hij vroeg aan Meren het telefoonnummer van G. Y., een mensensmokkelaar, omdat Da. via hem wilde proberen om in Engeland te geraken. Hij volgde via de VDAB een opleiding om te kunnen werken als zelfstandig schoonmaker. Hij ontving een werkloosheidsuitkering. Hij wilde enkel andere mensen helpen. (stuk 309)

Verder onderzoek

28.

De onderzoekers exploiteerden de gsm-toestellen die op beklaagden werden aangetroffen. De rechtbank zal de relevant geachte informatie hieronder opnemen bij de bespreking van de schuldvraag. Voor een volledig overzicht verwijst de rechtbank naar de volgende navolgende processen-verbaal:

- voor eerste beklaagde T. J. W. (J.): navolgend proces-verbaal 1432/2019 - stuk 306
- voor tweede beklaagde E. T. (W. W.): navolgend proces-verbaal 1143/2019 - stuk 305
- voor zesde beklaagde H. M. A.: navolgende proces-verbaal 16360/2018 - stukken 284 en 309
- voor veertiende beklaagde S. K.: navolgend proces-verbaal 16577/2018 - stuk 304
- voor negende beklaagde H. G. G.: navolgend proces-verbaal 15112/2018 - stuk 268
- voor vierde beklaagde Y. S. (Y. S.): navolgend proces-verbaal 15782/2018 - stuk 283.

29.

Er werden bijkomende onderzoeksmaatregelen genomen om G. Y. en D. M. actief op te sporen maar deze maatregelen bleven evenwel vruchteloos.

30.

Er werd een financieel onderzoek voor de in beeld gebrachte verdachten uitgevoerd. Dit was negatief.

31.

Op 11 april 2019 verklaarde Z. T. K., transmigrant, dat de smokkelaars als volgt te werk gingen. Medewerkers van de smokkelaars benaderden de transmigranten in het Maximiliaanpark in Brussel. Zij stelden hen voor om naar de parking in Wetteren te gaan. Zij beloofden om hen in contact te brengen met de 'snelste' smokkelaars. Hem werd bovendien een slaapplek aangeboden in de buurt van de parking in Wetteren. De smokkelaars vroegen soms 1.000 euro en soms 800 euro. Dit is afhankelijk van de baas. Hij betaalde 1.000 euro aan I. M., een Soedanees. Deze laatste verdween en dan moest hij nog eens 800 euro aan T. J. W. betalen. Hij hoorde dat T. J. W. en zijn vrienden een deel van de parking voor 20.000 euro kochten. Omdat zij bang waren dat zij hun geld opnieuw gingen kwijt zijn, werd het geld door een derde bijgehouden. T. J. W. werkte samen met S. en E. T.. Op 22 augustus 2018 was T. J. W. aanwezig op de parking. E. T. vroeg geld om mensen te laten opstappen. Hij sloeg ook mensen. Hij had zelf gezien dat E. T. iemand bedreigde. Hij werd ook door hem bedreigd. Hij moest opnieuw betalen of mocht niet meer op de parking. Als E. T. zei dat je iets moest doen dan deed je dat of je mocht niet meer doorreizen. Eerst waren T. J. W. en S. actief op de parking, nadien werd de parking overgenomen door E. T.. Als je niet kon betalen voor de reis naar Engeland moest je een tijdje meewerken met de smokkelaars. Als je geluk had en je hebt een goede verstandhouding met de baas dan heb je een kans. Er waren twee penningmeesters. Een van hen is Y. (die werkte samen met T. J. W.) en de andere is D. G. D.. Mensen uit het Antwerpse betalen aan D. G. D., mensen uit Brussel aan Y.. De smokkelaars lieten hun geld bijhouden door de penningmeesters zodat zij niet veel geld op zak hadden. De transmigranten verkozen ook om aan een penningmeester te betalen zodat de smokkelaars niet kunnen gaan lopen met hun geld. Hij hoorde dat D. G. D. ook het Hawala-systeem toepaste om gelden naar het buitenland te versturen. G. F. kende hij als iemand die probeerde naar Engeland te geraken. Hij zag hem nooit de smokkelaars helpen. Toen hij op een vrachtwagen werd gestoken

door Y. en zij merkten dat de vrachtwagen naar Zeebrugge reed, begonnen zij te roepen waarop de vrachtwagenbestuurder vertraagde maar niet stopte. Mo. duwde hem uit de vrachtwagen. Hij viel van het dak naar beneden en brak zijn beide benen. Hij was nu een leven aan het opbouwen in België.

3.2. Onderzoek naar de ontvankelijkheid van de strafvordering

3.2.1. Exceptie *obscuri libelli*.

Vierde beklagde hield in conclusies voor dat de bewoordingen van de dagvaarding en/of de verwijzingsbeschikking dermate vaag en algemeen zijn, dat er sprake is van "*obscuri libelli*". Als gevolg daarvan zou artikel 6.3 (a) E.V.R.M. zijn geschonden en zou de strafvordering onontvankelijk dienen te worden verklaard.

2.

Een eventuele onduidelijkheid van de tenlastelegging tast in beginsel de ontvankelijkheid van de strafvordering niet aan. De rechtbank dient enkel na te gaan of de tenlastelegging voldoende duidelijk is, dit in samenlezing met de rest van het strafdossier. De rechter dient er over te waken dat de tenlastelegging, indien nodig, verduidelijkt wordt. Indien de tenlastelegging dermate onduidelijk zou zijn dat het onmogelijk is het erdoor bedoelde strafbare feit te achterhalen, kan de rechtspleging uiteraard niet leiden tot een veroordeling (vergelijk: H., L., en R., M., "De rechten van de verdediging bij de behandeling ten gronde", N.C. 2008/2, 106-129).

3.

Er is in casu geen sprake van '*obscuri libelli*'. Uit de tenlasteleggingen kunnen beklagden duidelijk afleiden waarvoor zij vervolgd worden. Zij kunnen zich verdedigen met betrekking tot de in de tenlasteleggingen voorziene misdrijven.

Geen enkele wetsbepaling bepaalt dat beklagden uitsluitend moeten ingelicht worden door de dagvaarding of de beschikking tot verwijzing.

De inlichting van beklagden kan ook gebeuren door samenlezing van de dagvaarding met de stukken uit het strafdossier, waarin zij inzage kregen en waarop zij hun rechten van verdediging kunnen laten gelden ten opzichte van de rechter ten gronde.

Gelet op de wijze waarop de dagvaarding werd opgesteld, met een duidelijke onderverdeling per beklagde, samen gelezen met het strafdossier en de mondelinge vordering van het openbaar ministerie kan er geen sprake zijn van *obscuri libelli*.

Beklaagden kunnen zich op basis van al deze gegevens wel degelijk voldoende verdedigen. Dit blijkt genoegzaam uit hun verdediging die zij voerden in conclusies en op de terechtzitting van 8 oktober 2019.

De rechtbank benadrukt dat ook vierde beklagde in de loop van huidige procedure ruim de mogelijkheid heeft gehad en heeft benut om haar verdediging waar te nemen, met kennis van de inhoud van het strafdossier en de tenlasteleggingen. Dit werd bevestigd tijdens de behandeling van de zaak op de zitting van 8 oktober 2019. Bij haar herverhoor van 4 maart 2019 werd zij bovendien

geconfronteerd met de belastende elementen ten aanzien van haar uit het strafdossier.

Alle beklaagden, inclusief vierde beklagde, wisten zodoende wat hen ten laste werd gelegd. De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van een duistere, dit is vage of dubbelzinnige, vordering.

Er kan dan ook geen sprake zijn van enige schending van de rechten van de verdediging.

3.2.2. De aanvang van het onderzoek vormt een ernstige inbreuk op het recht op tegenspraak

3.

Vierde beklagde werpt op dat het aanvankelijk proces-verbaal van 12 maart 2018 onmogelijk afkomstig kan zijn van politionele informatie. Volgens haar is deze informatie afkomstig uit een ander strafdossier.

Zij beweert dat dit aangetoond wordt doordat het over zeer gedetailleerde informatie gaat die nooit vastgesteld kan worden zonder observatie en/of infiltratie.

Vierde beklagde verzoekt in hoofdorde dat het strafdossier waarbinnen deze informatie vergaard werd, gevoegd wordt bij huidig strafdossier minstens dat de stukken worden voorgelegd waaruit deze informatie tot stand is gekomen. In subsidiaire orde verzoekt vierde beklagde de rechtbank een prejudiciële vraag hieromtrent te stellen. Uiterst subsidiair dient de strafvordering volgens haar onontvankelijk te worden verklaard.

4.

Anders dan vierde beklagde voorhoudt, kan de rechtbank niet vaststellen dat de informatie uit het aanvankelijk proces-verbaal noodzakelijk afkomstig moet zijn uit een ander strafdossier. Uit het strafdossier blijkt dat alle betrokkenen (beklaagden en transmigranten) erg goed op de hoogte waren van de concrete smokkelwijze en de betrokkenheid van éénieder. Vierde beklagde maakt niet aannemelijk dat een ander strafonderzoek aan de basis van deze informatie ligt.

5.

De informatie opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal wordt niet in aanmerking genomen als bewijs tegen beklaagden, maar enkel als inlichtingen die toelaten het onderzoek op te starten of in een bepaalde richting te sturen en aldus op een autonome wijze bewijzen te verzamelen.

Het Hof van Cassatie oordeelde in zijn arrest van 10 september 2013 dat *"noch artikel 6 EVRM noch het recht van verdediging of het recht op een eerlijk proces zich ertegen verzetten dat informatie louter als inlichting in aanmerking wordt genomen die toelaat het onderzoek in een bepaalde richting te oriënteren en vervolgens op autonome wijze bewijzen te verzamelen, zonder dat concreet wordt verduidelijkt hoe de inlichting werd verkregen, voor zover blijkt dat dit niet op onregelmatige wijze is geschied."*

Uit niets blijkt dat de politie haar informatie op een onregelmatige wijze zou hebben verkregen. De verdediging van vierde beklagde maakt dat ook niet aannemelijk. De rechtbank is bovendien van oordeel dat het onthullen van de juiste herkomst van de informatie een niet geoorloofde inmenging zou betekenen in de werking van de politiediensten.

De bekendmaking van het misdrijf is bovendien niet hetzelfde is als het bewijs ervan en het aanvankelijk proces-verbaal bevat niets meer dan een inlichting waarbij het de procureur des Konings vrijstaat te oordelen welk gevolg hij daaraan geeft. *In casu* werd een onderzoeksrechter gevorderd en werd een regelmatig gerechtelijk onderzoek gevoerd waarvan alle stukken en handelingen aan tegenspraak werden onderworpen.

Ook het Grondwettelijk Hof heeft reeds enige tijd beslist dat bepaalde inlichtingen, sterker zelfs, bewijselementen, geheim mogen worden gehouden. In het arrest 202/2004 betreffende de bijzondere opsporingsmethoden en de creatie van het vertrouwelijk dossier stelde het Hof immers: *"Het recht om kennis te nemen van alle bewijselementen van de vervolgende partij is evenwel niet absoluut. In sommige strafrechtelijke procedures kunnen er tegenstrijdige belangen aanwezig zijn, zoals de nationale veiligheid, de noodzaak om getuigen te beschermen of onderzoeksmethoden geheim te houden, die dienen te worden afgewogen tegen de rechten van de beklaagde. In sommige gevallen kan het noodzakelijk zijn om bepaalde bewijselementen geheim te houden voor die partij teneinde de fundamentele rechten van andere personen of een behartenswaardig algemeen belang te vrijwaren."* Hierbij ging het om bewijselementen zodat dit des te meer geldt voor inlichtingen.

Ingeval aan de rechtbank ter kennis zou dienen te worden gebracht of bepaalde startinformatie desgevallend afkomstig is van een anoniem persoon, van een informant of werd verkregen via proactieve recherche, quad non, zou deze informatie bovendien geen enkele meerwaarde inhouden, nu er wettelijk geen rechterlijke controle is voorzien op de informantenwerking noch op de proactieve recherche. Precies in dat licht is de bewijswaarde van de verkregen informatie nooit doorslaggevend, doch dient deze te worden bevestigd door de overige regelmatig aan de rechtbank overgelegde bewijsgegevens, waarvan zij de bewijswaarde beoordeelt, die zijn voortgevloeid uit het opsporings- en gerechtelijk onderzoek en die zich in het strafdossier bevinden.

Om bovenstaande redenen is de rechtbank van oordeel dat er geen schending is van artikel 6 E.V.R.M. noch van de rechten van verdediging, en gaat de rechtbank niet in op het verzoek van vierde beklaagde tot het voegen van de stukken van waaruit deze informatie zou bekomen zijn. De prejudiciële vraag is niet onontbeerlijk om uitspraak te doen in deze zaak. De rechtbank stelt de prejudiciële vraag niet.

3.2.3. Geen onderzoek à décharge

6.

Vierde beklaagde stelt dat het strafdossier op gebrekkige en eenzijdige wijze werd gevoerd. Volgens haar werden geen onderzoekshandelingen à décharge uitgevoerd. Zij verwees daarbij onder meer naar de afwijzing van het verzoekschrift conform artikel 61 *quinquies* Sv. dat zij in neerlegde en door de onderzoeksrechter werd afgewezen en naar het feit dat de slachtoffers niet werden verhoord omtrent haar rol. Dit deed haar besluiten dat de onderzoekers het strafonderzoek op eenzijdige wijze hebben gevoerd. Haar recht op een eerlijk proces zou hierdoor zijn geschonden, wat zou leiden tot de onontvankelijkheid van de strafvordering.

7.

Bij beschikking van 17 juli 2019 tot weigering tot uitvoering van bijkomende

onderzoekshandelingen wees de onderzoeksrechter het verzoek van vierde beklaagde tot het uitvoeren van een maatschappelijke enquête naar de sociale context van vierde beklaagde af om reden dat de uitvoering van de bijkomende onderzoekshandeling niet noodzakelijk was om de waarheid aan de dag te brengen. Vierde beklaagde tekende hiertegen geen beroep aan. Niets belette haar om de rechtbank zelf de nodige stukken bij te brengen om haar sociale context te duiden.

Hoe dan ook kan de rechtbank uit de afwijzing van het verzoekschrift niet afleiden dat het onderzoek eenzijdig à charge zou zijn gevoerd. *In casu* werd een gerechtelijk onderzoek gevoerd waarvan alle stukken en handelingen aan de tegenspraak van beklaagden werden onderworpen. Het gerechtelijk onderzoek leidde tot een lijvig strafdossier waarbij meerdere onderzoeksdaaden werden verricht waaronder observaties, inijkoperaties, af luistermaatregelen, Europees Onderzoeksbevel, financieel onderzoek,... Het onderzoek werd zeer grondig gevoerd. Vierde beklaagde maakt niet aannemelijk dat dit eenzijdig à charge zou zijn gevoerd.

3.2.4. Het verhoren van getuigen en het voegen van stukken

8.

Dertiende beklaagde Z. G. A. verzocht de rechtbank, om alvorens te oordelen over de grond van de zaak, de 98 geïdentificeerde personen zoals vermeld in de dagvaarding in de tenlasteleggingen A.9 en B.13 te willen horen. Enkel op die manier zou hij de mogelijkheid hebben om verschillende belastende bewijselementen te kunnen betwisten. Indien hieraan niet zou worden voldaan, zouden zijn rechten van verdediging op onherroepelijke wijze zijn geschonden. Dit zou ertoe leiden dat de strafvordering onontvankelijk is.

9.

Artikel 6. 3.d EVRM bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, het recht heeft voor de rechter de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en het ondervragen van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge.

Opdat de rechtbank een belastende verklaring van een tijdens het vooronderzoek gehoorde persoon als bewijs in aanmerking mag nemen, zonder dat beklaagden de gelegenheid hadden die persoon als getuige op de terechtzitting te ondervragen, dient zij in toepassing van de artikelen 6. 1 en 6.3.d EVRM na te gaan of:

- er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige, namelijk feitelijke of juridische gronden die de afwezigheid van de getuige op de terechtzitting kunnen verantwoorden;
- de belastende verklaring niet het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt;
- er voor het niet kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende maatregelen zijn (zie ook Cass. 23 september 2019).

De criteria om een verzoek tot getuigenverhoor af te wijzen, zijn enkel van toepassing op personen die belastende verklaringen hebben afgelegd. Bij het beoordelen van de bewijswaarde van de

verklaringen van andere personen of van het resultaat van hun optreden, oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak, de raadzaamheid en de gepastheid van het bevelen van een bijkomende onderzoeksmaatregel zoals een getuigenverhoor, mits daarbij het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet wordt miskend. (Cass. (2e k.) AR P.17.1250.N, 19 juni 2018 (G.P.))

Dertiende beklaagde wenst deze 98 personen te laten verhoren omdat zij volgens hem zijn onschuld zouden kunnen aantonen. Geen van deze personen legde een belastende verklaring ten aanzien van dertiende beklaagde af. De rechtbank gaat niet in op zijn verzoek. Het verhoor van deze 98 personen is niet nuttig voor het achterhalen van de waarheid, die voldoende gekend is op basis van de stukken van het strafdossier. De op te roepen getuigen betreffen bovendien allen illegalen die hoogstwaarschijnlijk niet langer in België verblijven en hier dan ook niet zullen kunnen worden aangetroffen. Omwille van het tijdsverloop is het daarenboven weinig waarschijnlijk dat deze personen - die dertiende beklaagde per hypothese niet persoonlijk kenden - nog zouden kunnen verduidelijken wat hij in de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018 op de parking in Wetteren deed.

Het stond dertiende beklaagde vrij om zelf verklaringen of getuigen aan te brengen die zijn rol op de parking in Wetteren kunnen verduidelijken. Op basis van het lijvige strafdossier kan hij zich afdoende op de tenlasteleggingen verdedigen. Zijn recht op een eerlijk proces blijft gewaarborgd.

Er is dan ook geen sprake van een schending van zijn rechten van verdediging, of een daaruit voortvloeiende onontvankelijkheid van de strafvordering.

10.

Dertiende beklaagde vraagt daarenboven dat bijkomende stukken aan het strafdossier zouden worden gevoegd, waaronder de processen-verbaal van de verschillende interventies (dertiende beklaagde stelde een tiental keer te zijn gearresteerd toen hij op een transport naar het Verenigd Koninkrijk zat), de stukken van zijn asielpcedure in Frankrijk en de afgeluisterde gesprekken (met vertaling) tussen hem en He. omdat daaruit zou blijken dat hij een slachtoffer is dat de overstek naar Engeland wilde maken.

Tijdens het verhoor van 5 april 2019 werd dertiende beklaagde geconfronteerd met het feit dat hij geen enkele keer in een vrachtwagen werd aangetroffen, hoewel hij voorhield dat hij van december 2017 tot en met 22 augustus 2018 in Engeland probeerde te geraken. Hij antwoordde hierop *"Ik ben wel 1 keer uit een vrachtwagen gehaald, toen ik mijn voet kwetste zoals ik eerder verklaarde. ... Hebben jullie tijdens het telefonieonderzoek niet kunnen vaststellen dat ik ook een paar keer tot in Calais ben geraakt alwaar ik werd ontdekt en terugkeerde naar Brussel."* In datzelfde verhoor stelde hij nadien *"Ik werd verschillende malen aangehouden in Calais. Dit toont aan dat ik een slachtoffer ben en geen smokkelaar."* Eventuele intercepties van dertiende beklaagde in Calais zijn niet relevant voor de beoordeling van de tenlasteleggingen, vermits uit het dossier blijkt dat hij een transmigrant was die in Engeland wilde geraken. De gevraagde stukken zijn om die reden niet relevant voor de waarheidsvinding. De stukken van de asielpcedure in Frankrijk kunnen op eenvoudige wijze door dertiende beklaagde zelf voorgelegd worden.

De rechtbank wijst het verzoek van dertiende beklaagde om bijkomende stukken te voegen om deze redenen af.

3.3. Grond van de zaak

3.3.1. Algemeen

1.

Beklaagden dienen zich voor de volgende misdrijven te verantwoorden:

- Eerste, tweede, zevende, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde, dertiende en veertiende beklagde voor mensensmokkel met de volgende verzwarende omstandigheden (tenlastelegging A)
  - ten opzichte van minderjarigen;
  - misbruik van een kwetsbare situatie;
  - door gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang;
  - het leven van het slachtoffer in gevaar te hebben gebracht; van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt;
  - daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie;
- Alle beklagden voor mensensmokkel met de volgende verzwarende omstandigheden (tenlastelegging B):
  - misbruik van een kwetsbare situatie;
  - door gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang;
  - het leven van het slachtoffer in gevaar te hebben gebracht; van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt;
  - daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie.
- Eerste, tweede en derde beklagde als leidend persoon van een criminele organisatie (tenlastelegging C)
- Vierde, zevende en dertiende beklagde: deelname aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie (art. 324ter, § 3 Sw.) (tenlastelegging D)
- Vijfde, zesde, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en veertiende voor deelname aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie (art. 324ter, § 2 Sw.) (tenlastelegging E)

De rechtbank zal hierna eerst de deelname aan het basismisdrijf mensensmokkel bespreken en daarna de daaraan verbonden verzwarende omstandigheden (tenlasteleggingen A en B).

Vervolgens zal de rechtbank de deelname aan een criminele organisatie bespreken (tenlasteleggingen C, D en E).

3.3.2. Voorafgaand: wat betreft het aantal slachtoffers

2.

Tweede beklaagde wierp op dat de pogingen om transmigranten naar Engeland te smokkelen vaak mislukten met als gevolg dat vaak dezelfde transmigranten op vrachtwagens werden gestoken.

Op basis van artikel 77bis van de Vreemdelingenwet dient een gevangenisstraf opgelegd te worden van één jaar tot vijf jaar. De lichtere gevangenisstraf werd verklaard door het feit dat de financiële sancties aanzienlijk zwaarder zullen zijn, doordat de geldboete vermenigvuldigd moet worden met het aantal slachtoffers. De vermenigvuldiging van de boete met het aantal slachtoffers wordt dan weer gemotiveerd doordat de boete in verhouding moet staan met de ernst van het misdrijf. Aangezien mensensmokkelaars vaak een groot aantal slachtoffers zoeken om hun winst zo groot mogelijk te maken, moet de boete evenredig zijn met het aantal slachtoffers dat werd gesmokkeld. Hiervoor werd inspiratie gehaald uit het sociaal strafrecht.

Uit deze onderliggende redenering volgt dat bij het bepalen van het aantal slachtoffers moet uitgegaan worden van verschillende slachtoffers en dubbeltellingen dienen vermeden te worden. Uit het strafdossier blijkt namelijk dat de transmigranten over het algemeen eenmaal een bedrag dienden te betalen en voor dit bedrag zo vaak als nodig werden gesmokkeld totdat zij succesvol in Engeland geraakten.

De rechtbank stelt samen met tweede beklaagde vast dat in de dagvaarding voor sommige beklaagden dezelfde slachtoffers in rekening gebracht werden. Er was geen sprake van dubbeltellingen voor de minderjarige slachtoffers (hoogstwaarschijnlijk omdat deze werden opgesomd in de dagvaarding).

Dit brengt het aantal slachtoffers voor beklaagden op het volgende aantal:

- voor eerste beklaagde: 5 minderjarige en 33 meerderjarige slachtoffers
- voor tweede beklaagde: 2 minderjarige en 48 meerderjarige slachtoffers
- voor derde beklaagde: 6 meerderjarige slachtoffers
- voor vierde beklaagde: ongeïdentificeerde slachtoffers
- voor zevende beklaagde: 2 minderjarige en 70 meerderjarige slachtoffers
- voor achtste beklaagde: 8 minderjarige en 87 meerderjarige slachtoffers
- voor negende beklaagde: 6 minderjarige en 49 meerderjarige slachtoffers
- voor tiende beklaagde: 6 minderjarige en 73 meerderjarige slachtoffers
- voor elfde beklaagde: 1 minderjarige en 57 meerderjarige slachtoffers
- voor twaalfde beklaagde: 7 minderjarige en 68 meerderjarige slachtoffers
- voor dertiende beklaagde: 7 minderjarige en 49 meerderjarige slachtoffers

3.3.3. Basismisdrijf mensensmokkel

3.

Volgens artikel 77bis van de Vreemdelingenwet is er sprake van mensensmokkel zodra men een persoon die geen onderdaan is van een Lidstaat van de Europese Unie uit winstbejag helpt bij de illegale binnenkomst, illegale doortocht of illegaal verblijf. Het is niet vereist dat iedere

medebeklaagde van iedere vluchteling persoonlijk geld heeft ontvangen.

De artikelen 77ter tot en met 77sexies voorzien in verzwarende omstandigheden bij dit basismisdrijf.

Schuldvraag eerste beklagde T. J. W. (bijnaam J.)

4.

Eerste beklagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden ten aanzien van 5 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.1) en 33 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.1), zoals vermeld in bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 1-4.

5.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 en in conclusies betwist eerste beklagde de feiten onder de tenlasteleggingen A.1 en B.1. Hij was enkel in de nacht van 30 op 31 mei 2018, de nacht van 31 mei op 1 juni 2018 en in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 op de parking in Wetteren aanwezig. Zijn vrouw en kinderen verbleven in Engeland en om die reden wilde hij naar Engeland gaan. Zij hielpen elkaar om op te stappen. Hij ontkende dat hij werd aangesproken als T. J. W. en al zeker dat hij "T. J. W. de grote smokkelaar" was waarover in de tapgesprekken gesproken werd. Hij stelde dat hij enkel het oproepnummer eindigend op -(...) gebruikte. Volgens eerste beklagde behoorde het op hem aangetroffen gsm-toestel eerst toe aan E. T. en vervolgens aan een onbekend persoon waarvan hij het gsm-toestel uiteindelijk in het Maximiliaanpark in Brussel kocht. Daaruit volgt volgens eerste beklagde dat niet alle oproepnummers gekoppeld aan dit gsm-toestel aan hem toebehoren. Als gevolg daarvan is niet bewezen dat hij nog op andere nachten buiten de drie voormelde nachten op de parking in Wetteren aanwezig was. Tot slot is volgens eerste beklagde het bijzonder opzet "met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel" in zijn hoofde niet aangetoond. Hij vraagt dan ook uiterst ondergeschikt een herkwalificatie naar artikel 77 van de Wet van 15 december 1980 met name hulp geven aan niet-EU-onderdanen bij hun reis door België maar zonder het verkrijgen van een direct of indirect vermogensvoordeel.

6.

In tegenstelling tot wat eerste beklagde voorhoudt staat het ontegensprekelijk vast dat hij aangesproken wordt met "J.". en dat hij 'J. de grote smokkelaar' is waarover in de tapgesprekken gesproken wordt. Dit blijkt uit de volgende elementen uit het strafdossier:

- Beklaagden Y. S., H. M. A. en E. T. duiden eerste beklagde in het fotodossier aan als "J.". Y. S. verklaarde op 4 maart 2019 dat zij wist dat E. T. en T. J. W. zich bezighielden met het smokkelen van mensen naar Engeland.
- Op 11 april 2019 verklaarde Z. T. K., transmigrant, dat hij 1.000 euro aan I. M., een Soedanees, betaalde om via de parking in Wetteren naar Engeland gesmokkeld te worden. Deze laatste verdween en dan moest hij nog eens 800 euro aan T. J. W. betalen. Hij duidde in het fotodossier eerste beklagde aan als "J.". Hij toonde ook een foto van T. J. W. die op zijn gsm-toestel stond. Hij nam de foto op het moment dat hij aan T. J. W. vroeg om zijn geld (800 euro) terug te krijgen.
- Het gesprek op 19 augustus 2018 tussen derde beklagde en de gebruiker van het oproepnummer (...). Daarin stelde derde beklagde dat de parking goed is en dat hij niet

overdrijft. Daarop vroeg de gebruiker van het oproepnummer eindigend op –(...) "ik ken de parking! Is het niet die van J. was?" waarop derde beklagde antwoordde "ja, J. zelf is terug!". Op dat moment was eerste beklagde terug.

- In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 werd eerste beklagde gearresteerd op de parking in Wetteren nadat tijdens de observaties vastgesteld werd dat eerste beklagde die nacht smokkelactiviteiten uitvoerde en hij de leiding had (zie hieronder).

De rechtbank gelooft bovendien helemaal niet dat het gsm-toestel van eerste beklagde eerst aan tweede beklagde E. T. toebehoorde, dan aan een onbekende en tot slot door eerste beklagde van deze onbekende zou gekocht zijn. Dit zou wel een al te groot toeval zijn. Het is daarentegen veel aannemelijker dat eerste beklagde zijn gsm-toestel even uitleende aan tweede beklagde die er zijn oproepnummer heeft in geplaatst. Uit het strafdossier blijkt dat zij elkaar goed kennen en dat tweede beklagde constant gsm-toestellen van andere beklagden gebruikte. Het feit dat eerste beklagde zo frequent wisselde van oproepnummer toont enkel aan dat hij eventuele opsporing wenste te bemoeilijken. Het staat dan ook vast dat eerste beklagde naast het oproepnummer (...) (in de periode van 23 mei 2018 tot 28 augustus 2018) wel degelijk gebruik maakte van de oproepnummers (...) (in de periode van 6 januari 2018 tot 16 februari 2018), (...) (in de periode van 2 januari 2018 tot 17 februari 2018) en (...) (in de periode van 23 mei 2018 tot 31 mei 2018) .

Uit de zendmastlocaties blijkt dan ook dat eerste beklagde frequent 's nachts op de parking in Wetteren aanwezig was in januari 2018, eind mei 2018 en in de nacht van 21 op 22 augustus 2018. Doordat hij frequent van oproepnummer wisselde is voor langere periodes zijn oproepnummer niet gekend.

7.

Eerste beklagde hield steeds voor dat hij via de parking in Wetteren in Engeland trachtte te geraken.

De rechtbank hecht hier geen geloof aan. Op basis van de elementen van het strafdossier staat het vast dat hij mensen smokkelde vanop de parking in Wetteren.

De rechtbank verwijst hieromtrent naar de volgende elementen:

- Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat eerste beklagde samenwerkte met tweede beklagde E. T. en S.. Zij vormden samen de kern van de groep. Zij wisselden elkaar af op de parking in Wetteren. Zij waren de leiders van de bende. Zo werd in de gecapteerde gesprekken veelvuldig gerefereerd naar 'J. de grote smokkelaar' en naar de parking in Wetteren als de 'parking van J.'. De rechtbank verwijst louter exemplatief naar de volgende gesprekken:
  - In een gesprek van 11 juni 2018 tussen twee transmigranten wordt gevraagd naar "de grote jongens" zijnde E. T., T. J. W. en S.. E. T. en S. zouden toen actief zijn op de parking en om de beurt aanwezig zijn.
  - In een gesprek van 21 augustus 2018 legde T. G. E. aan Mer. de werking van de bende op de parking in Wetteren uit. Hij stelde dat T. J. W. en E. T. samenwerkten en dat zij elkaar afwisselden. Zij werkten afwisselend elk drie maanden en verbleven in de periode dat zijn niet werkten in Frankrijk.

(ID 180445730, 180683031, 180817724, 180445730, 180683031, 180817724 en

1808212045730204023)

- De oproepnummers van Y. S. en H. M. A. waren opgeslagen in zijn gsm-toestel. Hij had frequent telefonische contacten met Y. S. en D. G. D.. Hij had ook telefonische contacten met E. T. en T. G. E..
- Uit de observatie in de nacht van 30 op 31 mei 2018 werd vastgesteld dat eerste beklaagde, tweede beklaagde en S. om 4u16 van de parking in Wetteren naar het station in Kwatrecht stapten. In de nacht van 31 mei 2018 op 1 juni 2018 werd vastgesteld dat eerste en tweede beklaagde om 23u25 aan de parking in Wetteren toekwamen.
- Tijdens de observaties in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 zagen de onderzoekers dat eerste beklaagde vier vrachtwagens opende en in drie van de vier vrachtwagens 23 migranten stak. Vervolgens verliet hij samen met achtste, negende en dertiende beklaagde de parking. Om 2u37 zagen de onderzoekers dat eerste beklaagde met een koevoet een gele vrachtwagen opende. Het was voor de onderzoekers duidelijk dat eerste beklaagde de leiding had en aanwijzingen gaf aan de andere runners.

Dat eerste beklaagde - in tegenstelling tot hetgeen hij verklaarde - niet de intentie had om in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 in een vrachtwagen te stappen om naar Engeland te geraken blijkt uit het feit dat zijn rugzak met identiteitsdocumenten en zijn gsm-toestel (met daarop selfies van hem) nog in de woning van derde beklaagde in Antwerpen lagen. Op hem werden bovendien de reservesleutels van de woning van derde beklaagde aangetroffen. Hieruit blijkt dat hij enkel naar de parking ging om mensen te smokkelen en hij van plan was om daarna terug te keren naar de woning van derde beklaagde.

- Eerste beklaagde werd in Frankrijk reeds tweemaal veroordeeld voor mensensmokkel. In zijn herverhoor van 13 maart 2019 verklaarde hij dat toen zijn asielaanvraag in Frankrijk in 2010 werd verworpen, hij mensen op vrachtwagens begon te steken omdat hij geen eten en kleren had. Er werden volgens hem geen 'deals' afgesloten om dit tegen betaling te doen, maar sommigen stopten hem wel wat geld toe. Hij gebruikte dan ook de kennis die hij toen opdeed om vanop de parking in Wetteren transmigranten naar Engeland te smokkelen.

8.

Waar eerste beklaagde stelt dat niet is aangetoond dat hij met winstoogmerk heeft gehandeld kan worden geantwoord dat in de tenlasteleggingen A en B, die de letterlijke tekst van de wet omvat, sprake is van "met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel". Het is daarbij niet vereist dat iedere medebeklaagde telkens persoonlijk geld heeft ontvangen. Het feit dat men rechtstreeks of via een tussenpersoon zijn medewerking verleent aan mensensmokkel om de kwetsbare toestand waarin de vluchteling verkeert te misbruiken volstaat om zich als mededader schuldig te maken aan de feiten.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de smokkelactiviteiten van België naar het Verenigd Koninkrijk werden georganiseerd waarbij zonder de minste twijfel het direct of indirect verkrijgen van vermogensvoordelen de drijfveer was voor het plegen van de feiten. Op basis van het strafdossier staat vast dat de transmigranten een geldsom (standaardprijs 800 euro) voor hun overbrenging naar Engeland dienden te betalen. Er werd daarbij getracht om zo veel mogelijk

transmigranten te smokkelen en dit tot vijf nachten per week.

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting zijn zogenaamde vriendendiensten of humanitaire motieven uitgesloten. Dit blijkt overigens ook genoegzaam uit het groot aantal smokkelactiviteiten.

Eerste beklaagde was daarbij één van de leiders van de bende die actief was op de parking in Wetteren. Uit het strafdossier blijkt dat de "deals" gesloten werden door deze kernfiguren en dat zij de prijs bepaalden en de gelden in ontvangst namen en (grotendeels) voor zich hielden. Tweede beklaagde E. T. verklaarde in zijn herverhoor van 5 maart 2019 dat hij eerste beklaagde goed kende. Bij zijn aankomst op de parking waren er al twintig transmigranten op de parking aanwezig. Deze personen hadden ofwel aan S. of aan T. J. W. betaald. Z. T. K., transmigrant, verklaarde dat hij 800 euro aan T. J. W. betaalde. Hij haalde eerste beklaagde uit het fotodossier als T. J. W..

Het staat dan ook vast dat eerste beklaagde handelde met het oog op een direct of indirect vermogensvoordeel.

De schuld van eerste beklaagde aan de (basis)misdrijven bedoeld in tenlasteleggingen A.1 en B.1 is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

Schuldvraag tweede beklaagde E. T. (bijnaam W. W.)

9.

Tweede beklaagde E. T. dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van 2 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.2) en 48 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.2), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 5 - 16.

10.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 werden deze tenlasteleggingen niet betwist. Tweede beklaagde erkende dat hij transmigranten gesmokkeld had. Hij benadrukte de amateuristische wijze waarop dit gebeurde. Bovendien ontkende hij dat hij één van de leiders was. Minstens stond hij hiërarchisch onder T. J. W. en S..

Voorts verzocht hij de incriminatieperiode te willen inperken. Hij was maar vanaf 26 maart 2018 op de parking in Wetteren. Hij probeerde daarbij eerst om naar Engeland te geraken en pas op een latere datum begon hij transmigranten te smokkelen.

11.

Op basis van de observaties, tapmaatregel en de afgelegde verklaringen staat vast dat tweede beklaagde transmigranten smokkelde vanop de parking in Wetteren. Hij betwist dit dus niet.

12.

Uit het strafdossier blijkt dat tweede beklaagde, S. en T. J. W. de leiders waren van de bende. Tweede beklaagde had geen ondergeschikte rol aan T. J. W. en S.. De kernleden wisselden elkaar af op de parking en namen elk gedurende de periode dat zij actief waren op de parking de leiding op zich.

De rechtbank verwijst hiervoor naar de volgende elementen uit het strafdossier:

- Gesprek van 21 augustus 2018 waarin T. G. E. aan Mer. liet weten dat T. J. W. en E. T. samenwerkten en dat zij elkaar afwisselden. Zij werkten afwisselend elk drie maanden en verbleven de periode dat zij niet werkten in Frankrijk.
- Tweede beklaagde E. T. (E. T.) sloot de deals met de transmigranten wat inhoudt dat hij de prijs bepaalde en aan hem moest betaald worden.
- Bij zijn aanwezigheid op de parking in Wetteren was hij duidelijk de leider van de groep. Louter exemplatief verwijst de rechtbank naar de volgende elementen:
  - o Gesprekken tussen tweede beklaagde en Y. S. waaruit blijkt dat zij transmigranten aanbracht die derde beklaagde zou smokkelen. Derde beklaagde bepaalde de prijs (700 euro per persoon) die deze transmigranten dienden te betalen. Wanneer later bleek dat deze drie personen niet meer via derde beklaagde wilden proberen, besliste hij dat alsnog 300 euro per persoon diende betaald te worden.
  - o Gesprek van 11 juni 2018 tussen transmigranten waarin zij spraken over T. J. W., S. en E. T. als "de grote jongens".
  - o Hij werd door T. G. E. voorgesteld als baas. Ook A. M. en G. Y. spraken tweede beklaagde aan als baas.
  - o Gesprek met G. Y. die liet weten dat er enkele dronken personen waren waarop E. T. zei dat zij stokken moesten nemen om hen stil te houden.
  - o Op 1 augustus 2018 dienden T./G. Y., D. M., Z. G. A. en Ad. de transmigranten in te laden in vrachtwagens omdat hij (E. T.) ziek was. Hij gaf hen daarbij instructies. Onder meer over wie eerst moest gesmokkeld worden, waar zij op moesten letten en hoe zij de koord moesten toebranden (gesprekken van 1 en 2 augustus 2018 met G. Y. en D. M.).
  - o Het is op zijn aangeven dat ook derde beklaagde feiten van mensesmokkel begon te plegen en dit zowel samen met hem als ter vervanging van hem. Hij gaf hierbij de richtlijnen.
  - o De gesprekken tussen tweede beklaagde en S. over de betalingen door de transmigranten en het aanbrengen van transmigranten. Hieruit blijkt dat tweede beklaagde geen ondergeschikte rol had aan S.. De rechtbank verwijst exemplatief naar de gesprekken van 12 juni 2018:
    - In het eerste gesprek vroeg tweede beklaagde aan S. of hij naar de jongens ging. S. vroeg waarom hij moest gaan want tweede beklaagde had de dag voordien een rustdag gehad. Tweede beklaagde reageerde dat hij geen vrije dag had maar gegaan was "om onze business te doen". Tweede beklaagde liet weten dat er twee of drie nieuwe personen zullen komen en dat S. er zijn eigen ding mee mocht doen. Hij had zelf ook twee nieuwe. S. vroeg of hij geld ontvangen had waarop tweede beklaagde positief antwoordde. Tweede beklaagde zei dat er twee vrouwen naar S. zullen komen om te proberen. Zij hadden nog niet betaald zodat hij vroeg aan S. om te ontvangen.
    - In een later gesprek liet tweede beklaagde aan S. weten dat de Ethiopiër - wiens vrouw aangekomen is - twee personen zal brengen naar S. en dat zij 550 en 600 euro moeten betalen. Tweede beklaagde liet ook weten dat de twee personen die door Be. zullen gebracht worden elk 800 euro moeten betalen en er ook nog een arm meisje is dat 400 euro moet betalen.

ID 180445730, 180683031, 180817724, 1808131542730067571 en 1808212045730204023.

De schuld van tweede beklaagde aan het (basis)misdrijf bedoeld onder de tenlasteleggingen A. 2 en B.2 is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

13.

Samen met tweede beklaagde stelt de rechtbank evenwel vast dat niet vaststaat dat tweede beklaagde E. T. zich vóór maart 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Uit de triptiek van E. T. blijkt dat zijn vingerafdrukken op 9 maart 2018 voor het eerst in België werden genomen door de spoorwepolitie voor illegaal verblijf (navolgend proces-verbaal 13035/2018). Uit de zendmastlocaties blijkt bovendien dat hij zich vanaf 22 maart 2018 bevond op de parking in Wetteren.

De rechtbank gelooft niet dat tweede beklaagde aanvankelijk trachtte in Engeland te geraken. Het staat daarentegen voor de rechtbank vast dat tweede beklaagde enkel en alleen naar België kwam om T. J. W. en S. op de parking in Wetteren af te lossen.

Voor tweede beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat hij vanaf 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 zich schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal tweede beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit brengt geen wijziging aan aan het aantal slachtoffers omdat pas voor smokkelactiviteiten vanaf 26 maart 2018 slachtoffers in de dagvaarding werden weerhouden.

Schuldvraag derde beklaagde T. G. E. (bijnaam W. P.)

14.

Derde beklaagde T. G. E. dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van 6 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.3), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 7-19.

15.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 stelde de raadsman van derde beklaagde dat er op de zitting niet correct vertaald werd zodat hij de betrouwbaarheid van de vertalingen van de afgeluisterde gesprekken in vraag stelde.

Derde beklaagde maakt niet aannemelijk dat de afgeluisterde gesprekken niet correct werden vertaald. De rechtbank stelt op basis van het groot aantal afgeluisterde gesprekken en de consistentie in de inhoud tussen al deze gesprekken vast dat de vertaling wel degelijk correct is gebeurd. Bovendien werden alle beklaagden bij hun (her)verhoren geconfronteerd met de inhoud van de afgeluisterde gesprekken en werden nadien de meest relevante gesprekken afgespeeld. Geen van beklaagden maakten qua vertaling en de gevolgtrekkingen door de verbalisanten opmerkingen. Enkel derde beklaagde maakte bij zijn herverhoor één opmerking qua vertaling waarbij hij stelde dat in één gesprek onterecht werd vertaald naar "werk" in plaats van "tijd". De tolk verduidelijkte dat twee gelijkkluidende woorden in Tigrinya bestaan voor zowel "werk" als "tijd".

16.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 betwistte derde beklagde de tenlastelegging B.3 niet. Derde beklagde verwees echter naar het telefonie-onderzoek waaruit blijkt dat hij slechts vijf dagen gecapteerd werd in Wetteren. Hij verzocht dan ook om de incriminatieperiode te willen herleiden tot die vijf dagen. Derde beklagde verwees wat betreft zijn rol naar de verklaring van vierde beklagde die stelde dat de grote smokkelaars T. J. W., E. T. en S. waren en dat derde beklagde E. T. soms hielp. In de afwezigheid van tweede beklagde vroeg deze aan derde beklagde om hem te vervangen op de parking in Wetteren.

17.

Uit de observaties, zendmastbepalingen, afgeluisterde gesprekken en verklaring van de andere beklagden staat vast dat derde beklagde noodzakelijke hulp verleende aan de bende die zich vanop de parking in Wetteren bezighield met het smokkelen van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk. Derde beklagde betwist dit dus niet.

De schuld van derde beklagde aan de hem ten laste gelegde feiten onder de (basis)tenlastelegging B.3 staat vast.

18.

Wat betreft de rol van derde beklagde en zijn verzoek tot het beperken van de incriminatieperiode tot de vijf (eigenlijk zes) nachten dat hij gecapteerd werd op de parking in Wetteren, wijst de rechtbank op wat volgt.

Uit het strafdossier blijkt dat derde beklagde ondergeschikt was aan tweede beklagde E. T. (in verschillende gesprekken sprak hij tweede beklagde aan als baas aan of sprak hij over hem als baas). Het is ook op aangeven van tweede beklagde dat hijzelf feiten begon te plegen. Tweede beklagde gaf hem hierbij richtlijnen.

Daartegenover blijkt uit het strafdossier evenwel dat derde beklagde belangrijke hulp bood aan tweede beklagde. Derde beklagde ging mee naar de parking in Wetteren om tweede beklagde te helpen. Derde beklagde nam de taken van tweede beklagde op de parking in Wetteren over in de periodes dat tweede beklagde naar Frankrijk ging om zaken te regelen. Zij hadden gesprekken over de betalingen van de transmigranten. Derde beklagde trad op als tussenpersoon tussen de transmigranten en tweede beklagde en bracht hen met elkaar in contact (zowel fysieke als telefonische contacten). Hij werd op de hoogte gebracht van welke personen het Verenigd Koninkrijk haalden en welke pogingen onsuccesvol waren.

De rechtbank verwijst louter exemplatief naar de volgende gesprekken:

- Op 17 juli 2018 sprak derde beklagde af met Z. G. A. in het park 'waar men asiel aanvraagt'. Vervolgens capteerde zijn oproepnummer tussen 22u09 en 3u19 in Wetteren. Om 1u17 en 1u36 waren er telefonische contacten met zijn oproepnummer tussen hem en vierde beklagde Y. S. waarin hij stelde dat hij in de jungle was en aan het werk was. Het staat dan ook vast dat derde beklagde op dat moment zijn gsm-toestel gebruikte en hij transmigranten in vrachtwagens aan het inladen was op de parking in Wetteren.
- Hij sprak met nieuwe transmigranten af in het Maximiliaanpark in Brussel, bij D. E. of in Gent en ging samen met hen naar de parking in Wetteren (gesprekken van 12 augustus 2018

tussen derde beklagde en de gebruiker van het oproepnummer (...) en tussen derde beklagde en G. Y.).

- Hij hielp tweede beklagde bij zijn smokkelactiviteiten op de parking in Wetteren (ID (...) - gesprek van 13 juli 2018 om 6u24 waarin derde beklagde stelde dat hij E. T. was gaan helpen en hij net terug was).
- Gesprek van 17 juli 2018 waarin T. G. E. stelde "hij (E. T.) is op reis, ik ga naar het werk" en dan volgde er een gesprek over dat T. G. E. zal werken tot 6u00, hij een jas vergeten was, het koud was en er ongeveer 30 transmigranten waren (ID (...)).
- Op 16 juli 2018 belde derde beklagde naar Sa. om na te gaan of zij succes hadden, Sa. antwoordde dat zij op een schip zaten en zij met vijf personen waren. T. G. E. verzocht hen om hem te bellen als zij toegekomen waren (ID (...)).
- Gesprek tussen derde beklagde en G. I. F. ((...)) waarin derde beklagde vroeg aan G. I. F. om simkaarten zonder registratie mee te brengen uit Nederland zodat hij er hier dan mee kon werken.
- Gesprekken tussen derde beklagde en tweede beklagde over het aankopen van snijmesses en een metalen bar "voor op het werk".

Op basis van afgeluisterde gesprekken staat daarenboven vast dat derde beklagde geld ontving voor zijn taken (gesprek van 21 augustus 2018 tussen derde beklagde en Mer.). Hij had meerdere gesprekken over de betalingen van de transmigranten. Hij bepaalde daarbij soms zelf de prijs. Zo stelde derde beklagde voor om een meisje naar Engeland te smokkelen voor 800 euro. Hij stelde voor dat zij zouden afspreken om dan een 'deal' te kunnen maken (uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat op dat moment betaald wordt) (ID (...)). Zo vroeg hij ook aan de gebruiker van het oproepnummer (...) om van vier personen elk 800 euro te ontvangen (ID (...)). In een gesprek van 10 augustus 2018 stelde tweede beklagde dat ook derde beklagde de deal kan sluiten. Ook uit een gesprek van 2 juli 2018 blijkt dat derde beklagde de deal sluit met transmigranten in Brussel.

Uit hetgeen hierboven werd uiteengezet, blijkt dat de taak van derde beklagde zich geenszins beperkte tot het opsteken van transmigranten in vrachtwagens op de parking in Wetteren. Zijn taak bestond er ook in om transmigranten aan te brengen, transmigranten in Brussel/in Antwerpen te ontmoeten en hun naar de parking in Wetteren te brengen, ... Hij trad ook op als tussenpersoon tussen de transmigranten en E. T. (tweede beklagde). Hij gaf onderdak aan E. T. en T. J. W. en aan minstens één transmigrant met de naam Ne..

Hij verleende dan ook noodzakelijke hulp gedurende vanaf 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal tweede beklagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit brengt geen wijziging aan aan het aantal slachtoffers omdat pas voor smokkelactiviteiten vanaf 12 juli 2018 slachtoffers in de dagvaarding werden weerhouden.

Schuldvraag vierde beklagde Y. S. (bijnaam H.)

19.

Vierde beklagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden ten aanzien van niet nader geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.4) zoals vermeld in bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019.

20.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 en in conclusies betwist vierde beklaagde de feiten onder de tenlastelegging B.4. Het onderzoek levert volgens haar niet de bewijzen dat zij zich schuldig zou hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel. Op basis van haar verhoor volgt dat zij zeer zelden en enkel op eigen vraag van bepaalde landgenoten contact maakte met de eerste twee beklaagden. De aangehaalde gesprekken werden als grappen afgedaan. Dit volstaat volgens haar niet om te kunnen spreken van het misdrijf mensensmokkel. Bovendien wordt het bijzonder opzet, zijnde een financieel motief, niet aangetoond. Vierde beklaagde heeft nooit iets ontvangen. Dit blijkt uit de huiszoeking en het bancair onderzoek.

21.

Op basis van de elementen uit het strafdossier blijkt echter wel degelijk dat vierde beklaagde noodzakelijke hulp verleende aan de bende die zich inliet met het smokkelen van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk.

Op basis van het telefonie-onderzoek en de exploitatie van haar gsm-toestel blijkt dat vierde beklaagde regelmatig telefonische contacten onderhield met alle kernfiguren van de bende (zoals met T. J. W., S. en E. T.). Dat dit geen loutere en toevallige vriendschappen waren blijkt uit de inhoud van de telefonische contacten. Bovendien wist zij - volgens haar verklaringen - dat deze personen zich inlieten met mensensmokkel. Zij bracht nieuwe transmigranten aan en trad daarbij op als tussenpersoon door onder meer de gelden bij te houden. De gelden werden pas aan tweede beklaagde overhandigd na een succesvolle oversteek naar Engeland. Dat zij dit niet louter uit hulpvaardigheid of menslievendheid deed maar wel degelijk om er geld aan te verdienen blijkt ook uit de gesprekken met tweede en derde beklaagde waarin zij vroeg om een commissie en aanzette om mensen te smokkelen omdat zij dringend geld nodig had. In haar herverhoor van 4 maart 2019 trachtte zij het vragen naar geld en het aanzetten om te smokkelen af te doen als "een grapje". Dit is totaal ongeloofwaardig en staat haaks op de inhoud van de gesprekken. Het staat op basis van de regelmatige contacten tussen haar en de kernfiguren van de bende duidelijk vast dat zij hierin verweven was en dat zij hieraan meewerkte om wat bij te verdienen.

De rechtbank verwijst louter exemplatief naar de volgende tapgesprekken:

- op 16 januari 2018 om 23u55 en 23u59 heeft zij telefonische contacten met Se. (een transmigrant) terwijl deze laatste zich op de parking in Wetteren bevond;
- op 6 juli 2018 belde zij T. G. E. en nodigde zij hen (T. G. E. en E. T.) uit voor een verjaardagsfeest. T. G. E. liet haar weten dat Is., die zij aanbracht, erin geslaagd was over te steken. Zij reageerde dat dit fantastisch nieuws is. Volgens derde beklaagde verbleef Is. een tijdje bij vierde beklaagde (herverhoor van 15 maart 2019);
- op 18 juli 2018 om 01u17 belde zij naar T. G. E.. Deze laatste bevond zich op dat tijdstip in Wetteren. Zij vertelde over personen die naar Engeland wilden gaan en aan haar vroegen of zij E. T. kende. T. G. E. vroeg haar om later terug te bellen aangezien "*hij in de jungle zit en bezig is*". Om 1u35 belde T. G. E. haar terug. Zij vertelde dat er mensen door E. T. wilden gesmokkeld worden en een afspraak wilden met hem. Zij zei daarbij "*als ik mensen breng moet ik een commissie krijgen*". T. G. E. reageerde daarop door te stellen "*geen probleem*". Zij stelde verder in het gesprek ook "*je weet dat ik personen aanmoedig om via hem (E. T.) naar Engeland te gaan. Ik vertel hen dat hij een moedig man is*".

- Op 24 juli 2018 werd vierde beklaagde gebeld door "E. A.". Onmiddellijk daarna belde zij naar tweede beklaagde. Zij vertelde hem dat de jongens haar belden en zij wilden gaan, de jongens wilden de helft van het geld aan tweede beklaagde geven en de andere helft zou bij haar blijven. Tweede beklaagde ging akkoord in verband met het geld en zei dat de jongens vandaag mochten komen. Vervolgens waren er gesprekken tussen de jongens (Yo. en Bi.) en tweede beklaagde waarin zij richtlijnen kregen om naar Kwatrecht te gaan.
- Op 1 en 2 augustus 2018 waren er opnieuw gesprekken tussen E. T. en Y. S.. Op 1 augustus 2018 liet E. T. Y. S. weten dat de jongens in het begin 3 of 4 dagen probeerden en dan stopten. Zij zei daarop *"zelfs ik heb geld nodig, ze moeten oversteken"*. Zij zei verder nog *"ik vertel goede dingen over jou. Ik vertel hen dat je een vriend van mij bent en dat je te vertrouwen bent"* *"ik neem zelfs (sic) verantwoordelijkheid"*.
- Op 2 augustus 2018 liet Y. S. aan E. T. weten dat de "kinderen" niet meer zullen proberen. E. T. reageerde dat er per persoon een bedrag van 300 euro zal worden ingehouden en dit omdat zij meermaals probeerden en hun twee weken om waren. Hij deelde haar mee om geen geld terug te geven en enkel indien zij moest hen elk 400 euro te geven.
- Op 14 en 16 januari 2018 had zij telefonische contacten met eerste beklaagde T. J. W.. Vervolgens heeft zij op 16 januari 2018 om 23u55 en om 23u55 telefonisch contact met "Se." terwijl deze laatste gecapteerd werd in Wetteren. Se. had ook contacten met zevende beklaagde A. M. en eerste beklaagde T. J. W..
- Op 28 juni 2018 stuurde eerste beklaagde haar een sms-bericht met als inhoud "D. G. D. Hawala Phone (...)".
- op 23 januari 2018 om 00u00 ontving zij een oproep van (...) "Ab.". Deze laatste bevond zich in Wetteren. Ab. heeft frequent contact met A. M.. Even later, tussen 00u34 en 2u27, belde en sms-te zij met H. T. T.. Deze woonde voordien in dezelfde straat als vierde beklaagde. H. T. T. werd die nacht ook gecapteerd in Wetteren. Deze laatste staat ook in telefonisch contact met tweede beklaagde E. T..
- op 28 juni 2018 om 00u06 stond vierde beklaagde in contact met een vrouw Sem., transmigrant. Deze laatste bevond zich op dat moment in Wetteren. Deze persoon heeft ook telefonische contacten met tweede, derde, tiende, twaalfde en dertiende beklaagde.
- Er waren sms-berichten tussen haar en D. G. D. waaruit blijkt dat zij geld (minstens 750 euro) overmaakte naar drie verschillende personen (die onder meer in Ethiopië en Addis Ababa verbleven).

Dat zij transmigranten aanbracht en hiervoor vergoed werd, blijkt ook uit de volgende elementen uit het strafdossier:

- bij herverhoor van 5 maart 2019 verklaarde tweede beklaagde dat Y. S. hem vier personen aanbracht om te smokkelen. De eerste persoon betrof Is.. Die heeft hij gratis gesmokkeld. Y. S. kende via een persoon uit Engeland drie personen die via hem wilden proberen om in Engeland te geraken. Hij vermoedde dat er geld mee te rapen viel. Hij vroeg voor de grap 700 euro per persoon. Y. S. dacht dat hij het meende en vroeg 700 euro per persoon. Deze personen hebben betaald aan Y. S.. Zij wilden uiteindelijk niet meer. Hij wist niet of Y. S. hen het geld heeft teruggegeven of ze het geld heeft gehouden;
- ten aanzien van de onderzoeksrechter ontkennde vierde beklaagde dat zij 50 % ontving van wat de transmigranten die zij aanbracht moesten betalen. Zij bracht wel mensen in contact met tweede beklaagde en daarvoor was haar 50 euro beloofd;
- in haar herverhoor van 4 maart 2019 stelde zij dat een vrouw uit Engeland (Ri.) haar vroeg

of zij mensen kon helpen om in Engeland te geraken. Zij antwoordde dat zij iemand kende die daarvoor kon zorgen en zij gaf haar gsm-nummer. Zij werd vervolgens gebeld door de zoon en de andere mannen. Zij sprak samen met E. T. met deze drie mannen af in een café in Antwerpen. Tijdens deze ontmoeting werd afgesproken hoe zij precies naar Engeland zouden gaan. Er werd ook gesproken over de prijs die daarvoor diende betaald te worden. Zij dacht dat er 700 euro per persoon diende betaald te worden. Zij vroegen aan haar om het geld bij te houden. Zij wilden dat zij de helft van hun geld bijhield en pas overhandigde eens zij de oversteek naar Engeland hadden gehaald. Daarna vroegen zij haar om het volledige bedrag bij te houden. Zij ging daarop in en zij overhandigden haar 2.100 euro. Na twee weken had zij niks meer vernomen en heeft zij het geld aan E. T. overhandigd. Zij hield enkel het geld voor deze drie personen bij.

De schuld van vierde beklaagde aan het basismisdrijf bedoeld in de tenlastelegging B.4 is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

Op basis van het strafdossier staat evenwel niet vast dat vierde beklaagde zich vóór januari 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Voor vierde beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat zij zich vanaf 1 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018 schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal haar hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal vierde beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode.

Schuldvraag vijfde beklaagde G. I. F.

22.

Vijfde beklaagde G. I. F. dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van twee geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 22 en 23.

23.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 betwistte vijfde beklaagde de feiten onder de tenlastelegging B.5. Hij stelde dat hij in 2014 naar België kwam als bootvluchteling. Hij vroeg onmiddellijk in België asiel aan. Hij heeft sinds 2015 een verblijfstitel. Hij begon onmiddellijk te werken: eerst bij fietspunt in Mechelen en later als orderpikker in Sint-Katelijne-Waver. Hij had nooit de intentie om naar Engeland te gaan.

24.

Het staat vast dat vijfde beklaagde in de nacht van 29 op 30 juli 2018 vanop het trouwfeest van D. G. D. E. T. en nog een ander persoon naar het station in Kwatrecht bracht. Verder staat vast dat hij de dag daarna telefonische contacten had met T. G. E. om af te spreken aan het station van Antwerpen Centraal om iets af te geven voor E. T.. Op 10 en 11 augustus 2018 vroegen tweede en derde beklaagde aan vijfde beklaagde G. I. F. om hen ergens naartoe te brengen. Hij ging hier niet op in. Op 10 augustus 2018 vroeg derde beklaagde aan vijfde beklaagde om L. simkaarten uit Nederland mee te brengen. Dergelijke ongeregistreerde simkaarten worden voortdurend gebruikt door mensensmokkelaars om in contact te staan met de transmigranten zonder traceerbaar te zijn.

Bij de huiszoeking werden L. simkaarten in het voertuig van vijfde beklaagde aangetroffen.

Dergelijke elementen volstaan echter niet om met zekerheid vast te stellen dat vijfde beklaagde wetens en willens bijdroeg tot mensensmokkel. Naar eigen zeggen leerde hij tweede beklaagde pas kennen op het trouwfeest van D. G. D. en derde beklaagde een drietal maanden voordien. Uit het telefonieonderzoek blijkt niet dat zij voor 29 juli 2018 al contacten hadden. Doordat vijfde beklaagde tweede beklaagde op een trouwfeest leerde kennen, is het mogelijk dat hij zich moreel verplicht voelen om E. T. ergens naartoe te brengen. Het staat niet vast dat hij wist of kon vermoeden dat toen hij E. T. en de andere persoon in de nacht van 29 op 30 juli 2018 naar het station van Kwatrecht bracht zij zich daar zouden inlaten met smokkelactiviteiten. Ook het loutere feit dat daags nadien in Antwerpen werd afgesproken om iets uit te wisselen, volstaat niet om met zekerheid vast te stellen dat vijfde beklaagde wetens en willens noodzakelijke hulp verleende bij mensensmokkel. Hij bracht op vraag van derde beklaagde gratis L. simkaarten mee vanuit Nederland. Hierbij diende vijfde beklaagde te vermoeden dat zij deze simkaarten mogelijk zouden aanwenden voor illegale doeleinden. Evenwel kon voor wat hem betreft om het even wel illegaal doeleinde in aanmerking komen, zodat ook niet is voldaan aan het relatief onbepaald deelnemingsopzet. Bovendien blijkt uit de tapmaatregel dat hij daarna niet meer inging op vragen van tweede beklaagde om hem te vervoeren.

Het staat dan ook niet vast dat vijfde beklaagde wist dat tweede en derde beklaagde zich inlieten met mensensmokkel. De rechtbank zal vijfde beklaagde om bovenstaande redenen dan ook vrijspreken op grond van twijfel.

Schuldvraag zesde beklaagde H. M. A. (bijnaam Me.)

Zesde beklaagde H. M. A. dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van niet nader geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 24 - 26.

26.

Hij liet verstek. Bij herverhoor van 6 maart 2019 herhaalde hij dat hij niks te maken had met het smokkelen van transmigranten. Hij kende E. T., T. G. E., T. J. W. en Y. S. vanuit de bar van D. E.. S. smokkelde twee zussen (familie van hem) naar Engeland. Zij betaalden elk 500 euro aan S.. Hij leerde via de twee zussen S. kennen. Hij liet S. en zijn vriendin gedurende een viertal dagen bij hem verblijven omdat S. zo goed was geweest voor de zussen en hen korting had gegeven. Om diezelfde reden vroeg hij aan Aj., een vriend van hem, om S. naar de parking in Wetteren te brengen. Hij wist van S. en vermoedde van T. J. W. en E. T. dat zij mensen naar Engeland smokkelden.

27.

Uit het strafdossier blijkt niet dat zesde beklaagde zich naar de parking in Wetteren heeft begeven.

Uit het strafdossier blijkt dat hij telefonische contacten had met D. G. D., elfde beklaagde T. A., S. en E. T.. Ook stond hij in contact met transmigranten.

Zesde beklaagde stelde dat "twee zussen" (familie van hem) en Da. (een neef van hem die bij hem

verbleef) naar Engeland wilde gaan. Zij werden gesmokkeld door S. en E. T.. Da. probeerde ook met Ba.. De contacten die hij had met zowel de transmigranten (vooral met Dani) als met S. en E. T. kunnen dan ook in deze context gekaderd worden.

De meeste afgeluisterde gesprekken gaan over de pogingen van de _twee zussen en vooral van zijn neef Da. om in Engeland te geraken. Uit de gesprekken blijkt dat zesde beklagde zeer ongerust was over zijn neef. Zo vroeg hij steeds waar hij was, of hij niet te moe was, zei hij hem om eten mee te nemen, schreef hij belwaarde over voor data,... Het was ook enkel en alleen aan Da. dat zesde beklagde voorstelde om documenten die hij van de politie ontving te vernietigen. Toen Da. daarop repliceerde dat deze documenten hem nog van pas zouden kunnen komen, drong hij daar niet langer op aan.

Uit deze gesprekken blijkt niet dat hij deel uitmaakte van de bende noch dat hij hen hulp bood. Zo gaf hij in een gesprek 5 juli 2018 aan Da. het advies om duidelijke afspraken te maken met de mensensmokkelaars en waarschuwde hij Da. dat vele transmigranten twee keer dienden te betalen. In een gesprek van 8 juli 2018 over een vrouw die naar Engeland wilde te gaan, zei hij dat het moeilijk en zwaar was en stelde hij voor dat zij in België asiel zou aanvragen. In een gesprek van 13 augustus 2018 tussen zesde beklagde en Am. ging het over het feit dat de smokkelaars het niet goed deden. Am. zei daarop *"waarom begin jij niet te smokkelen? Jij zou beter kunnen?"*. Zesde beklagde antwoordde hierop *"ik was van plan om ermee te beginnen, maar die kerels gaan verloren. Zoals S.zij verloren (sic)."*

Ook het verblijf van S. en zijn vriendin bij zesde beklagde is niet te beschouwen als een daad van noodzakelijke hulp aan de mensensmokkelactiviteiten die beklagden in deze zaak ontplooiden.

Het staat niet vast dat zesde beklagde H. M. A. wetens en willens noodzakelijke hulp verleende bij het misdrijf mensensmokkel. De rechtbank zal hem op grond van redelijke twijfel vrijspreken.

Schuldvraag zevende beklagde A. M. ("F.")

28.

Zevende beklagde A. M. dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van 2 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.3) en 70 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.7), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 27-41.

29.

Hij liet verstek. Hij werd op 29 mei 2018 opgepakt terwijl hij in een vrachtwagen wou inklimmen. Hij werd opgesloten door DVZ in een gesloten centrum met oog op repatriëring. Sindsdien kwam hij niet meer in het strafdossier voor. Hij kon niet verhoord worden.

30.

De schuld van zevende beklagde aan het misdrijf mensensmokkel is bewezen, dit gelet op de volgende elementen.

- Uit de gecapteerde gesprekken en observaties blijkt dat hij wel degelijk een transmigrant is die de oversteek naar Engeland wilde maken. Hij leverde evenwel hand- en spandiensten

aan de smokkelaars. Hij was dan ook nauwer betrokken dan de andere transmigranten. Hij werkte in ondergeschikte rol voor eerste beklaagde, tweede beklaagde en S..

- Tijdens de observatie in de nacht van 25 op 26 april 2018 stelde hij handelingen die wijzen op mensensmokkel. Hij begaf zich 's avonds naar het station in Wetteren om er contact te maken met transmigranten, nam deze mee naar het station van Kwatrecht en dan naar de parking in Wetteren. Zo stelden de onderzoekers vast dat zevende beklaagde om 2u31 de parking via een opening in de omheining verliet en om 2u33 samen met 5 transmigranten via de opening de parking opging. Dit wijst er dan ook op dat hij transmigranten begeleidde tot op de parking van Wetteren met het oog het uitvoeren van mensensmokkel .
- Ook tijdens de observaties in de nacht van 2 op 3 mei 2018 werd vastgesteld dat zevende beklaagde mensen begeleidde van het station van Kwatrecht tot aan de parking.
- Ook in de nacht van 28 op 29 mei 2018 werd vastgesteld dat hij handelingen stelde die wijzen op mensensmokkel. Eerst voerden drie personen een verkenning uit op de parking terwijl een vierde persoon de wacht hield. De drie personen liepen de parking af van geleed voertuig naar geleed voertuig waarbij zij telkens probeerden de laadruimte te openen. Als dit lukte, werd de laadruimte geïnspecteerd. Daarna staken de drie personen vier personen in een geleed voertuig. Daarna werden nog eens vijf personen (waaronder twee van de personen die eerst een verkenning op de parking deden en de vrachtwagens controleerden) in een laadruimte gestoken. De andere twee personen die de parking verkenden, staken de laatste vijf personen in de laadruimte van een vrachtwagen en verlieten daarna de parking. De politie ging over tot interceptie en controleerden de twee gelede voertuigen op de parking en gingen over tot het intercepteren van de vier en de vijf personen die zich in de laadruimtes van de voertuigen bevonden. Ook troffen de verbalisanten op het braakliggend terrein de twee andere personen aan.
De vier personen - die volgens de onderzoekers gedragingen stelden die wezen op mensensmokkel - konden geïdentificeerd worden:
  - o zevende beklaagde A. M. en elfde beklaagde T. A.: dit betreffen de personen die ook in een laadruimte werden opgesloten;
  - o tiende beklaagde G. Y. en twaalfde beklaagde D. M.: zij verscholen zich na de feiten op het braakliggend terrein naast de parking.
- Hij had contacten met E. T. en S..
- In verschillende gesprekken (zoals op 17, 21 en 22 mei 2018) werd aan A. M. gevraagd of T. J. W., S., Ab. of E. T. naar de parking kwamen.
- In zijn herverhoor van 5 maart 2019 verklaarde tweede beklaagde over de rol van A. M. (zevende beklaagde "F.") dat A. M. al voor hem actief was op de parking in Wetteren. A. M. was een leider en toonde hem hoe de parking werkte. A. M. smokkelde niet in de periode dat hij (E. T.) actief was op de parking. A. M. zette wel personen op de vrachtwagens. A. M. zat inmiddels in Engeland.
- Uiteindelijk vertrok hij zelf en geraakte hij in het Verenigd Koninkrijk. Nadien werd hij nog gecontacteerd door tweede beklaagde die hij aansprak als baas (ID 180153607 en ID 1808192216730169517).

31.

Op basis van de elementen in het strafdossier staat niet vast dat zevende beklaagde A. M. zich voor 25 april 2018 en na 29 mei 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Uit de zendmastlocaties blijkt dat hij weliswaar voordien op de parking in Wetteren aanwezig was

(en dit voor het eerst in de nacht van 27 op 28 november 2017) maar dit op zich is onvoldoende om vast te stellen dat hij zich dan ook al inliet met het misdrijf mensensmokkel.

Hij was namelijk een transmigrant die in Engeland trachtte te geraken zodat hij mogelijks eerst zelf probeerde in Engeland te geraken en pas later als helper werd ingeschakeld.

Voor zevende beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat hij in de periode van 25 april 2018 tot en met 29 mei 2018 zich schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal zevende beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit houdt in dat het aantal slachtoffers in zijn hoofde beperkt wordt tot 32 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.7). Het staat evenwel niet vast dat hij minderjarige slachtoffers zou gesmokkeld hebben zodat de rechtbank hem vrijspreekt voor de tenlastelegging A.3.

Schuldvraag achtste beklaagde G. F.

32.

Achtste beklaagde G. F. dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van 8 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.4) en 87 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.8), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 42-53.

33.

In conclusies en op de terechtzitting van 8 oktober 2019 betwistte achtste beklaagde de feiten onder de tenlasteleggingen A.4 en B.8. Hij verbleef sinds 2017 in België. Hij verbleef bij een opvanggezin en trachtte af en toe de oversteek naar Engeland te maken. Hij verwees naar de verklaringen van de andere beklaagden die allen stelden dat zij hem niet kenden, behoudens H. G. G. en Z. G. A. die stelden dat zij achtste beklaagde kenden en dat hij net als hen naar Engeland wilde geraken. Ook Z. T. K. (transitmigrant) verklaarde dat achtste beklaagde net als hem in het Verenigd Koninkrijk wenste te geraken en op de vraag of hij ooit zag dat achtste beklaagde de mensensmokkelaars hielp, antwoordde hij dat niet achtste beklaagde maar andere mensen de smokkelaars hielpen.

34.

Uit het strafdossier blijkt dat achtste beklaagde een transmigrant is die in Engeland wilde geraken. Zo werd hij in de nacht van 7 op 8 augustus 2018 op een vrachtwagen gestoken. De vrachtwagen ging via de boot naar Zweden. Uit het strafdossier staat eveneens vast dat hij hand- en spandiensten verleende aan de bende die transmigranten naar Engeland smokkelde vanop de parking in Wetteren.

De rechtbank verwijst daartoe naar de volgende elementen:

- Uit de observaties blijkt dat hij noodzakelijke hulp bood aan de bende. Hij begeleidde transmigranten naar de parking of hield de wacht (met stokken) op de parking. Dat hij die nachten niet de intentie had om in een vrachtwagen te stappen blijkt uit het feit dat hij tijdens geen van die nachten een rugzak bijhad, hij niet in een vrachtwagen werd gestoken en hij daarna samen met andere beklaagden de parking verliet.

- Uit de observaties van 23 op 24 juli 2018 blijkt dat hij vier personen begeleidde naar de parking in Wetteren. Uit de observaties blijkt dat hij die nacht enkel aanwezig was om hand- en spandiensten te verlenen aan de bende .en hij niet de intentie had om in te stappen. Dit blijkt uit het feit dat hij van 23u23 tot 4u00 op de parking in Wetteren aanwezig was om daarna samen E. T., Z. G. A. en H. G. G. terug van de parking te komen. Hij droeg die avond geen rugzak (terwijl de andere transmigranten steeds een rugzak bijhadden) en deed daarna zijn werkkledij uit.
- Ook in de nacht van 2 op 3 augustus 2018 begeleidde hij een groep van vier jonge mensen. Op 3 augustus 2018 om 5u00 keerde hij samen met H. G. G. en Z. G. A. terug. Hij had terug geen rugzak mee. Zijn oproepnummer capteerde die nacht van 2 augustus 2018 vanaf 21u53 tot 3 augustus 2018 om 3u29 in Wetteren. Hij was toen niet in een vrachtwagen gestapt.
- Uit de observaties en het telefonie-onderzoek blijkt. dat hij op 21 augustus 2018 samen met H. G. G. en Ze. met de trein naar Kwatrecht ging. Geen van hen had een rugzak bij. Geconfronteerd hiermee stelde hij dat hij wel een rugzak bijhad. Zij waren laat die avond en gingen rechtstreeks naar de parking. Zij wachtten bij de jungle bij de parking. Daarna vertelde de smokkelaar hen dat er geen vrachtwagens meer waren en keerden zij terug naar het safehouse. Zij waren dan ook niet op de parking geweest die nacht. Bij herverhoor van 22 maart 2018 stelde hij dat hij zich die nacht niet goed voelde en hij lag te slapen. Ook die nacht werd achtste beklaagde niet in een vrachtwagen stoken.
- Uit de observaties in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 blijkt dat in totaal 23 transmigranten op vrachtwagens werden gestoken. Achtste beklaagde lag toen niet te slapen zoals hij zelf verklaarde maar gaf die nacht duidelijk hulp aan T. J. W. (die die nacht de leiding had). Zo stelden de onderzoekers vast dat achtste beklaagde die nacht de volgende handelingen stelde:
  - om 00u32 liepen vier mannen (eerste, veertiende, dertiende en achtste beklaagde) voorop gevolgd door een groep van twintig transmigranten. Zij begeleidten de groep naar de bosjes rondom de parking;
  - om 2u04 werden een tiental personen door eerste, tiende, twaalfde en veertiende beklaagde in een vrachtwagen ingeladen. Terwijl werd in de buurt van de vrachtwagens de wacht gehouden door achtste, negende en dertiende beklaagde. Zij waren gewapend met stokken en hielden de wacht tot 2u56;
  - om 2u56 gingen eerste, tiende, achtste, twaalfde en dertiende beklaagde terug de bosjes in;
  - achtste, negende en dertiende beklaagde werden nadien aangetroffen in het safehouse.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 stelde achtste beklaagde dat de onderzoekers ten onrechte stelden dat hij geen rugzak bijhad. Hij verwees daarvoor naar het navolgend proces-verbaal 1880/2018. Op 6 juli 2018 om 4u48 ondersteunden achtste beklaagde en R. I. een persoon wiens rechervoet was ingepakt. Dan kwam een vierde persoon toe met de rugzakken van R. I. en de gewonde persoon en ook klein rugzakje voor achtste beklaagde. Het staat dan ook vast dat achtste beklaagde op 6 juli 2018 een klein rugzakje bijhad, dat hij door het helpen van een gewond persoon deze even achterliet. Daaruit blijkt echter niet dat hij in de nachten van 23 op 24 juli 2018, 2 op 3 augustus 2018 en 21 op 22 augustus 2018 een rugzak bijhad.

35.

Op basis van de elementen in het strafdossier staat niet vast dat achtste beklaagde G. F. zich vóór 23 juli 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Uit de zendmastlocaties blijkt dat zijn oproepnummer in de periode van 11 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018 op 32 nachten in Wetteren gecaptureerd werd. Dit op zich is onvoldoende om vast te stellen dat hij zich vanaf dan inliet met het misdrijf mensensmokkel. Hij was namelijk een transmigrant die in Engeland trachtte te geraken zodat hij mogelijks eerst zelf probeerde naar Engeland te geraken en pas later als helper werd ingeschakeld.

Voor achtste beklaagde is wel afdoende bewezen dat hij zich in de periode van 23 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018 schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal achtste beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit houdt in dat het aantal slachtoffers in zijn hoofd beperkt wordt tot 6 geïdentificeerde minderjarigen en 34 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers.

Schuldvraag negende beklaagde H. G. G.

36.

Negende beklaagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel en dit ten aanzien van 6 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.5) en 49 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging 8.9), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 54-61.

37.

Op de terechtzitting van 8 oktober 2019 en in conclusies betwistte negende beklaagde zijn schuld aan de feiten onder de tenlasteleggingen A.5 en B.9. Als hij op de parking in Wetteren aanwezig was dan was dit om gesmokkeld te worden. Negende beklaagde betwist dat hij geholpen heeft met het smokkelen van mensen. Minstens werd niet aangetoond dat hij dit deed "met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel". Hij verwees daarbij naar het strafdossier waaruit niet blijkt dat hij ook maar enige som geld ontvangen zou hebben. In ondergeschikte orde verzocht hij dan ook om een herkwalificatie naar artikel 77 van de Wet van 15 december 1980 (hulp geven aan een niet-EU-onderdaan bij hun reis door België maar zonder het verkrijgen van een direct of indirect vermogensvoordeel).

38.

De rechtbank is van oordeel dat de schuld van negende beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten onder de tenlasteleggingen A.5 en B.9 bewezen is, en dit gelet op de volgende elementen.

Uit het strafdossier en meer bepaald de gecaptureerde gesprekken en observaties blijkt dat negende beklaagde een transmigrant is die naar het Verenigd Koninkrijk wilde gaan. Hij leverde evenwel hand- en spandiensten aan de bende die zich inliet met mensensmokkel vanop de parking in Wetteren. Dit blijkt uit de volgende elementen.

Hij stak zelf transmigranten op vrachtwagens:

- Uit de exploitatie van zijn gsm-toestel blijkt dat hij mensen in vrachtwagens laadde in de nacht van 31 juli op 1 augustus 2018. Op 1 augustus 2018 rond 3u50 werden twee foto's gemaakt met zijn gsm-toestel van een ladingticket met bestemming 'JPE H. Ltd, T. L., Made in United Kingdom'. Uit de observaties blijkt dat er in de nacht van 31 juli 2018 op 1 augustus 2018 werd gesmokkeld op de parking in Wetteren. Op 31 juli 2018 om 22u25 kwam negende beklaagde in het station van Kwatrecht toe met 2 mannen en 1 vrouw en op 1 augustus 2018 om 8u09 keerde hij alleen terug naar het station van Kwatrecht. Die nacht kwamen ook tweede en derde beklaagde om 23u23 toe in het station van Kwatrecht en zij keerden terug om 4u18. Op 1 augustus 2018 werd tweede beklaagde gebeld door transmigranten Ja. en Jam.. Uit dit gesprek blijkt dat Ja. en Jam. dienden gesmokkeld te worden in de nacht van 31 juli 2018 op 1 augustus 2018 maar dat de chauffeur hen er uit gehaald heeft en hen meedeelde dat zijn bestemming niet Engeland was. Tweede beklaagde verzekerde hen dat hij de bestemming gecontroleerd had en dat de vrachtwagen zeker naar Engeland ging.
- In de nacht van 1 op 2 augustus 2018 kwam tweede beklaagde niet naar de parking in Wetteren omdat hij ziek was. Tweede beklaagde gaf negende beklaagde de opdracht om hem te vervangen op de parking en de vijf personen die gisteren werden betrappt eerst op een vrachtwagen te steken en vervolgens de vijf personen die die dag werden betrappt. Tweede beklaagde vroeg aan negende beklaagde of hij wist hoe hij de draad met vuur terug aan elkaar moest zetten. Dit betreft volgens de onderzoekers het doorsnijden van de verzegelingskoorden van de vrachtwagens om ze nadien terug dicht te branden. In een gesprek op 2 augustus 2018 tussen tweede beklaagde en Em. (een transmigrant) deed deze laatste haar beklag omdat zij niet was gesmokkeld de dag voordien. Z. G. A., H. G. G. (negende beklaagde) en de andere dunne jongen waren de mensen aan het inladen.
- Bij de observatie in de nacht van 21 op 22 augustus 2018 stelden de onderzoekers vast dat negende beklaagde eerste beklaagde assisteerde bij het smokkelen van transmigranten op de parking in Wetteren. Die nacht werden 23 transmigranten opgeladen in vrachtwagens. Hij hield met een lange stok de wacht aan de afsluiting van de parking. Hij werd nadien aangetroffen in het safehouse.
- Uit de exploitatie van het gsm-toestel van negende beklaagde blijkt dat hij regelmatig contacten heeft met dertiende beklaagde Z. G. A. (M.). Zo waren er in de periode van 19 juli 2018 tot en met 21 augustus 2018 50 telefonische contacten tussen hen. In zijn gsm-toestel zaten talrijke foto's van hun beiden samen en dit in Kwatrecht, in Brussel en op de trein. Hij heeft ook contacten met D. G. D..

39.

In zijn herverhoor van 4 april 2019 stelde hij dat hij verplicht werd door de smokkelaars om bij de vrachtwagens te wachten, een stok te nemen en te gaan kijken. Hij deed dit uit angst. Hij vreesde dat indien hij dit niet deed zij hem mogelijks zouden weigeren voor een volgend transport. De rechtbank hecht hier geen geloof aan net doordat hij zelf voordien ook al hand- en spandiensten leverde aan tweede beklaagde en hij duidelijk deel uitmaakte van de bende die actief was op de parking in Wetteren. Dit blijkt uit de meerdere contacten die hij met tweede beklaagde had. Bovendien ging er geen levensbedreigend gevaar uit van het enkele feit dat zij hem daarna niet

meer zouden willen smokkelen. Negende beklaagde verbleef in België en voordien - naar eigen zeggen - in Frankrijk. Hij kon dan ook perfect in deze landen een asielaanvraag indienen. Hij ging echter uit vrije wil naar Engeland. Er was dan ook geen sprake van enige dwang.

De rechtbank verwijst wat betreft de vraag van negende beklaagde tot een herkwalificatie naar artikel 77 van de Wet van 15 december 1980 naar hetgeen hierboven uiteengezet werd onder de bespreking van de schuldvraag van eerste beklaagde. Negende beklaagde verleende wetens en willens hulp aan een organisatie die smokkelde uit winstbejag zodat voldaan is aan het winstoogmerk.

In de dagvaarding werd als incriminatieperiode de periode van 26 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 weerhouden. Hoewel uit het strafdossier blijkt dat negende beklaagde vanaf december 2017 aanwezig was op de parking in Wetteren, staat op basis van de gecapteerde gesprekken en de observaties evenwel slechts vast dat hij vanaf 31 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018 hand- en spandiensten leverde aan de bende die zich inliet met mensensmokkel op de parking in Wetteren. De rechtbank zal hem voor de overige periode dan ook vrijspreken. Dit houdt in dat het aantal slachtoffers in zijn hoofde beperkt wordt tot 5 minderjarigen en 27 meerderjarige slachtoffers.

Schuldvraag tiende beklaagde G. Y.

40.

Tiende beklaagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel en dit ten aanzien van 6 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.6) en 73 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.10), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 62-76.

41.

Hij liet verstek. Hij kon niet aangetroffen worden en kon dan ook niet verhoord worden.

42.

De schuld van tiende beklaagde aan het misdrijf mensensmokkel is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen en dit gelet op de volgende elementen:

- Uit de gecapteerde gesprekken en observaties blijkt dat hij een transmigrant is die tot doel had het Verenigd Koninkrijk te bereiken. Hij leverde evenwel hand- en spandiensten aan de bende. Zo stak hij in aanwezigheid van eerste beklaagde, tweede beklaagde, derde beklaagde en S. zelftransmigranten in vrachtwagens.
- Uit de observaties in de nacht van 28 op 29 mei 2018 werd vastgesteld dat hij transmigranten smokkelde vanop de parking in Wetteren. Vanaf 00u40 werd activiteit vastgesteld op en rond de parking in Wetteren. Eerst voerden drie personen een verkenning uit op de parking terwijl een vierde persoon de wacht hield. De drie personen liepen de parking af van geleed voertuig naar geleed voertuig waarbij zij telkens probeerden de laadruimte te openen. Als dit lukt, werd de laadruimte geïnspecteerd. Daarna staken de drie personen vier personen in een geleed voertuig. Daarna werden er nog eens vijf personen (waaronder twee van de personen die eerst een verkenning deden en de vrachtwagens controleerden) in een laadruimte gestoken. De andere twee personen die de parking

verkenden, hielpen de laatste vijf personen in de laadruimte te steken en verlieten daarna de parking. De politie ging over tot interceptie en controleerden de twee gelede voertuigen op de parking en gingen over tot het intercepteren van de vier en vijf personen die zich in de laadruimtes van de voertuigen bevonden. Ook troffen de verbalisanten in het braakliggend terrein de twee andere personen aan.

De vier personen - die volgens de onderzoekers gedragingen stelden die wezen op het smokkelen van mensen konden - geïdentificeerd worden:

- zevende beklaagde A. M. en elfde beklaagde T. A.: dit betreffen de personen die ook in een laadruimte werden opgesloten;
  - tiende beklaagde G. Y. en twaalfde beklaagde D. M.: zij verscholen zich na de feiten op het braakliggend terrein naast de parking.
- In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 werd andermaal activiteit opgemerkt op de parking in Wetteren waarbij in totaal 23 transmigranten op vrachtwagens werden geladen. Hierbij verleende tiende beklaagde hulp aan eerste beklaagde, die die nacht de leiding had. Om 1u21 betrad tiende beklaagde G. Y. samen met eerste, twaalfde en veertiende beklaagde de parking via een gat in de omheining. Zij controleerden de achterdeuren van de vrachtwagens. Om 2u04 werden een tiental personen door deze vier beklagden in een vrachtwagen ingeladen. Om 2u56 gingen eerste, achtste, tiende, twaalfde en dertiende beklaagde terug de bosjes in. Tiende en twaalfde beklaagde werden niet aangetroffen.
  - In zijn herverhoor van 4 april 2019 verklaarde negende beklaagde H. G. G. dat E. T., T. J. W. en S. transmigranten naar Engeland smokkelden. E. T. werd daarbij geholpen door G. Y. en D. M..
  - Ook achtste beklaagde duidde uit het fotodossier tweede beklaagde aan als de smokkelaar op de parking. Hij duidde G. Y. en D. M. aan als helpers.
  - Ook dertiende beklaagde herkende uit het fotodossier T. (of G. Y.). Hij stelde dat tiende beklaagde naar Engeland wilde en soms tweede beklaagde hielp door mee op de uitkijk te staan.
  - In zijn herverhoor van 5 maart 2019 stelde tweede beklaagde dat hij G. Y. en D. M. soms belde om iets te doen voor hem. Zij probeerden zelf in Engeland te geraken. De regel is dat diegene die vandaag helpen om op te stappen, morgen zelf mogen opstappen. Het gesprek van 6 augustus 2018 waaruit blijkt dat hij hen geld zou geven om mensen aan te brengen, deed hij af als om te lachen. Hij ging hen wat geld geven voor eten en transport. Uiteindelijk hadden zij niemand aangebracht die betaalde.

43.

Op basis van de elementen in het strafdossier staat niet vast dat tiende beklaagde zich vóór 28 mei 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Uit de zendmastlocaties blijkt dat zijn oproepnummer in de periode vanaf 26 maart 2018 in Wetteren gecapteerd werd. Dit op zich is onvoldoende om vast te stellen dat hij zich vanaf dan inliet met het misdrijf mensensmokkel. Hij was namelijk een transmigrant die in Engeland trachtte te geraken zodat hij mogelijks eerst zelf probeerde in Engeland te geraken en pas later als helper werd ingeschakeld.

Voor tiende beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat hij in de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018 zich schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal tiende beklaagde evenwel vrijspreken

voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit houdt in dat het aantal slachtoffers in zijn hoofde beperkt wordt tot 6 geïdentificeerde minderjarigen en 57 geïdentificeerde meerderjarige slachtoffers.

Schuldvraag elfde beklaagde T. A.

44.

Elfde beklaagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel en dit ten aanzien van 1 minderjarig slachtoffer (tenlastelegging A.7) en 57 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.11), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 77-86.

45.

Hij liet verstek. Hij kon niet aangetroffen worden en kon dan ook niet verhoord worden.

46.

De schuld van elfde beklaagde aan het misdrijf mensensmokkel is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen en dit gelet op de volgende elementen.

Uit de afgeluisterde gesprekken en observaties blijkt dat hij een transmigrant is die naar het Verenigd Koninkrijk wilde gaan. Hij leverde evenwel hand- en spandiensten aan de bende. Zo stak hij zelf transmigranten in vrachtwagens. Hij stond in contact met tweede en zesde beklaagde. Hij trad op als tussenpersoon tussen transmigranten enerzijds en tweede beklaagde of S. anderzijds en dit aangaande de nachten waarop er zal gesmokkeld worden, hij stond in voor het aanbrengen van transmigranten, de regeling van de betaling en het terugvragen van gelden van ontevreden transmigranten. Hij liet de transmigranten weten indien hij of de andere leden van de bende niet zouden komen en zichzelf op vrachtwagens dienden te gaan. De rechtbank verwijst louter exemplatief naar de volgende tagesprekken:

- op 31 mei 2018 stelde elfde beklaagde T. A. (...) tegen E. T. dat ze moesten uitstappen uit een vrachtwagen omdat de chauffeur hen had opgemerkt toen een meisje met de naam G. M. opstapte. Hij zei tegen E. T. dat met het meisje niet te werken viel en dat E. T. tegen haar moest zeggen dat ze weg moet gaan en nooit meer mag terugkomen of dat zij zich het zal beklagen;
- in een gesprek op 3 juni 2018 liet een vrouw weten dat zij zich niet meer door E. T. wilde laten smokkelen. Elfde beklaagde T. A. vroeg haar of hij haar geld (zij betaalde 650 euro) moest terugvragen aan E. T.. Hij verwachtte niet dat zij haar geld zou terugkrijgen want anderen die maar één keer probeerden, kregen hun geld ook niet terug. Hij stelde haar uiteindelijk voor om samen met haar naar E. T. te gaan en te onderhandelen;
- op 13 juni 2018 om 2u11 was er een gesprek tussen elfde beklaagde T. A. en S. waarin S. vroeg of hij de metalen bar / cutter had.

Uit de observaties in de nacht van 28 op 29 mei 2018 blijkt dat hij transmigranten op vrachtwagens stak. Vanaf 00u40 werd die nacht activiteit vastgesteld op en rond de parking in Wetteren. Eerst voerden drie personen een verkenning uit op de parking terwijl een vierde persoon de wacht hield. De drie personen liepen de parking af van geleed voertuig naar geleed voertuig waarbij zij telkens probeerden de laadruimte te openen. Als dit lukt, werd de laadruimte geïnspecteerd. Daarna

staken de drie personen vier personen in een geled voertuig. Daarna werden er nog eens vijf personen (waaronder twee van de personen die eerst een verkenning deden en de vrachtwagens controleerden) in een laadruimte gestoken.

De andere twee personen die de parking verkenden, staken de laatste vijf personen in de laadruimte en verlieten daarna de parking. De politie ging over tot interceptie en controleerden de twee gelede voertuigen op de parking en gingen over tot het interceperen van de vier en vijf personen die zich in de laadruimtes van de voertuigen bevonden. Ook troffen de verbalisanten in het braakliggend terrein de twee andere personen aan.

De vier personen - die volgens de onderzoekers gedragingen stelden die wezen op het smokkelen van mensen konden - geïdentificeerd worden:

- zevende beklaagde A. M. en elfde beklaagde T. A.: dit betreffen de personen die ook in een laadruimte werden opgesloten;
- tiende beklaagde G. Y. en twaalfde beklaagde D. M.: zij verscholen zich na de feiten in het braakliggend terrein naast de parking.

47.

Op basis van de elementen in het strafdossier staat evenwel niet vast dat elfde beklaagde zich vóór 28 mei 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Uit de zendmastlocaties blijkt dat zijn oproepnummer in de periode vanaf 29 maart 2018 in Wetteren gecapteerd werd. Dit op zich is onvoldoende om vast te stellen dat hij zich vanaf dan inliet met het misdrijf mensensmokkel. Hij was namelijk een transmigrant die in Engeland trachtte te geraken zodat hij mogelijk eerst zelf probeerde in Engeland te geraken en pas later als helper werd ingeschakeld.

Voor elfde beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat hij in de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018 zich schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal elfde beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit houdt in dat het aantal slachtoffers in zijn hoofde beperkt wordt tot 1 minderjarige en 29 meerderjarige slachtoffers.

Schuldvraag twaalfde beklaagde D. M.

48.

Twaalfde beklaagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel en dit ten aanzien van 7 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A.8) en 68 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.12), zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 stukken 87-94.

49.

Hij liet verstek. Hij kon niet aangetroffen worden en kon dan ook niet verhoord worden.

50.

De schuld van twaalfde beklaagde aan het misdrijf mensensmokkel is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen en dit gelet op de volgende elementen.

Uit de gecapteerde gesprekken en observaties blijkt dat hij een transmigrant is die als doel heeft naar het Verenigd Koninkrijk te geraken. Hij leverde evenwel hand- en spandiensten aan de bende. In afwezigheid van eerste, tweede, derde beklagde en S. stak hij zelf transmigranten in vrachtwagens.

Uit de observaties in de nacht van 28 op 29 mei 2018 blijkt dat hij transmigranten in vrachtwagens stak. Vanaf 00u40 werd die nacht activiteit vastgesteld op en rond de parking in Wetteren. Eerst voerden drie personen een verkenning uit op de parking terwijl een vierde persoon de wacht hield. De drie personen liepen de parking af van geleed voertuig naar geleed voertuig waarbij zij telkens probeerden de laadruimte te openen. Als dit lukt, werd de laadruimte geïnspecteerd. Daarna staken de drie personen vier personen in een geleed voertuig. Daarna werden er nog eens vijf personen (waaronder twee van de personen die eerst een verkenning deden en de vrachtwagens controleerden) in een laadruimte gestoken. De andere twee personen die de parking verkenden, staken de laatste vijf personen in de laadruimte en verlieten daarna de parking. De politie ging over tot interceptie en controleerden de twee gelede voertuigen op de parking en gingen over tot het interceperen van de vier en vijf personen die zich in de laadruimtes van de voertuigen bevonden. Ook troffen de verbalisanten in het braakliggend terrein de twee andere personen aan. De vier personen - die volgens de onderzoekers gedragingen stelden die wezen op het smokkelen van mensen konden - geïdentificeerd worden:

- zevende beklagde A. M. en elfde beklagde T. A.: dit betreffen de personen die ook in een laadruimte werden opgesloten;
- tiende beklagde G. Y. en twaalfde beklagde D. M.: zij verscholen zich na de feiten in het braakliggend terrein naast de parking.

In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 werd andermaal activiteit opgemerkt op de parking in Wetteren waarbij in totaal 23 transmigranten in vrachtwagens werden geladen. Hierbij verleende twaalfde beklagde hulp aan eerste beklagde, die die nacht de leiding had. Om 1u21 betrad twaalfde beklagde G. Y. samen met eerste, tiende en veertiende beklagde de parking via een gat in de omheining. Zij controleerden de achterdeuren van de vrachtwagens. Om 2u04 werden een tiental personen door deze vier beklagden in een vrachtwagen ingeladen. Om 2u56 gingen eerste, achtste, tiende, twaalfde en dertiende beklagde terug de bosjes in. Tiende en twaalfde beklagde werden niet aangetroffen.

Uit de verklaringen van tweede, achtste, negende en dertiende beklagde blijkt dat hij en tiende beklagde helpers waren van tweede beklagde:

- In zijn herverhoor van 4 april 2019 verklaarde negende beklagde H. G. G. dat .E. T., T. J. W. en S. transmigranten naar Engeland smokkelden. E. T. werd daarbij geholpen door G. Y. en D. M..
- Ook achtste beklagde duidde uit het fotodossier tweede beklagde aan als de smokkelaar op de parking. Hij duidde G. Y. en D. M. aan als helpers.
- Ook dertiende beklagde herkende uit het fotodossier D. M.. Hij stelde dat twaalfde beklagde naar Engeland wilde en soms tweede beklagde hielp door mee op de uitkijk te staan.
- In zijn herverhoor van 5 maart 2019 stelde tweede beklagde dat hij G. Y. en D. M. soms belde om iets te doen voor hem. Zij probeerden zelf in Engeland te geraken. De regel is dat diegene die vandaag helpen om op te stappen, morgen zelf mogen opstappen. Het gesprek

van 6 augustus 2018 waaruit blijkt dat hij hen geld zou geven om mensen aan te brengen, deed hij af als om te lachen. Hij ging hen wat geld geven voor eten en transport. Uiteindelijk hadden zij niemand aangebracht die betaalde.

51.

In de dagvaarding werd als incriminatieperiode de periode van 25 april 2018 tot en met 22 augustus 2018 weerhouden. Op basis van de elementen in het strafdossier staat niet vast dat elfde beklaagde zich vóór 28 mei 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel.

Uit de zendmastlocaties blijkt dat zijn oproepnummer in de periode vanaf 25 april 2018 in Wetteren gecapteerd werd. Dit op zich is onvoldoende om vast te stellen dat hij zich vanaf dan inliet met het misdrijf mensensmokkel. Hij was namelijk een transitmigrant die in Engeland trachtte te geraken zodat hij mogelijks eerst zelf probeerde in Engeland te geraken en pas later als helper werd ingeschakeld.

Voor twaalfde beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat hij in de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018 zich schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal twaalfde beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit houdt in dat het aantal slachtoffers in zijn hoofde beperkt wordt tot 7 minderjarigen en 63 meerderjarige slachtoffers.

Schuldvraag dertiende beklaagde Z. G. A. (bijnaam M.)

52.

Dertiende beklaagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van 7 minderjarigen (tenlastelegging A.9) en ten aanzien van 49 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging 8.13) zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 - stukken 95-104.

53.

In conclusies en op de terechtzitting van 8 oktober 2019 betwistte dertiende beklaagde de feiten onder de tenlasteleggingen A.9 en 8.13. Hij zou een transitmigrant geweest zijn die de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk wenste te maken en had geen enkele actieve daad gesteld.

In ondergeschikte orde stelt dertiende beklaagde dat er sprake is van dwang in de zin van artikel 71 Sw. Aangezien dit een schulduitsluitingsgrond betreft, zou hij moeten worden vrijgesproken. De mogelijke handelingen die hij alsnog zou gesteld hebben (verrichten van opzoeken op zijn gsm, beweerdelijk uitkijken voor de politiediensten en de hulp te hebben geboden aan transmigranten zelf (en niet aan tweede beklaagde)) verrichtte hij onder dwang. Deze dwang bestond uit de onmenselijke situatie waarin dertiende beklaagde zich bevond: hij had geen verblijfsrecht en was genooddaakt op straat te slapen. De enige oplossing op een beter bestaan was om zijn familie in het Verenigd Koninkrijk te vervoegen. Indien in deze omstandigheden bepaalde handelingen van hem werden geëist alvorens hij déze enige uitweg kon benutten, is er sprake van dwang die hij niet kon weerstaan. Enkel wanneer de bevelen van diegene die de parking 'in beheer' heeft worden opgevolgd had men kans om te worden ingeladen.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij de herkwalficatie naar artikel 77 van de

Vreemdelingenwet.

54.

Uit de gecapteerde gesprekken blijkt dat dertiende beklagde een transmigrant is die als doel heeft naar het Verenigd Koninkrijk te geraken.

Uit het strafdossier blijkt evenwel dat hij deel uitmaakte van de bende die zich bezighield met mensensmokkel vanop de parking in Wetteren en dat hij - weliswaar in een ondergeschikte rol - hand- en spandiensten leverde aan deze bende.

Vanaf december 2017 was hij geregeld 's nachts aanwezig op de parking in Wetteren. In de periode van 6 juni 2018 tot met 22 augustus 2018 was hij bijna elke nacht op de parking in Wetteren aanwezig en dit bijna steeds samen met één van de andere beklagden. Dertiende beklagde probeerde dan ook meer dan acht maanden via de parking in Wetteren naar Engeland te geraken en dit zonder succes. Hij probeerde voordien al via Frankrijk. Hij verklaarde hierover dat hij in die periode dagelijks probeerde om in Engeland te geraken. Niettemin werd hij in tegenstelling tot de andere transmigranten in die periode geen enkele keer door de politie uit een vrachtwagen gehaald.

Uit de tapgesprekken blijkt dat hij tweede beklagde (E. T.) verving op de parking in Wetteren wanneer deze laatste ziek was, hij tweede beklagde meehielp op de parking, hij fungeerde als tussenpersoon tussen de transmigranten en hij nieuwe transmigranten aanbracht. De rechtbank verwijst louter exemplatief naar de volgende tapgesprekken:

- hij had frequent contacten met transmigranten terwijl zij beiden op de parking in Wetteren aanwezig waren. Dit is volgens de onderzoekers een typisch fenomeen voor contacten tussen mensensmokkelaars en transmigranten tijdens de voorbereiding van de smokkelactiviteiten;
- hij had ook 's nacht contacten met de andere beklagden terwijl hij op de parking in Wetteren was. Zo stuurde derde beklagde in de nacht van 20 op 21 juli 2018 een tiental sms-berichten naar hem om over te schakelen op het IMO videochat programma.
- hij was tussenpersoon tussen de transmigranten en E. T. en T. G. E. (zo trachtte hij E. T. te overtuigen om een vriend van hem voor 400 euro te willen smokkelen indien die vriend twee anderen aanbracht die elk 800 euro zouden betalen (dit werd echter geweigerd door E. T.), hij informeerde bij T. G. E. en E. T. wanneer er zou gesmokkeld worden en gaf die informatie door aan andere transmigranten en hij zette transmigranten aan om op bepaalde avonden te proberen);
- hij begeleidde de transmigranten naar de parking in Wetteren (in de nacht van 29 op 30 juli 2018 belde hij naar At. om te zeggen dat hij snel afkwam met nog twee kerels. Later die nacht capteerde zijn oproepnummer in Wetteren);
- hij informeerde bij transmigranten naar de gelukke en mislukte transporten (zoals bij G. Y./T.) en gaf deze informatie door;
- hij gaf richtlijnen aan nieuwe transmigranten.
- E. T. liet hem rondbellen om te weten te komen of de smokkelaar Ba. was opgepakt;
- hij bracht zelf transmigranten aan (in een gesprek van 14 augustus 2018 stelde hij aan T. G. E. *"er zijn drie nieuwe jongens en ik wil hen laten ontmoeten met E. T."*).

In de afwezigheid van tweede beklagde stak hij zelf transmigranten op vrachtwagens. Op 1 augustus 2018 kwam E. T. niet naar de parking in Wetteren omdat hij ziek was. E. T. gaf hem (Z. G. A.) de opdracht om hem te vervangen op de parking en gaf daarbij richtlijnen (onder meer over wie hij eerst moest opsteken). E. T. vroeg aan Z. G. A. of hij wist hoe hij de draad met vuur terug aan elkaar moest zetten. Dit betreft volgens de onderzoekers het doorsnijden van de verzegelingskoorden van de vrachtwagens om ze nadien terug dicht te branden. In een gesprek op 2 augustus 2018 tussen E. T. en Em. (een transmigrant) deed deze laatste haar beklag dat zij niet was gesmokkeld de dag voordien. Z. G. A., H. G. G. (negende beklagde) en de andere dunne jongen waren de mensen aan het inladen. Op 2 augustus 2018 was er een gesprek tussen hem en E. T.. Zij praatten amicaal en Z. G. A. noemde E. T. "bro". In dit gesprek was er geen sprake over bevelen die niet zouden zijn uitgevoerd of dergelijke. E. T. informeerde enkel of het was gelukt en zij spraken die avond terug af.

In de nacht van 21 op 22 augustus 2018 werd andermaal activiteit opgemerkt op de parking in Wetteren waarbij in totaal 23 transmigranten op vrachtwagens werden geladen. Hierbij verleende dertiende beklagde hulp aan eerste beklagde, die die nacht de leiding had. Om 00u32 liepen eerste, achtste, dertiende en veertiende beklagde voorop gevolgd door een groep van twintig transmigranten. Zij begeleidden de groep naar de bosjes rondom de parking. Om 2u04 werd een tiental personen door eerste, tiende, twaalfde en veertiende beklagde in een vrachtwagen ingeladen. Terwijl werd in de buurt van de vrachtwagens de wacht gehouden door achtste, negende en dertiende beklagde. Zij waren gewapend met stokken en hielden de wacht tot 2u56. Om 2u56 gingen eerste, achtste, tiende, twaalfde en dertiende beklagde terug de bosjes in. Achtste, negende en dertiende beklagde werden aangetroffen in het safehouse.

Hij stelde dus wel degelijk een aantal concrete materiële deelnemingshandelingen.

55.

De rechtbank verwijst wat betreft de vraag van dertiende beklagde tot een herkwalificatie naar artikel 77 van de Wet van 15 december 1980 naar hetgeen hierboven uiteengezet werd onder de bespreking van de schuldvraag van eerste beklagde. Het volstaat dat dertiende beklagde wetens en willens hulp verleende aan een organisatie die smokkelde uit winstbejag.

56.

Wat betreft artikel 71 Sw. verwijst de rechtbank naar de verklaring van dertiende beklagde waarin hij stelde dat hij vanuit Noorwegen naar Frankrijk ging en daar asiel aanvraag. Nadat zijn aanvraag werd geweigerd kwam hij naar België om van hieruit naar Engeland te geraken. Hij vroeg ook in België onder een andere naam asiel aan. Dertiende beklagde heeft dan ook zijn wettelijke mogelijkheden om in Frankrijk over een verblijfsstatuut te kunnen beschikken uitgeput en diende zich bij deze afwijzing neer te leggen. Hij besliste uit vrije wil om deze beslissing te omzeilen door de oversteek naar Engeland te maken. Hij heeft zichzelf in deze positie gebracht en kan zich dan ook niet op artikel 71 Sw. beroepen.

Voorts verbleef dertiende beklagde voordien in Noorwegen, ook daar kon hij een asielprocedure opgestart hebben. Integendeel, dertiende beklagde verklaarde dat hij Noorwegen tot tweemaal toe correctioneel veroordeeld werd en dit omdat hij seks had met een bewusteloze vrouw en door een gevecht. Hij verbleef naar eigen zeggen vier jaar in een gevangenis.

57.

In de dagvaarding werd als incriminatieperiode de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018 weerhouden. Op basis van de elementen in het strafdossier staat evenwel niet vast dat twaalfde beklaagde zich vóór 6 juni 2018 schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel. Het is pas vanaf die datum dat hij plots bijna dagelijks op de parking aanwezig was.

Voor dertiende beklaagde is derhalve afdoende bewezen dat hij in de periode van 6 juni 2018 tot en met 22 augustus 2018 zich schuldig maakte aan feiten van mensensmokkel en de rechtbank zal hem hiervoor dan ook voor veroordelen. De rechtbank zal dertiende beklaagde evenwel vrijspreken voor het overige deel van de incriminatieperiode. Dit brengt geen wijziging aan aan het aantal slachtoffers dat door hem werden gesmokkeld want er werd in de dagvaarding maar rekening gehouden met de transmigranten die werden aangetroffen vanaf 6 juni 2018.

Schuldvraag veertiende beklaagde S. K.

58.

Veertiende beklaagde dient zich te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en dit ten aanzien van 5 minderjarigen (tenlastelegging A.10) en ten aanzien van 18 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B.14) zoals vermeld in de bijlage aan het navolgend proces-verbaal met nummer 7095/2019 - stukken 105-107.

59.

Hij liet verstek. In zijn herverhoor op 8 maart 2019 herhaalde hij enkel een transmigrant te zijn die niks te maken heeft met het smokkelen van mensen. Hij wilde enkel in Engeland geraken. Hij was maar enkele dagen in België. Hij kwam op 17 augustus 2018 in België toe. Hij verbleef dan bij D. G. D., die familie van hem is. Hij wilde naar Engeland gaan. Iemand bracht hem in contact met E. T.. T. G. E. kwam hem dan op 20 augustus 2018 ophalen. Zij gingen eerst naar een woning waar ook E. T. was en kort daarna vertrokken zij met de trein naar de parking in Wetteren. Hij is niet op een vrachtwagen geraakt want er ontstond een gevecht op de parking. Hij heeft niet gevochten. Er waren een viertal personen betrokken in de vechtpartij. Het was E. T. die hen sloeg. Hij ging dan terug met E. T. naar Antwerpen. Op 21 augustus 2018 zag hij T. J. W. bij D. G. D.. D. G. D. bracht hem en T. J. W. naar het station van Kwatrecht. Uit de observatie blijkt dat hij en T. J. W. stonden te praten en dat hij naar een bepaalde richting wees. Vervolgens gingen zij op het pad naar boven richting perron en kwam zij daarna terug. Hierbij werd gezien dat T. J. W. dan een metalen staaf vast heeft. Hij bevestigde dit. De staaf was om de vrachtwagens te kunnen openen. E. T. had volgens hem aan T. J. W. gezegd waar die staaf lag. Hij wist niet of E. T. die staaf de dag voordien daar had achtergelaten. Hij was bij de eerste groep van acht personen die werd ingeladen. T. J. W. hielp hen om in de vrachtwagens in te stappen. Hij stelde dat hij geen hand- en spandiensten had geleverd. Hij had geen vrachtwagens geopend of laaddeuren gesloten, hij had niet op de uitkijk gestaan, ...

60.

De schuld van veertiende beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten staat volgens de rechtbank niet vast en dit gelet op de volgende elementen.

Uit de gecapteerde gesprekken en observaties blijkt dat hij een transmigrant is die als doel heeft naar het Verenigd Koninkrijk te gaan. Er waren gesprekken op 19 en 21 augustus 2018 tussen D. G.

D. en tweede beklaagde waaruit blijkt dat D. G. D. aan tweede beklaagde vroeg om veertiende beklaagde Kibrom S. K., familie van hem, naar Engeland te smokkelen.

Uit het straf dossier blijkt ook dat D. G. D. een bar heeft in Antwerpen waar het geld uit de smokkelactiviteiten van onder meer tweede beklaagde werden bijgehouden alsook dat beklaagden via D. G. D. op illegale wijze geld overmaakten naar het buitenland. Hieruit volgt dat D. G. D. belangrijk was voor de bende.

In die context dienen dan ook de observaties in de nachten van 20 op 21 augustus 2018 en van 21 op 22 augustus 2018 geplaatst te worden. Hieruit blijkt dat veertiende beklaagde steeds in de onmiddellijke nabijheid van tweede dan wel eerste beklaagde was. Dit kan evenwel kaderen in zijn nauwe contacten met D. G. D., die op zijn beurt goede contacten had met eerste en tweede beklaagde. Veertiende beklaagde werd die nacht dan ook met de laatste groep in een vrachtwagen ingeladen terwijl al andere beklaagden de parking verlieten.

Uit het straf dossier blijkt dat hij slechts vanaf 17 augustus 2018 in België aanwezig was. Zoals hierboven werd vermeld blijkt uit de gecapteerde gesprekken dat D. G. D. tweede beklaagde betaalde om veertiende beklaagde naar Engeland te smokkelen.

Het staat dan ook niet vast dat veertiende beklaagde noodzakelijke hulp verleende bij het misdrijf mensensmokkel noch dat hij dit deed uit winstbejag. De rechtbank zal hem op grond van redelijke twijfel vrijspreken.

Met betrekking tot de verzwarende omstandigheden

Tenlastelegging B

In de tenlastelegging B werden de volgende verzwarende omstandigheden weerhouden:

- het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;
- het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- het leven van het slachtoffer werd opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar gebracht;
- van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt;
- het betrof een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

3.

De organisatie smokkelde aan een bijzonder hoge frequentie: uit het straf dossier blijkt dat vier tot vijf nachten per week werd gesmokkeld vanop de parking in Wetteren. Zij gingen daarbij op een vernufte en slukse manier te werk. De slachtoffers werden door de helpers in het Maximiliaampark

benaderd waarbij hen werd beloofd om hen in contact te brengen met "de snelste smokkelaars". Indien nodig werden ze nog overtuigd door andere elementen zoals het feit dat zij in de onmiddellijke nabijheid van de parking konden overnachten in het safehouse. De verbalisanten beschreven dit pand echter als een verlaten loods die er vuil bij lag. Er waren daar ook geen voorzieningen, zoals elektriciteit en water. Beklaagden smokkelden daarbij hoofdzakelijk mensen die afkomstig waren van Eritrea en Ethiopië. Zij waren ook uit deze landen afkomstig zodat bij de slachtoffers een (vals) gevoel van herkenning kon heersen.

Het enige doel was zo veel mogelijk transmigranten te hebben die via hun bende de oversteek naar Engeland wilde maken. De rechtbank verwijst hieromtrent naar een gesprek van 5 augustus 2018 tussen E. T. en Se. (een vrouw). Als antwoord op de opmerking van E. T. dat zij geen nieuwe personen meebracht maar enkel mensen zoals We. en het meisje dat al lang afwezig was, antwoordde zij *"zijn wij niet met genoeg, we zijn ongeveer dertig personen die met jou proberen juist?"*. Hierop antwoordde E. T.: *"Ja, maar als je nieuwe brengt, zou ik jou 50 per persoon betalen. Wat betekent dat als je 10 nieuwe personen brengt je 500 zal hebben, begrijp je?"* (zie navolgend proces-verbaal 552/2019). Indien een poging mislukte werden de transmigranten dan ook gepusht om dezelfde avond of kort nadien al opnieuw te proberen.

4.

Beklaagden maakten duidelijk misbruik van de kwetsbare positie van de illegalen, die verbleven in een vreemd land, de taal niet spraken, geen documenten bijhadden... Van de weerloze slachtoffers, die vaak hun weinige geld hadden bijeengeschraapt, werden grote geldsommen gevraagd. Indien zij later niet langer wensten te proberen via beklagden, werd geweigerd om hun geld terug te geven. Van enig 'humanitair karakter' kan er dan ook hoegenaamd geen sprake zijn.

Uit analyse van het strafdossier blijkt dat de illegalen die op transport worden gezet richting Groot-Brittannië doorgaans reeds sukkelaars zijn, die omwille van hun zwakke en soms hopeloze situatie in hun land van herkomst gemakkelijk te overtuigen zijn met verhalen over het zogenaamde 'Beloofde Land', in dit geval meestal Groot-Brittannië.

5.

Uit het onderzoek blijkt ook dat geweld en bedreiging van de slachtoffers een standaardpraktijk was. Uit het telefonie-onderzoek en de observaties blijkt dat tweede beklagde E. T. geweld gebruikte. Hij was betrokken bij twee geweldsdelicten: op 29 juni 2018 (hij gooide een brandende sigaret in het gezicht van een zwanger slachtoffer en zei dat hij haar ogen eruit zou halen als zij zijn job in gevaar zou brengen (ID(...))) en op 20 juli 2018 (toen werd een vrachtwagenbestuurder aangevallen toen die een poging tot mensensmokkel opmerkte).

Ook was tweede beklagde meermaals betrokken bij vechtpartijen. In de nacht van 20 op 21 augustus 2018 was er een discussie omdat tweede beklagde kwaad was omdat drie transmigranten dronken waren. De transmigranten waren van hun kant boos op tweede beklagde omdat hij hen niet in de juiste vrachtwagens stak. De transmigranten gingen daarna weg. Tweede beklagde en enkele leden van de bende volgden hen en sloegen hen met stokken en metalen staven. Z. G. A. zag de kerels op de grond liggen toen zij terug naar de schuilplaats gingen.

6.

De illegalen werden op de parking in Wetteren in de laadruimte van koelwagens en bulkwagens

geplaatst, zonder medeweten van de vrachtwagenchauffeurs. Het is duidelijk dat dergelijk transport niet van gevaar ontbloot is, aangezien de illegalen tussen de lading zitten en deze ingeval van noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. Daarenboven bleek dat veelvuldig koelwagens werden gebruikt omdat de controle hierop minder groot was (ze 'moesten niet door de scanner'). Het veelvuldig gebruik van koelwagens blijkt uit het telefonie-onderzoek. De rechtbank verwijst als wijze van voorbeeld naar een gesprek van 23 mei 2018. Daarin liet zevende beklaagde A. M. aan A. weten dat hij met zes personen is ingeladen in een koelwagen en een meisje is ziek gevallen. A. stelde dat A. M. Ab. moest bellen want dat hij niets kan doen aangezien hij zelf is ingeladen in een koelwagen. Het gevaar voor de slachtoffers nam hierdoor alleen maar toe: de temperaturen waren volstrekt ongeschikt, ronduit gevaarlijk en de zuurstof was beperkt, met verstikkingsgevaar tot gevolg.

7.

Het is duidelijk dat beklaagden in vereniging handelden: individueel smokkelen is onmogelijk. Mensensmokkel is immers teamwerk en elk van de beklaagden had een specifieke rol in het systeem, als ronselaar, waarborger, wachter (uitkijk), uitvoerder of begeleider met een gezamenlijk doel: zo veel mogelijk transmigranten aan boord van een vrachtwagen smokkelen om zo geld te kunnen verdienen. Iedereen was meerdere nachten actief. De meeste beklaagden hadden van smokkelen een gewoonte gemaakt. Sommige beklaagden waren voordien al in Frankrijk actief minstens hadden zij naar eigen zeggen in Frankrijk al geprobeerd. Daarbij gingen grote geldstromen gepaard. Uit het strafdossier blijkt dat als standaardtarief 800 euro werd gevraagd. Over het algemeen konden de transmigranten daarvoor proberen totdat zij succesvol de oversteek konden maken. Niettemin blijkt uit het strafdossier dat door het wisselen van de kernleden, als leiders op de parking, soms dubbel diende betaald te worden.

8.

Het gaat in casu weldegelijk om een **criminele organisatie**. De "vereniging" is duidelijk gestructureerd en bestaat uit meer dan twee personen. Het oogmerk van de organisatie is de mensensmokkel, inzonderheid het smokkelen van illegalen tegen betaling. Er is een duidelijke hiërarchie en taakverdeling en het aantal gesmokkelden is groot, hetgeen de routine van beklaagden aantoont.

Er is vooreerst het voetvolk (zevende, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende beklaagde), dat het werk op de parkings voor hun rekening neemt, zoals het bewaken van de illegalen wanneer ze bijeen zijn gebracht in de jungle (de bosjes aan de parking), het begeleiden naar de uitgekozen vrachtwagen en het op uitkijk staan. Hun hulp was onontbeerlijk en ze wisten zeer goed waar ze mee bezig waren. Zij stonden ook in voor het ronselen van nieuwe transmigranten, het begeleiden van de transmigranten naar de parking in Wetteren,... Tot slot waren zij tussenpersoon tussen de kernleden en de transmigranten: zij informeerden de transmigranten wanneer er zou gesmokkeld worden, zette hen aan om naar de parking te komen, informeerde of de transporten al dan niet gelukt waren, ...

Daarnaast waren er de tussenpersonen (derde en vierde beklaagde). Zij begaven zich niet of weinig op de parking in Wetteren maar hadden wel andere noodzakelijke taken. Zo stond vierde beklaagde in voor het aanbrengen van nieuwe transmigranten en het bijhouden van de gelden van de transmigranten. Derde beklaagde was het rechterhand van tweede beklaagde. Hij gaf onderdak aan tweede beklaagde, liet hem zijn gsm-toestel gebruiken, stond in als tussenpersoon, sloot de deals,

hielp hem op de parking in Wetteren en verving tweede beklagde indien deze laatste naar Frankrijk ging.

Aan de top stonden eerste beklagde, tweede beklagde en S.. Zij vormden de kernleden van de bende. Zij wisselden elkaar (om de drie maanden) af en verbleven voor de overige periode in Frankrijk. Dat zij elkaar afwisselden is grotendeels ingegeven om de pakkans zo klein mogelijk te maken. Zij deden dit ook door gebruik te maken van roepnamen. Zo kon S. zelfs niet geïdentificeerd worden. Zij wisselden bovendien frequent van gsm- nummers en gebruikten de gsm-toestellen van de andere leden van de bende. Zij maanden elkaar en de andere bendeleden aan om zo omzichtig mogelijk te spreken tijdens de telefonische contacten.

De kernleden sloten de "deals". Dit betekent dat zij de prijs bepaalden en de gelden in ontvangst namen. Het overgrote deel was ook voor hen. Voor hen was dit dan ook een dagdagelijkse bezigheid en hun voornaamste bron van inkomsten. Ook de andere leden probeerden hun graantje mee te pikken. Zo kregen de andere beklagden 50 euro per nieuwe transmigrant die zij aanbrachten. Zij konden door hun medewerking ook gratis of aan een goedkoper tarief gesmokkeld worden. Tweede beklagde gaf hen ook eten en drinken en organiseerde "feestjes" voor de andere beklagden.

9.

Tot slot beschikten zij over een vernuft systeem voor het bewaren van de gelden van de transmigranten. Er waren twee penningmeesters. Een van hen is Y. (die werkte samen met T. J. W.) en de andere is D. G. D.. (die werkte samen met E. T.). Mensen uit het Antwerpse betaalden aan D. G. D., mensen uit Brussel aan Y.. De smokkelaars lieten hun geld bijhouden door de penningmeesters zodat zij niet veel geld op zak hadden. De transmigranten verkiezen ook om aan een penningmeester te betalen zodat de smokkelaars niet konden gaan lopen met hun geld.

Gegeven wat voorafgaat en verwijzend naar de concrete gegevens in het strafdossier, zijn dan ook al de weerhouden verzwarende omstandigheden bewezen, dit in hoofde van eerste, tweede, derde, vierde, zevende, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende beklagde. De condities waaronder de bende werkte, o.a. door het gebruik van geweld en het gebruik van risicovolle transportmethoden was door alle individuele leden gekend en aanvaard.

Tenlastelegging A

10.

T.a.v. eerste beklagde T. J. W., tweede beklagde E. T., zevende beklagde A. M., achtste beklagde G. F., negende beklagde H. G. G., tiende beklagde G. Y., elfde beklagde T. A., twaalfde beklagde D. M., dertiende beklagde Z. G. A. en veertiende beklagde S. K. wordt door het OPENBAAR MINISTERIE tevens de verzwarende omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd t.a.v. minderjarigen weerhouden.

Zevende beklagde werd hierboven reeds vrijgesproken voor wat betreft de tenlastelegging A.3.

Dat er wel degelijk minderjarigen werden gesmokkeld blijkt uit de in de dagvaarding weerhouden minderjarige slachtoffers. Dit werd ook bevestigd in het telefonie-onderzoek. Zo verwijst de rechtbank naar een gesprek op 14 juli 2018 tussen dertiende beklagde en Sam.. Zij spraken over

een vrachtwagen die de dag voordien naar Brugge reed. Ze probeerde uit de vrachtwagen te geraken maar een minderjarige Soedanese jongen werd opgepakt.

Gegeven wat voorafgaat en verwijzend naar de concrete gegevens in het strafdossier, is dan ook de verzwarende omstandigheid ten aanzien van minderjarigen bewezen, dit in hoofde van eerste, tweede, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende beklaagde. De condities waaronder de bende werkte, waarbij onder meer minderjarigen werden gesmokkeld, was door de individuele leden die aan de bewuste smokkels meewerkten gekend en aanvaard.

3.3.4. Criminele organisatie

1.

Eerste, tweede en derde beklaagde worden vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie (art. 324ter, § 4 Sw.) (tenlastelegging C).

Vierde, zevende en dertiende beklaagde voor deelname aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie (art. 324ter, § 3 Sw.) (tenlastelegging D).

Vijfde, zesde, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en veertiende voor deelname aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie (art. 324ter, § 2 Sw.) (tenlastelegging E).

2.

Hoger werd reeds geoordeeld dat de schuld van vijfde, zesde en veertiende beklaagde aan de feiten van de basistenlasteleggingen A en B niet afdoende bewezen is. Op grond van dezelfde redenen staat ook hun schuld aan de feiten van de respectievelijke tenlasteleggingen E.1, E.2 en E.8 niet vast en zal de rechtbank hen ook voor deze feiten vrijspreken.

3.

De rechtbank heeft hierboven al vastgesteld dat de organisatie waarin beklaagden opereerden moet worden beschouwd als een criminele organisatie. De rechtbank verwijst naar hetgeen hieromtrent hoger werd uiteengezet bij de bespreking van de verzwarende omstandigheden bij het misdrijf mensensmokkel.

4.

Eerste, tweede en derde beklaagde worden vervolgd voor het zogenaamde vierde misdrijf: de hoedanigheid van leidend persoon van de criminele organisatie (art. 324ter, § 4 Sw.)

Het algemeen opzet volstaat. Hij moet wetens en willens de hoedanigheid van leidend persoon in de organisatie hebben. Dat houdt uiteraard in dat hij weet heeft van het crimineel karakter van de organisatie.

4.1.

Aan de top van de criminele organisatie stonden eerste beklaagde, tweede beklaagde en S.. Zij waren de leiders. Zij wisselden elkaar (om de drie maanden) af. Tijdens hun aanwezigheid hadden zij elk de leiding over de criminele organisatie. Zij hadden de knowhow en organiseerden de

smokkelactiviteiten. Eerste beklagde werd reeds voordien in Frankrijk veroordeeld voor mensensmokkel. Tweede beklagde verklaarde zelf dat hij leerde uit zijn periode in Frankrijk hoe hij mensen diende op te steken, welke vrachtwagens naar het Verenigd Koninkrijk gingen, het openen van de vrachtwagens,... Zij sloten de 'deals' met de transmigranten en de gelden waren grotendeels voor hen bestemd. Dit blijkt uit het telefonie-onderzoek en de observaties. De rechtbank verwijst voor wat betreft de materiële handelingen die deze beklagden stelden naar hetgeen hierboven werd uiteengezet bij de beoordeling van schuld van eerste en tweede beklagde.

De schuld van eerste beklagde aan de tenlastelegging C.1 en van tweede beklagde aan de tenlastelegging C.2 staat dan ook vast. De rechtbank beperkt ook hier de incriminatieperiode in hoofde van tweede beklagde tot de periode van 22 maart 2019 tot en met 22 augustus · 2019 en spreekt hem vrij voor de overige periode.

4.2.

Anders is het voor derde beklagde. Hoewel hij duidelijk de rechterhand is van tweede beklagde en een beduidend grotere rol heeft dan het 'voetvolk', was zijn rol evenwel ondergeschikt aan tweede beklagde. Zo sprak hij tweede beklagde aan als baas en trad hij duidelijk op als tussenpersoon tussen de transmigranten en tweede beklagde die duidelijk de leider was.

Voor wat betreft derde beklagde staat vast dat hij zich schuldig maakte aan een inbreuk op art. 324 ter § 3 van het Strafwetboek.

Dit betreft de deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie. Hierbij gaat het om de bestraffing van de personen die in het kader van de activiteiten van de criminele organisatie op één of andere wijze een bijdrage leveren aan de besluitvorming, zonder nochtans beschouwd te moeten worden als leidend persoon van de criminele organisatie (die immers specifiek gevisieerd wordt in art. 324ter, § 4 Sw.).

Het hoeft echter niet noodzakelijk te gaan om een lid van de organisatie. Het kan ook gaan om een derde die slechts occasioneel en wel voor een specifiek onderwerp bij het nemen van een beslissing binnen de criminele organisatie betrokken is.

Het is vereist dat betrokkene kennis heeft van het feit dat het om een criminele organisatie gaat, maar ook dat hij het verband kent tussen zijn aandeel en het oogmerk van de organisatie. Het staat vast dat derde beklagde op de hoogte was van het crimineel karakter van de organisatie en dat hij deelnam aan de besluitvorming van de criminele organisatie.

Derde beklagde wist maar al te goed dat zijn aandeel bijdroeg tot de doelstellingen van de criminele organisatie, met name het smokkelen van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk.

Zo stond hij in voor het aanbrengen van transmigranten, occasioneel voor het sluiten van de 'deals' waarbij hij zelf bepaalde wat de transmigranten dienden te betalen en verving hij tweede beklagde op de parking in Wetteren terwijl deze naar Frankrijk was.

Voor een volledig overzicht van de door hem gestelde handelingen verwijst de rechtbank naar de uiteenzetting van de feiten en de beoordeling van schuld van derde beklagde.

De rechtbank heromschrijft de tenlastelegging C.3 voor derde beklaagde dan ook als volgt:

"Terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoorde/en te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluiten elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (artikel 324 bis en 324 ter § 3 Sw.)"

C.3

Te Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals op niet nader bepaalde data door T. G. E. TEKLEHAIMANOT GO/TOM"

Door deze heromschrijving wordt dit feit niet veranderd.

Derde beklaagde wordt dan ook schuldig bevonden aan het feit van de tenlastelegging C.3 (zoals geherkwalificeerd). Net als voor de tenlasteleggingen A en B, beperkt de rechtbank ook hier de incriminatieperiode in hoofde van derde beklaagde tot de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 en spreekt hem vrij voor de overige periode.

5.

Vierde, zevende en dertiende beklaagde worden vervolgd voor het zogenaamde derde misdrijf: deelneming aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie (art. 3 24ter, § 3 Sw.)

Wat betreft de constitutieve elementen van het misdrijf verwijst de rechtbank naar hetgeen hierboven onder punt 4.2 werd uiteengezet.

5.1.

Het staat vast dat vierde beklaagde op de hoogte was van het crimineel karakter van de organisatie en dat zij deelnam aan de besluitvorming van de criminele organisatie. Dit weliswaar eerder occasioneel.

Vierde beklaagde wist maar al te goed dat haar aandeel bijdroeg tot de doelstellingen van de criminele organisatie, met name het smokkelen van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk.

Vierde beklaagde ging actief op zoek naar nieuwe transmigranten die zouden kunnen gesmokkeld worden naar het Verenigd Koninkrijk. Zij legde daartoe zelf contacten met iemand uit Engeland die haar transmigranten kon aanleveren. Zij maakte bovendien positieve publiciteit voor tweede beklaagde. Zij deed dit louter uit winst oogmerk. Zij wenste zelf niet naar Engeland te geraken. Zij stond dan ook volledig onafhankelijk ten aanzien van tweede beklaagde.

De schuld van vierde beklaagde aan de tenlastelegging D.1 staat dan ook vast. De rechtbank

bepert ook hier, om dezelfde redenen als aangehaald bij de tenlasteleggingen A en B, de incriminatieperiode tot de periode van 1 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018 en spreekt haar vrij voor de overige periode.

5.2.

Anders is het voor zevende en dertiende beklaagde. Zij waren beiden transmigranten die naar Engeland wilden geraken en daarbij afhankelijk waren van diegene die op dat ogenblik de leiding had over de criminele organisatie. Hoewel vaststaat dat zij beiden handelingen stelden waarbij zij hielpen bij het smokkelen van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk en zij daarbij op de hoogte waren dat zij daarmee het oogmerk van de criminele organisatie hielpen te realiseren staat voor de rechtbank niet vast dat zij betrokken waren bij de besluitvorming van de organisatie.

Voor wat betreft zevende en dertiende beklaagde staat echter wel vast dat zij zich schuldig maakten aan een inbreuk op art. 324 ter § 1 van het Strafwetboek.

Dit betreft het lidmaatschap van een criminele organisatie die een bepaalde modus operandi gebruikt (art. 324ter, § 1 Sw.).

Voor het misdrijf bedoeld in artikel 324ter, § 1 Sw. is vereist dat de criminele organisatie gebruikmaakt van bepaalde middelen en technieken om het collectief oogmerk en het daarmee verbonden objectief te realiseren.

Daarmee werd beoogd het eenvoudige lidmaatschap van de criminele organisatie strafbaar te stellen, d.w.z. de toestand van diegenen die bij zo een organisatie betrokken zijn, zelfs zonder deel te nemen aan de voorbereiding of de uitvoering van enig misdrijf.

De term 'betrokkenheid' wordt niet gedefinieerd in de wet. Artikel 324ter §1 van het Strafwetboek viseert onder meer de personen die voor de omkadering zorgen van de criminele structuur zonder dat zij daarbij noodzakelijk zelf strafbaar zijn op grond van de bepalingen van strafbare deelneming. De woorden 'wetens en willens' veronderstellen een positieve instelling van de dader, die met kennis van zaken moet hebben gehandeld. Het algemeen opzet vereist evenwel enkel dat de dader kennis heeft van de criminele aard van de organisatie waartoe hij behoort. De persoonlijke intentie om misdrijven binnen de vereniging te plegen of er (strafbaar) aan deel te nemen, is niet vereist (zie ook Gw.H. 11 mei 2005, arrest nummer 92/2005, overweging B.5).

Wat de door hen gestelde materiële handelingen betreft, verwijst de rechtbank naar wat hierover hoger werd gezegd in het feitenrelaas en de beoordeling van schuld van zevende en dertiende beklaagde bij het basismisdrijf mensensmokkel. Door op grote schaal transmigranten te smokkelen naar het Verenigd Koninkrijk en de georganiseerde manier waarop dit gebeurde, kan het niet anders dan dat ze wisten dat ze zich hierdoor inschakelden in een criminele organisatie, die gebruik maakte van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren werden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken.

Zevende en dertiende beklaagde waren nauw betrokken bij de criminele organisatie. Hoewel zij zelf transmigranten waren die via deze criminele organisatie naar Engeland wensten te geraken, leverden zij ook hand- en spandiensten aan deze criminele organisatie.

De rechtbank heromschrijft de tenlasteleggingen D.2 en D.3 dan ook als volgt:

"Wetens en willens betrokken zijn bij een criminele organisatie die gebruikmaakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van misdrijven- te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van die organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikel 66 tot 69 bedoelde wijzen. (artikel 324 bis en 324 ter § 1 Sw.)"

D.2 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 16 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door A. M.

D.3 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door Z. G. A."

Door deze heromschrijving worden deze feiten niet veranderd.

Zevende beklaagde wordt dan ook schuldig bevonden aan de feiten van de tenlastelegging D.2 (zoals heromschreven) en dertiende beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging D.3 (zoals heromschreven). De rechtbank beperkt ook hier de incriminatieperiode in hoofde van zevende beklaagde tot de periode van 25 april 2018 tot en met 29 mei 2018 en spreekt hem vrij voor de overige periode. Voor dertiende beklaagde beperkt de rechtbank de incriminatieperiode tot de periode van 6 juni 2018 tot en met 22 augustus 2018 en spreekt hem vrij voor de overige periode.

6.

Achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde beklaagde worden vervolgd voor het zogenaamde tweede misdrijf: deelneming aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie (art. 324ter, § 2 Sw.).

6.1.

Onder «geoorloofde activiteit» moet worden begrepen elke activiteit die op zichzelf niet in strijd is met enige rechtsregel. Zij verliest haar geoorloofd karakter omdat zij bijdraagt tot de doelstellingen van de organisatie.

In casu vallen de door deze beklaagden gestelde handelingen niet onder de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit.

Het staat immers vast dat zij allen noodzakelijke hulp verleenden aan het misdrijf mensensmokkel door het aanbrengen van transmigranten, tussenpersoon te zijn tussen transmigranten en de sokkelaars, transmigranten op vrachtwagens te steken, ...

6.2.

Het staat daarentegen wel vast dat zij zich schuldig maakten aan een inbreuk op art. 324 ter § 1 van het Strafwetboek.

Wat de door hen gestelde materiële handelingen betreft, verwijst de rechtbank naar het feitenrelaas en de beoordeling van schuld van elk van deze beklaagden.

Ook zij leverden allen noodzakelijke hulp aan het basismisdrijf mensensmokkel zodat zij op de hoogte waren dat zij betrokken waren bij een criminele organisatie die gebruik maakte van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken.

De rechtbank heromschrijft de tenlasteleggingen E.3, E.4, E.5, E.6 en E.7 dan ook als volgt:

""Wetens en willens betrokken zijn bij een criminele organisatie die gebruikmaakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van die organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikel 66 tot 69 bedoelde wijzen. (artikel 324 bis en 324 ter § 1 Sw.)

E.3 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 11 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door G. F.

E.4 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door H. G. G.

E.5 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 26 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door G. Y.

E. 7 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 25 april 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door D. M."

Door deze heromschrijving worden deze feiten niet veranderd.

Achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde beklagde worden dan ook schuldig bevonden aan de feiten van de respectievelijke tenlastelegging E.3 (zoals heromschreven); E.4 (zoals heromschreven); E.5 (zoals heromschreven); E.6 (zoals heromschreven); en E.7 (zoals heromschreven). De rechtbank beperkt ook de incriminatieperiodes in hoofde van achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde beklagde, zoals bij de bespreking van de tenlasteleggingen A en B, als volgt:

- voor achtste beklagde tot de periode van 23 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018;
- voor negende beklagde tot de periode van 31 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018;
- voor tiende en elfde en twaalfde beklagde tot de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018;

en spreekt hun vrij voor de overige periode.

3.4. Straftoemeting

1.

De feiten in hoofde van eerste, tweede, derde, vierde, zevende, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

2.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover door de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

3.

De bewezen verklaarde feiten zijn zeer ernstig. De leiders van de organisatie zijn niets ontziende mensensmokkelaars. Zij hebben als enig doel en bekommernis om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. Zonder de hulp van het voetvolk of de runners zouden zij echter niet in hun opzet slagen. De hulp van alle beklaagden was dan ook onontbeerlijk. Zij kunnen zich daarbij niet verschuilen achter hun eigen moeilijke en preciaire situatie. Zij dienden als geen ander beter te begrijpen dat dit louter uitbuiting is van mensen die het al bijzonder moeilijk hadden.

Beklaagden werken de verdere uitbuiting van hen die op zoek zijn naar betere leefomstandigheden in de hand. In het land waar zij uiteindelijk stranden, wacht de slachtoffers vaak enkel een leven in de illegaliteit en uiterste marginaliteit, hetgeen onmiskenbaar een negatieve impact heeft op het economisch bestel (zwartwerk) en de Schatkist. Ook de arbeidsmarkt wordt verstoord en het asiel- en vreemdelingenbeleid wordt ondergraven. Dergelijke mensensmokkelaars creëren tevens de ideale doelgroep waarbinnen criminele organisaties rekruteren.

Tegen dergelijk maatschappelijk destabiliserend crimineel gedrag, dat getuigt van een gewetenloze en uiterst verwerpelijke mentaliteit, dient ter bescherming van de maatschappij in het algemeen en ter bescherming van de illegalen en het ter zake gevoerde beleid in het bijzonder, hard te worden opgetreden. De daders van dergelijke feiten dienen te beseffen dat hun praktijken niet worden getolereerd en dienen stil te staan bij de gevolgen van hun mensonterend en verwerpelijk gedrag.

Straftoemeting eerste beklaagde T. J. W.

4.

Eerste beklaagde is 35 jaar oud. Zijn echtgenote en kinderen verblijven in Engeland. Hij verbleef voor zijn voorlopige hechtenis in Frankrijk en was daar tewerkgesteld.

Hij heeft in België een blanco strafregister. Beklaagde beschikt echter niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Hij werd reeds tweemaal veroordeeld in Frankrijk wegens hulp bij de toegang tot het grondgebied, het doorreizen en het verblijf van vreemdelingen in Frankrijk.

Hij werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Duinkerke (Frankrijk) van 20 september 2013 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar. Volgens de stukken van het strafdossier heeft dit vonnis kracht van gewijsde bekomen. Bijgevolg bevindt eerste beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling. Deze beklaagde is derhalve niet aan zijn proefstuk toe en heeft al zijn mogelijkheden tot het bekomen van gewoon uitstel verkwanseld.

Beklaagde gebruikte roepnamen/aliassen en wisselde zeer frequent van oproepnummer en dit alles duidelijk met de bedoeling om onder de radar van de gerechtelijke diensten te kunnen blijven, verwarring te stichten en het onderzoek te bemoeilijken.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met deze elementen en met zijn leidende positie binnen de organisatie.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een substantiële hoofdgevangenisstraf van ZES JAAR en een geldboete (38 x 1.000,00 euro per getransporteerde = 38.000 euro) op te leggen met betrekking tot de feiten als omschreven onder de tenlasteleggingen.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting tweede beklaagde E. T.

5.

Tweede beklaagde is 37 jaar oud. Hij heeft een officieel adres in Frankrijk. Hij leeft van een uitkering in Frankrijk. Hij is gehuwd en heeft vier kinderen. Zijn echtgenote verblijft in Ethiopië, drie kinderen verblijven in Eritrea en 1 kind in Frankrijk.

Hij heeft in België een blanco strafregister. Beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Tweede beklaagde gebruikte roepnamen/aliassen en gsm-toestellen van andere beklaagden, duidelijk met de bedoeling om onder de radar van de gerechtelijke diensten te kunnen blijven, verwarring te stichten en het onderzoek te bemoeilijken.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn leidende positie binnen de organisatie.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren enerzijds en zijn medewerking en blanco strafblad anderzijds, acht de rechtbank het passend om hem een effectieve gevangenisstraf van VIJF JAAR en een geldboete (50 x 1.000,00 euro per getransporteerde = 50.000 euro) op te leggen. De geldboete wordt deels met uitstel verleend. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting derde beklaagde T. G. E.

6.

Derde beklaagde is 34 jaar oud. Zijn echtgenote en kind verblijven in Eritrea. Hij verblijft sinds de zomer van 2017 in België. Hij heeft een verblijfstitel en ontving voor zijn aanhouding een OCMW-uitkering. Hij heeft een blanco strafregister in België, doch doordat hij nog niet lang in België verblijft kan dit bezwaarlijk als een verdienste worden aanzien.

Beklaagde gebruikte roepnamen/aliassen, duidelijk met de bedoeling om onder de radar van de gerechtelijke diensten te kunnen blijven, verwarring te stichten en het onderzoek te bemoeilijken.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn rol binnen de organisatie: enerzijds was zijn rol ondergeschikt aan tweede beklaagde, anderzijds was hij wel zijn rechterhand en had hij een meer uitgebreide rol dan de andere beklaagden. Er werd hem duidelijk ook veel verantwoordelijkheid gegeven, vermits hij ook gelden mocht ontvangen.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren enerzijds en zijn blanco strafregister anderzijds, acht de rechtbank het passend om hem een substantiële gevangenisstraf van 40 MAANDEN en een geldboete (6 x 1.000,00 euro per getransporteerde = 6.000 euro) op te leggen, beide deels met uitstel. Beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking. Hij moet weten dat dit een gunst is, die kan worden herroepen wanneer hij nieuwe misdrijven pleegt. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting vierde beklaagde Y. S.

7.

Vierde beklaagde is 26 jaar oud. Zij is alleenstaande en heeft een zoontje van 7 jaar. Zij is vanaf 2009 in België. Zij ontvangt een leefloon van het OCMW. Zij heeft nog niet gewerkt maar volgde wel een opleiding en stage. Zij heeft een blanco strafregister.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de rol van vierde beklaagde binnen de organisatie. Zij verbleef legaal in België en beschikte over een leefloon doch zij liet zich in met het misdrijf mensensmokkel om wat extra geld te verdienen. Zij deed dit door transmigranten aan te brengen, de gelden bij te houden en 'promotie' te maken bij mogelijk potentiële 'klanten'. Daartegenover staat dat haar rol weliswaar vrij beperkt was en het aantal transmigranten die zij aanbracht ook vrij beperkt bleef.

De verdediging van vierde beklaagde verzocht de rechtbank om een autonome werkstraf. De

rechtbank is van oordeel dat de werkstraf de meest passende straf is, vermits zij op die manier een dienst bewijst aan de maatschappij die zij heeft benadeeld. De omvang van deze werkstraf moet vierde beklaagde doen inzien dat het bewezen verklaarde misdrijf niet kan worden getolereerd. De rechtbank heeft vierde beklaagde ingelicht omtrent de draagwijdte van een werkstraf. Zij verklaarde zich bereid om een werkstraf uit te voeren. Zij moet weten dat dit een enorme kans is en dat wordt voorzien in een vervangende gevangenisstraf voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd. Aangezien het bewezen verklaarde misdrijf voorziet in een verplicht op te leggen geldboete als bijkomende straf en de werkstraf als hoofdstraf wordt opgelegd ter vervanging van de hoofdgevangenisstraf, dient opposant dan ook te worden veroordeeld tot een geldboete als bijkomende straf. Ten aanzien van vierde beklaagde konden de slachtoffers niet geïdentificeerd worden noch het aantal. De rechtbank bepaalt om die reden de geldboete op 1.000 euro (1 x 1.000,00 euro per getransporteerde). De geldboete wordt deels met uitstel verleend. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting zevende beklaagde A. M.

8.

Zevende beklaagde is 21 jaar oud. Hij heeft een blanco strafregister in België. Beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn ondergeschikte rol en de beperkte incriminatieperiode waarin hij actief was op de parking. Zevende beklaagde wilde zelf in Engeland geraken.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van TWINTIG MAANDEN en een geldboete (32 smokkelfeiten x 1.000,00 euro per getransporteerde = 32.000 euro) op te leggen.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting achtste beklaagde G. F.

9.

Achtste beklaagde is 23 jaar oud. Hij kan terecht bij E. M. en E. C. die instaan voor onderdak en levensonderhoud. Hij heeft een blanco strafregister. Beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Achtste beklaagde verzocht de rechtbank om probatie-opschorting. Het openbaar ministerie gaf hierover een negatief advies. Gelet op de ernst van de feiten, zou een probatie-opschorting al te mild zijn.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn ondergeschikte rol en de beperkte incriminatieperiode waarin hij actief was op de parking. Achtste beklaagde wilde zelf in Engeland geraken.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van TWINTIG MAANDEN en een geldboete (40 smokkelfeiten x 1.000,00 euro per getransporteerde = 40.000 euro) op te leggen, beide deels met uitstel. Beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking. Hij moet weten dat dit een gunst is, die kan worden herroepen wanneer hij nieuwe misdrijven pleegt. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting negende beklaagde H. G. G.

10.

Negende beklaagde is 32 jaar oud. Hij is alleenstaande. Hij heeft thans een vast adres in (...). Hij vroeg asiel aan in België en volgt Nederlandse lessen. Hij ontvangt een leefloon. Hij heeft een blanco strafregister. Beklaagde beschikte voor de feiten niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn ondergeschikte rol en de beperkte incriminatieperiode waarin hij actief was op de parking. Negende beklaagde wilde zelf in Engeland geraken.

Negende beklaagde verzocht de rechtbank om probatie-opschorting. Het openbaar ministerie gaf hierover een negatief advies. Gelet op de ernst van de feiten, zou een probatie-opschorting al te mild zijn.

Ondergeschikt verzocht hij de rechtbank om een werkstraf. De rechtbank is van oordeel dat de werkstraf de meest passende straf is, vermits hij op die manier een dienst bewijst aan de maatschappij die hij heeft benadeeld. De omvang van deze werkstraf moet negende beklaagde doen inzien dat het bewezen verklaarde misdrijf niet kan worden getolereerd. De rechtbank heeft negende beklaagde ingelicht omtrent de draagwijdte van een werkstraf. Hij verklaarde zich bereid om een werkstraf uit te voeren. Hij moet weten dat dit een enorme kans is en dat wordt voorzien in een vervangende gevangenisstraf voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd. Aangezien het bewezen verklaarde misdrijf voorziet in een verplichting op te leggen geldboete als bijkomende straf en de werkstraf als hoofdstraf wordt opgelegd ter vervanging van de hoofdgevangenisstraf, dient beklaagde dan ook te worden veroordeeld tot een geldboete als bijkomende straf. De rechtbank

bepaalt de geldboete op 32.000 euro (32 smokkelfeiten x 1.000,00 euro per getransporteerde). De geldboete wordt deels met uitstel verleend. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting tiende beklaagde G. Y.

11.

Tiende beklaagde is 22 jaar oud. Hij heeft een blanco strafregister in België. Beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn ondergeschikte rol en de beperkte incriminatieperiode (drie maanden) waarin hij actief was op de parking. Tiende beklaagde wilde zelf in Engeland geraken.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van DERTIG MAANDEN en een geldboete van 63.000 euro (63 smokkelfeiten x 1.000,00 euro per getransporteerde) op te leggen.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting elfde beklaagde T. A.

12.

Elfde beklaagde is 22 jaar oud. Hij heeft een blanco strafregister in België. Beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn ondergeschikte rol en de beperkte incriminatieperiode (drie maanden) waarin hij actief was op de parking. Elfde beklaagde wilde zelf in Engeland geraken.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van DERTIG MAANDEN en een geldboete (30 smokkelfeiten x 1.000,00 euro per getransporteerde = 30.000,00 euro) op te leggen.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting twaalfde beklaagde D. M.

13.

Twaalfde beklaagde is 20 jaar oud. Hij heeft een blanco strafregister in België. Beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn ondergeschikte rol en de beperkte incriminatieperiode (drie maanden) waarin hij actief was op de parking. Twaalfde beklaagde wilde zelf in Engeland geraken.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van DERTIG MAANDEN en een geldboete (70 smokkelfeiten x 1.000,00 euro per getransporteerde = 70.000,00 euro) op te leggen.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren .

Straftoemeting dertiende beklaagde Z. G. A.

14.

Dertiende beklaagde is 33 jaar oud. Hij verblijft sinds 2017 in België.

Hij heeft in België een blanco strafregister. Beklaagde beschikt echter niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Hij werd bij arrest van het Hof van Beroep te Alesund (Noorwegen) van 28 januari 2014 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 jaar wegens verkrachting. Volgens de stukken van het strafdossier heeft dit arrest kracht van gewijsde bekomen (kaft VI). Bijgevolg bevindt dertiende beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling. Deze beklaagde is derhalve niet aan zijn proefstuk toe en heeft al zijn mogelijkheden tot het bekomen van gewoon uitstel verkwanseld.

In conclusies en op de terechtzitting van 8 oktober 2019 vroeg de raadsman van dertiende beklaagde om een autonome probatiestraf met als voorwaarde België te verlaten. Dit is in strijd met de verklaring van dertiende beklaagde op de terechtzitting van 8 oktober 2019 waarin hij stelde dat hij na zijn vrijlating in België asiel wenst aan te vragen. Gelet op de ernst van de feiten, zou een autonome probatiestraf al te mild zijn.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een hoofdgevangenisstraf van DERTIG MAANDEN en een geldboete (56 x 1.000,00 euro per getransporteerde = 56.000,00 euro) op te leggen met betrekking tot de feiten als omschreven onder de tenlastelegging.

Deze beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

3.5. Verbeurdverklaring

1.

Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van de bedragen van 650 euro en 515 euro ten aanzien van respectievelijk eerste en tweede beklaagde.

Hiermee is voldaan aan de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek.

2.

De vordering van het openbaar ministerie om de bij deze beklaagden inbeslaggenomen gelden ten bedrage van respectievelijk 650 euro en 515 euro, neergelegd bij het COIV, verbeurd te verklaren is gegrond.

Eerste beklaagde stelde dat deze gelden afkomstig zijn uit arbeid. Hij legt een loonfiche neer van de maand juli 2018. Hij zou dan begin augustus 2018 een bedrag van 719,21 euro uit loon ontvangen hebben. Hij stelde bovendien 500 euro als steun te ontvangen. In zijn verhoor tijdens het onderzoek stelde hij echter dat hij enkel een uitkering kreeg in de periodes dat hij niet werkte. De rechtbank gelooft niet dat de som van 650 euro die in zijn portefeuille werd aangetroffen afkomstig was uit loon (of uitkering). Deze gelden werden op 22 augustus 2018 in zijn portefeuille aangetroffen. Dit zou inhouden dat hij al een hele maand deze gelden op zak had en deze niet had gependend aan maandelijkse uitgaven. Bovendien staat op basis van het strafdossier vast dat eerste beklaagde als leidend figuur de gelden van de transmigranten in ontvangst nam. De bedragen die deze transmigranten dienden te betalen varieerden tussen de 400 euro en 1.000 euro. Dat net een bedrag van die grootorde cash in zijn portefeuille werd aangetroffen, toont aan dat dit bedrag afkomstig was uit het misdrijf mensensmokkel, minstens wordt het als genius zaak met inkomsten uit mensensmokkel gelijkgesteld.

Tweede beklaagde betwistte de verbeurdverklaring niet. Ook voor tweede beklaagde geldt dat hij als leider van de bende de gelden in ontvangst nam. Het staat dan ook vast dat de inbeslaggenomen gelden afkomstig zijn uit het misdrijf mensensmokkel.

De rechtbank verklaart de inbeslaggenomen gelden van 650 euro en 515 euro dan ook verbeurd ten aanzien van respectievelijk eerste en tweede beklaagde.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De genoemde en de hiernavolgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 31, 37ter, 38, 40, 42, 43, 43bis, 50, 56, 65, 66, 79, 80

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24. 12. 1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2 .03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) gew. Wet 29.12.2016 (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31. 10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 gew. W. 10.2. 1994; (uitstel)

Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; strafwetboek, art.44, 45; (BP)

Wet van 17 april 2002 tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctionele en politiezaken, art. 15;

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak ten aanzien van

- T. J. W.
- E. T.
- T. G. E.
- Y. S.
- G. I. F.
- G. F.
- H. G. G.
- Z. G. A.

De rechtbank beslist op verstek ten aanzien van

- H. M. A.
- M.
- G. Y.
- T. A.
- D. M.
- S. K.

OP STRAFGEBIED

De rechtbank heromschrijft:

- de tenlastelegging C.3 als volgt:

“Terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluiten elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (artikel 324 bis en 324 ter § 3 Sw.)

C.3

Te Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals op niet nader bepaalde data door T. G. E. ”

- de tenlasteleggingen D.2 en D.3 als volgt:

“Wetens en willens betrokken zijn bij een criminele organisatie die gebruikmaakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van die organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikel 66 tot 69 bedoelde wijzen. (artikel 324 bis en 324 ter § 1 Sw.)

D.2 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 20 oktober 2017 tot en met 16 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door A. M.

D.3 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 10 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door Z. G. A.”

- de tenlasteleggingen E.3, E.4, E.5, E.6 en E.7 als volgt:

“Wetens en willens betrokken zijn bij een criminele organisatie die gebruikmaakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van die organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikel 66 tot 69 bedoelde wijzen. (artikel 324 bis en 324 ter § 1 Sw.)

E.3 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 11 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door G. F.

E.4 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 22 maart 2018 tot en met 22

augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door H. G. G.

E.5 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 26 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door G. Y.

E. 7 Te 9230 Wetteren en/of elders in het Rijk in de periode van 25 april 2018 tot en met 22 augustus 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data door D. M."

Eerste beklaagde T. J. W.

De rechtbank

- verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 (beperkt tot 5 minderjarige slachtoffers), B.1 (beperkt tot 33 meerderjarige slachtoffers) en C.1;
- stelt de staat van **wettelijke herhaling** vast.
- **VEROORDEELT** eerste beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **ZES JAAR** en een geldboete van **304.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 38 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- verklaart eerste beklaagde **VERBEURD** van 650 euro als vermogensvoordelen neergelegd bij het COIV;
- **ONTZET** eerste beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1^e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54, 79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Tweede beklaagde E. T.

De rechtbank

- verklaart tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.2 (beperkt tot 2 minderjarige slachtoffers), B.2 (beperkt tot 48 meerderjarige slachtoffers) en C.2, doch telkens enkel wat de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** tweede beklagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **VIJF JAAR** en een geldboete van **400.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 50 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL** voor een gedeelte van 360.000 euro van de opgelegde geldboete van 400.000 euro, voor een periode van drie jaar.
- verklaart tweede beklagde **VERBEURD** van 515 euro als vermogensvoordelen neergelegd bij het COIV;
- **ONTZET** tweede beklagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Derde beklagde T. G. E.

De rechtbank

- verklaart derde beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen B.3 (beperkt tot 6 meerderjarige slachtoffers) en C.3 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** derde beklagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **VEERTIG MAANDEN** en een geldboete van 48.000 EURO, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 6 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.
- verleent derde beklagde **GEWOON UITSTEL** voor de helft van de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor een periode van vijf jaar en voor een gedeelte van 43.200 euro

van de opgelegde geldboete van 48.000 euro, voor een periode van drie jaar.

- **ONTZET** derde beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Vierde beklaagde Y. S.

De rechtbank

- verklaart vierde beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging B.4 en D.1, doch telkens enkel wat de periode van 1 januari 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt haar **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- veroordeelt haar voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een **WERKSTRAF** van **TWEEHONDERD UREN** en een geldboete van **8.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 1 slachtoffer, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **LEGT** een **GEVANGENISSTRAF** op van **TWINTIG MAANDEN** voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd;
- verleent vierde beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor een gedeelte van 7.200 euro van de opgelegde geldboete van 8.000 euro, voor een periode van drie jaar;
- zegt dat deze werkstraf moet worden uitgevoerd binnen de 12 maanden na de dag waarop deze rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan behoudens verlenging van deze termijn door de probatiecommissie.
- wijst erop dat de griffier binnen 24 uur na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis aan de voorzitter van de bevoegde probatiecommissie en aan de afdeling van de Dienst Justitiehuisen van de Overheidsdienst Justitie van dit gerechtelijk arrondissement, uitgifte van het vonnis zal overmaken.
- **ONTZET** vierde beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek

gedurende een periode van 5 jaar;

- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Vijfde beklaagde G. I. F.

De rechtbank

- spreekt vijfde beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen B.5 en E.1 en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Zesde beklaagde H. M. A.

De rechtbank

- spreekt zesde beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen B.6 en E.2 en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Zevende beklaagde A. M.

De rechtbank

- spreekt zevende beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging A.3;
- verklaart zevende beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen B.7 (beperkt tot 32 meerderjarige slachtoffers) en D.2 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 25 april 2018 tot en met 29 mei 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** zevende beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **TWINTIG maanden** en een geldboete van **256.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 32 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **ONTZET** zevende beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1^e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;

- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **V IJFENTWINTIG EURO**, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Achtste beklaagde G. F.

De rechtbank

- verklaart achtste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.4 (beperkt tot 6 minderjarige slachtoffers) en B.8 (beperkt tot 34 meerderjarige slachtoffers) en E.3 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 23 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** achtste beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **TWINTIG MAANDEN** en een geldboete van **320.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 40 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent achtste beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf dat de voorlopige hechtenis overschrijdt voor een periode van vijf jaar en voor een gedeelte van 288.000 euro van de opgelegde geldboete van
- 320.000 euro, voor een periode van drie jaar.
- **ONTZET** achtste beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1^e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Negende beklaagde H. G. G.

De rechtbank

- verklaart negende beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A.5 (beperkt tot 5 minderjarige slachtoffers), B.9 (beperkt tot 27 meerderjarige slachtoffers) en E.4 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 31 juli 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- veroordeelt hem voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een **WERKSTRAF** van **TWEEHONDERD UREN** en een geldboete van **256.000 EURO**, zijnde een boete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 32 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **LEGT** een **GEVANGENISSTRAF** op van **TWINTIG MAANDEN** voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd;
- verleent negende beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor een gedeelte van 230.400 euro van de opgelegde geldboete van 256.000 euro, voor een periode van drie jaar
- zegt dat deze werkstraf moet worden uitgevoerd binnen de 12 maanden na de dag waarop deze rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan behoudens verlenging van deze termijn door de probatiecommissie.
- wijst erop dat de griffier binnen 24 uur na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis aan de voorzitter van de bevoegde probatiecommissie en aan de afdeling van de Dienst Justitiehuisen van de Overheidsdienst Justitie van dit gerechtelijk arrondissement, uitgifte van het vonnis zal overmaken.
- **ONTZET** negende beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Tiende beklaagde G. Y.

De rechtbank

- verklaart tiende beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.6 (beperkt tot 6 minderjarige slachtoffers), B.10 (beperkt tot 57 meerderjarige slachtoffers) en E.5 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** tiende beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **DERTIG MAANDEN** en een geldboete van **504.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 63 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **ONTZET** tiende beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Elfde beklaagde T. A.

De rechtbank

- verklaart elfde beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.7 (beperkt tot 1 minderjarige slachtoffer), B.11 (beperkt tot 29 meerderjarige slachtoffers) en E.6 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** elfde beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **DERTIG MAANDEN** en een geldboete van **240.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 30 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **ONTZET** elfde beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Twaalfde beklaagde D. M.

De rechtbank

- verklaart twaalfde beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.8 (beperkt tot 7 minderjarige slachtoffers), B. 12 (beperkt tot 63 meerderjarige slachtoffers) en E.7 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 28 mei 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de incriminatieperiode;
- **VEROORDEELT** twaalfde beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **DERTIG MAANDEN** en een geldboete van **560.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 70 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **ONTZET** twaalfde beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Dertiende beklaagde Z. G. A.

De rechtbank

- verklaart dertiende beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.9 (beperkt tot 7 minderjarige slachtoffers), B.13 (beperkt tot 49 meerderjarige slachtoffers) en D.3 (zoals heromschreven), doch telkens enkel wat de periode van 6 juni 2018 tot en met 22 augustus 2018 betreft, en spreekt hem **VRIJ** voor het overige deel van de

incriminatieperiode;

- stelt de staat van **wettelijke herhaling** vast.
- **VEROORDEELT** dertiende beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van DERTIG (30) MAANDEN en een geldboete van **448.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), te vermenigvuldigen met 56 slachtoffers, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- **ONTZET** dertiende beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1^e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar;
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 54,79 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Veertiende beklaagde S. K.

De rechtbank

- spreekt veertiende beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen A.10, B.14 en E.8 en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Kosten:

De rechtbank legt de kosten van de dagvaarding van vijfde, zesde en veertiende beklaagde ten laste van de Belgische Staat en veroordeelt

- 1^e en 2^e beklaagden elk tot tot 25%
- 3^e beklaagde tot 10%
- 4^e 7^e 8^e 9^e 10^e 11^e 12^e 13^e beklaagden tot elk 5 %

van de overige gerechtskosten, deze tot op heden in hun geheel begroot op de som van 19.970,33 euro, meer de betekeningkosten van dit verstekvonnis wat A. M., G. Y., T. A. en D. M. betreft.

Overtuigingsstukken

De rechtbank

- stelt de overtuigingsstukken met nummers 2144/2019, 2132/2019, 2131/2019, 2129/2019, 1197/2019, 1 198/2019 en 545/2019 ter beschikking van het Openbaar Ministerie.
- verklaart de stukken verbeurd die neergelegd zijn onder nummer 2141/2019, 2138/2019, 2139/2019, 2137/2019, 2135/2019, 2136/2019, 2134/2019, 2133/2019 en 2130/2019 van de overtuigingsstukken (op grond van artikel 42, 1° van het strafwetboek).
- beveelt de teruggave van de volgende stukken onder nummer:
  - 2143/2019, 2142/2019 aan H. M. A.;
  - 2140/2019 aan S. K..

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

De rechtbank wijst de veroordeelde erop dat dit vonnis zal worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.

De strafuitvoeringsrechtbank en de Minister van Justitie kunnen bepalen op welke wijze de effectieve gevangenisstraf zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, penitentiair verlof).

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak geldt dit als inlichting.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **26 november 2019** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D19D kamer, samengesteld uit:

M. V. A., rechter, voorzitter der kamer,

N. S., rechter,

T. V., rechter,

In aanwezigheid van C. R., substituut-procureur des Konings

Met bijstand van griffier Y. N.